

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995-1996

Nr. 6

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

22 JANUARI 1996

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	247
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	247
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.	255
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.	261
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	262
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	276
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	280
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	284
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid.	302
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	302
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.	312
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	314
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	315
REGISTER	316

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 22
van 8 januari 1996
van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Unesco-conferentie Parijs – Aanwezigheid Vlaamse regering

In november 1995 vond de jaarlijkse algemene conferentie van de Unesco plaats. Deze VN-organisatie voor onderwijs, wetenschap en cultuur zou normaal ook een bijzondere aandacht mogen krijgen vanwege de Vlaamse Gemeenschap.

Wat stellen wij vast ?

De Belgische delegatie moest op de bovengenoemde bijeenkomst in Parijs geleid worden door de Vlaamse Gemeenschap.

Noch de minister van Cultuur, noch enig ander lid van de Vlaamse regering vond het evenwel de moeite waard even naar Parijs te gaan (dixit mevrouw Mia Doornaert in de Standaard van 25 november 1995). Op het eerste gezicht lijkt dit inderdaad totaal onaanvaardbaar. Wellicht kan de minister-president ons enige verklaring ter zake bezorgen.

Stoere verklaringen over onze Vlaamse identiteit staan soms in schril contrast met een inhoudelijk-democratische inzet ... of niet ?

Antwoord

Wie zich de moeite getroost om de beleidsbrief "Vlaanderen internationaal" 1995-1996 te lezen, zal kunnen vaststellen dat de Vlaamse regering de participatie van Vlaanderen aan de Unesco belangrijk vindt, en ook concrete wegen aangeeft waarlangs deze participatie zal worden gerealiseerd.

Dit belang neemt nog toe nu België verkozen is tot lid van de uitvoerende Raad van de Unesco (1996-1999). Inhoudelijk werkt Vlaanderen reeds mee aan programma's inzake onderwijs, cultuur, wetenschappen en communicatie en wenst de Vlaamse regering deze medewerking te versterken.

De leiding van de Belgische delegatie op de jongste tweejaarlijkse algemene conferentie (25 oktober tot 17 november 1995) kwam krachtens een beurtroelsysteem toe aan Vlaanderen.

Wegens agendaproblemen hebben de bevoegde Vlaamse ministers moeten afzien van deelname en

werd de delegatie geleid door de permanente vertegenwoordiger van België bij de Unesco.

Hieraan moet nog worden toegevoegd dat elke delegatieleider een spreektijd kreeg toegewezen van acht minuten, tijdens welke in concreto voor België niet alleen de prioriteiten van de Vlaamse Gemeenschap, maar ook die van de Franse en van de Duitstalige Gemeenschap moesten uiteengezet worden.

Hiermee wil ik het belang van een ministeriële aanwezigheid niet minimaliseren, doch alleen in zijn concrete context plaatsen.

Het valt inderdaad te betreuren dat geen Vlaams minister in Parijs kon aanwezig zijn, maar dit vermindert in geen enkel opzicht de intenties van de Vlaamse regering zoals verwoord in de beleidsbrief, noch de inhoudelijk-democratische inzet waarnaar het Vlaams parlements lid verwijst.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag 43
van 8 januari 1996
van de heer WILFRIED AERS

Herstructureringsplan Universiteit Gent – Vervroegde pensionering

In het Belgisch Staatsblad van 17 september 1991 verscheen het besluit van de Vlaamse regering van 2 augustus 1991, houdende goedkeuring van het herstructureringsplan 1991-1996 van de Universiteit Gent (UG). Dit heeft tot gevolg dat de beslissingen van de raad van beheer van de UG van 28 maart en 8 mei 1991 inzake de ambtshalve vervroegde pensionering en de uitbetaling van het pensioenkapitaal, uitvoerbaar worden voor alle vastbenoemde personeelsleden van het wetenschappelijk, administratief-, meesters-, vak- en dienstpersoneel die vanaf 1 oktober 1991 tot 30 september 1996 ten minste 60 jaar zijn.

Uit informatie blijkt dat voor enkele personen die onder deze maatregel vallen een uitzondering zou zijn gemaakt in hun voordeel.

Klopt de informatie dat op de beslissingen inzake de vervroegde pensionering enkele uitzonderingen zijn gemaakt ? Zo ja, waarom ?

Zijn er momenteel nog vastbenoemde leden van het wetenschappelijk personeel werkzaam aan de UG die vanaf 1 oktober 1991 tot 30 september 1996 ten minste 60 jaar zijn ?

Houdt het herstructureringsplan 1991-1996, goedgekeurd door de Vlaamse regering, geen discriminatie in voor degenen die toevallig in die periode 60 jaar worden ?

Zo ja, welke maatregelen heeft de minister genomen om de ongelijkheid weg te werken tussen enerzijds degenen die het ongeluk hebben in de periode 1991-1996 60 jaar te worden en zo, na een lange wetenschappelijke carrière, tot uitdovend personeel worden herleid en anderzijds degenen die niet onder deze regeling vallen en die voor 15 uur per academiejaar de titel van docent of zelfs hoofddocent kunnen bemachtigen ?

Antwoord

Het bij besluit van de Vlaamse regering van 2 augustus 1991 goedgekeurde herstructureringsplan 1991-1996 van de Universiteit Gent voorziet in de verplichte pensionering van alle vastbenoemde leden van het wetenschappelijk personeel en van het administratief en technisch personeel die in de periode van 1 oktober 1991 tot en met 30 september 1996 de leeftijd van zestig bereiken. Deze verplichte pensionering werd wettelijk mogelijk gemaakt door de artikelen 190, 191 en 192 van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen. Het herstructureringsplan voorziet ook in een compensatie van het geldelijk verlies van deze personeelsleden.

De Universiteit Gent heeft bevestigd dat alle personeelsleden die in bovengenoemde categorie vallen, zonder enige uitzondering op pensioen werden gesteld. De personeelsleden die een gemengde opdracht hebben – x % wetenschappelijk personeel en y % onderwijzend personeel – werden enkel voor het dienstverband als lid van het wetenschappelijk personeel gepensioneerd. Hierdoor kan verkeerdelijk het beeld ontstaan dat er uitzonderingen worden gemaakt. Op 1 oktober 1996 zullen er geen leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel meer zijn die ouder zijn dan zestig.

Deze maatregel discrimineert de leden van de betrokken personeelscategorie niet ten aanzien van leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel die jonger zijn dan zij, of die tot een andere universiteit behoren. Uit een lezing van het arrest nr. 8/93 van 27 januari 1993 van het Arbitragehof kan alleen maar geconcludeerd worden dat de genomen maatregel evenredig is met het beoogde doel, met name de sanering van de financiën van de universiteit, en derhalve geen schending inhoudt van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel.

Vraag nr. 44 van 8 januari 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Franstalige basisscholen faciliteitengemeenten – Pedagogische inspectie

De administratieve inspectie en het toezicht op deze Franstalige basisscholen worden uitgeoefend door de Vlaamse Gemeenschap.

Het blijkt dat de pedagogische inspectie wordt uitgeoefend door het Franstalige ministerie van Onderwijs.

Waarom is de pedagogische inspectie niet toegewezen aan de Vlaamse Gemeenschap ?

Zijn er aanwijzingen dat dit in de komende tijd zal veranderen, zoals de provincie Vlaams-Brabant dit trouwens vraagt ?

Antwoord

Ingevolge het protocol-akkoord van 24 mei 1973 betreffende het beheer van de Franstalige scholen in het Nederlands taalgebied, gesloten door de toenmalige ministers van Nationale Opvoeding M. Toussaint en W. Calewaert, is de Vlaamse minister van Onderwijs bevoegd voor het administratief beheer en de minister van Onderwijs van de Franse Gemeenschap voor de pedagogische aangelegenheden, dus ook voor de pedagogische inspectie. De pedagogische inspectie heeft enkel betrekking op het pedagogisch toezicht van de betrokken scholen (o.a. toezicht op het leerplan, het onderwijspeil, ...).

Alle andere bevoegdheden blijven ressorteren onder het ambt van de onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap. Zij moet aldus de inspecties verrichten die ze nodig acht voor de controle van de wettelijke subsidiëeringsvoorwaarden.

Er bestaat momenteel geen aanleiding om dit akkoord, destijds afgesloten met het oog op het bewaren van taalvrede in ruime context, te herzien.

Vraag nr. 45 van 8 januari 1996 van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Diploma landmeter – Centrale examencommissie

Bij koninklijk besluit (KB) van 18 januari 1995 worden de beroepstitel en de uitoefening van het beroep van gezworen landmeter-expert geregeld.

Op grond van artikel 4, §1 f van dit KB kan de koning een diploma, uitgereikt door een andere instelling van vergelijkbaar niveau, erkennen na advies van het beroepsinstituut van gezworen landmeters-experts.

Afgestudeerden van de studierichting Topografie kunnen slechts het diploma van landmeter behalen via een examen voor de centrale examencommissie. De Vlaamse Gemeenschap heeft echter, in tegenstelling tot de Franse Gemeenschap, de centrale examencommissie afgeschaft.

1. Welke mogelijkheid bestaat er, na de afschaffing van de centrale examencommissie, voor de studenten Topografie om het diploma van landmeter te behalen ?
2. Wordt de toegang tot het beroep van gezworen landmeter-expert door deze afschaffing niet belemmerd voor de studenten van de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 18 januari 1995 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van bezworen landmeter-expert werd getroffen door de federale regering.

Overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, laatste lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, behoren de vestigingsvoorwaarden en de uitoefeningsvoorwaarden van het beroep tot de bevoegdheid van de federale regering. Deze bepaling bekrachtigt een exclusieve federale bevoegdheid inzake de toegang tot een beroep. De toegang tot het beroep van meetkundige-schatter van onroerende goederen behoort derhalve niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Wat de organisatie van het onderwijs betreft is de Vlaamse Gemeenschap echter integraal bevoegd.

Het antwoord op de twee concrete vragen luidt dus als volgt.

1. De centrale examencommissie wordt niet meer ingericht. De gegradueerden in de topografie kunnen vanaf het burgerlijk jaar 1996 het diploma van meetkundige-schatter van onroerende goederen niet meer behalen via de centrale examencommissie. Een andere mogelijkheid om het diploma te behalen, is het volgen van de optie Landmeten in de opleiding Bouwkunde binnen het studiegebied Industriële Wetenschappen.
2. De toegang tot het beroep van gezworen landmeter-expert ressorteert onder de federale minister bevoegd voor Kleine en Middelgrote Ondernemingen. Een recent arrest van het Arbitragehof van 21 december 1995 stelt uitdrukkelijk dat de Vlaamse Gemeenschap in deze materie niet bevoegd is.

Vraag nr. 46
van 8 januari 1996
van de heer DIDIER RAMOUDT

Leerlingenvervoer – Leerlingenaantal en budgettaire weerslag

In het tijdschrift Klasse wordt gesteld dat in de laatste twee jaren het aantal leerlingen met 6 % is toegenomen. Het gros van deze leerlingen moet per schoolbus worden vervoerd.

1. Kan de minister deze aangroei bevestigen ?
2. Is er voor deze aangroei een verklaring ?
3. Kan dit toenemend aantal leerlingen worden vervoerd per schoolbus zonder dat dit een budgettaire weerslag heeft ?

Antwoord

1. Ik kan bevestigen dat de laatste twee schooljaren het aantal leerlingen in het buitengewoon onderwijs is toegenomen met 6 %. Deze aangroei betreft voornamelijk leerlingen van type 1 en 8 binnen het buitengewoon lager onderwijs enerzijds (+ 636 leerlingen schooljaar 1995-1996) en het stijgend aantal leerlingen binnen opleidingsvorm 3 van het buitengewoon secundair onderwijs anderzijds (+ 563 leerlingen schooljaar 1995-1996).
2. De aangroei van het buitengewoon onderwijs is vooral een probleem van schools onderwijs, maar

ook een samenspel van factoren op sociaal-maatschappelijk vlak. Vandaar dat het project "zorgverbreding" ook dit schooljaar wordt voortgezet. Het project heeft als belangrijkste doelstelling kinderen met zich manifesterende ontwikkelings- en leerproblemen, naast andere indicaties, tijdens de overgang van kleuterschool naar lagere school binnen het gewoon onderwijs op te vangen en te begeleiden.

3. Het toenemend aantal leerlingen in het buitengewoon onderwijs kan niet volledig worden opgevangen met het beschikbare busvervoer.

In de begroting 1996 zijn derhalve volgende extra budgetten opgenomen voor het leerlingenvervoer buitengewoon onderwijs :

- 18,3 miljoen frank voor het organiseren van bijkomende BO-ophaaldiensten ;
- 7,7 miljoen frank voor rituitbreidingen.

Vraag nr. 47
van 8 januari 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Leerlingenvervoer – Enveloppefinanciering en rationalisatie

Op 10 november 1994 heeft de vorige Vlaamse regering de beslissing genomen om met ingang van 1 september 1996 voor het buitengewoon onderwijs de enveloppefinanciering voor het leerlingenvervoer in te voeren. Scholen zouden dus zelf, of in samenwerking met andere scholen hun leerlingenvervoer kunnen organiseren, en dus zelf contracten afsluiten met private ondernemingen.

In het regeerakkoord en de beleidsbrief van de minister is er sprake van een rationalisatie van het leerlingenvervoer.

1. Zijn er reeds beslissingen genomen of concrete plannen gemaakt omtrent de enveloppefinanciering van het leerlingenvervoer in het buitengewoon onderwijs ?
2. Hoever is de rationalisering van het leerlingenvervoer in het gewoon onderwijs al gevorderd ?

Antwoord

1. Een ambtelijke werkgroep is momenteel bezig met een grondig onderzoek naar een enveloppefinanciering voor het buitengewoon onderwijs. Het voorstel van de ambtelijke werkgroep dient nog verder uitgewerkt te worden. Er werd aan deze werkgroep een strikte timing opgelegd voor de voorbereiding van het dossier. De inwerkingtreding van de nieuwe regeling wordt gepland tegen 1 september 1996.
2. De rationalisering van het gewoon onderwijs gaat steeds verder, in zoverre dat er bij elke nieuwe gunning (aanbesteding) ritten waarop geen enkele rechthebbende leerling zit, worden geschrapt en dus niet meer in aanbesteding worden gesteld. Het principe van de vrije schoolkeuze en de gevolgen daar-

van voor de rechthebbende leerlingen in het gewoon onderwijs zal worden besproken in de niveaudecreten basisonderwijs en secundair onderwijs.

Vraag nr. 48
van 17 januari 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Ambtenaren – Contractueel of statutair

Ik stel vast dat tegenwoordig functies in de Vlaamse administratie op willekeurige wijze ofwel statutair, ofwel contractueel worden toegewezen.

Het is algemeen aanvaard dat taken waarvoor de bestaande personeelsformatie ambten bevat, gelijke of gelijkwaardige, alsook nieuwe taken die moeten bijdragen tot het verwezenlijken van nieuwe permanente organieke doelstellingen, in principe moeten worden vervuld door statutaire personeelsleden.

Onder meer en met name blijkt dat de Vlaamse regering herhaaldelijk projecten heeft goedgekeurd waarin permanente functies zijn vastgelegd die ook reeds aan statutaire ambtenaren waren toevertrouwd.

1. Is er in die gevallen geen sprake van dubbel gebruik en van benadeling van statutaire ambtenaren ?

Welke maatregelen heeft de minister getroffen om aan zulke situaties een einde te stellen en ze, voor de toekomst, te voorkomen ?

2. Welke criteria worden nu in praktijk eigenlijk gehanteerd m.b.t. het aanwerven van contractuele in plaats van statutaire ambtenaren ?

Antwoord

In het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden geen statutaire of contractuele betrekkingen willekeurig toegewezen. De toewijzing van contractueel personeel gebeurt op basis van de bepalingen in het Vlaams personeelsstatuut die het aanwerven van contractueel personeel mogelijk maken.

Ik ben het met het Vlaams parlementslid volkomen eens dat permanente taken in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dienen uitgeoefend te worden door de statutaire ambtenaren. Dit neemt echter niet weg dat in bepaalde gevallen ook contractuele personeelsleden kunnen worden aangesteld in het kader van de organieke regeling van het Vlaams personeelsstatuut, artikel XIV 2.

1. Projecten waarin zowel statutaire als contractuele personeelsleden worden tewerkgesteld

In verband met de opmerking omtrent projecten waarin zowel statutaire als contractuele personeelsleden worden tewerkgesteld, wijs ik het parlementslid erop dat het Rekenhof in zijn brief van 28 juli 1995 als principe aanvaardt dat voor bijkomende of specifieke opdrachten die een permanent karakter hebben, contractuele personeelsleden kunnen worden aangeworven.

Indien het echter gaat om "projecten", dan spreekt men in wezen over tijdelijke en uitzonderlijke personeelsbehoeften (in de tijd beperkte acties of een uitzonderlijke toename van het werk). Artikel XIV 2 van het Vlaams personeelsstatuut staat toe dat hiervoor contractuele personeelsleden in dienst worden genomen. Men kan echter niet uitsluiten dat in het kader van bepaalde projecten ambtenaren naast contractuele personeelsleden tewerkgesteld worden. In dit geval behoort het tot de taak van de ambtenaar tijdelijk mee te werken aan een project, en moet het project zelf worden beschouwd als tijdelijk deel uitmakend van de permanente opdracht van de ambtenaar in kwestie. Men mag uit het feit dat contractuele personeelsleden en ambtenaren samenwerken aan hetzelfde project, en in dit kader dezelfde functies uitoefenen, niet de conclusie trekken dat het contractuele personeelslid ook een permanente functie uitoefent. De functie van de ambtenaar en het contractueel personeelslid is in dit geval alleen dezelfde voor de duur van het project. Ik geef hierbij een lijst van projecten waarin contractuele personeelsleden in het kader van tijdelijke en uitzonderlijke behoeften tewerkgesteld zijn.

Er bestaat ook geen dubbel gebruik, omdat de aanwerving van contractuele personeelsleden in het kader van tijdelijke en uitzonderlijke personeelsbehoeften alleen plaatsvindt in geval van een uitzonderlijke toename van het werk, of voor een in de tijd beperkte actie die niet door het gewone personeel kan worden opgevangen.

De ambtenaren zelf worden in deze situatie niet benadeeld tegenover contractuele personeelsleden, vermits zij in het kader van een functionele loopbaan kunnen doorstoten naar een hogere salarisschaal, terwijl contractuele personeelsleden steeds in de beginsalarisschaal van een bepaalde graad worden doorbetaald.

2. Criteria voor het aanwerven van contractuele en statutaire personeelsleden

Voor het aanwerven van contractuele personeelsleden kan worden teruggevallen op de organieke regeling voor het in dienst nemen van contractueel personeel (artikel XIV 2 van het Vlaams personeelsstatuut), met name voor :

- bijkomende of specifieke opdrachten ;
- tijdelijke en uitzonderlijke personeelsbehoeften ;
- vervanging van afwezige ambtenaren of ambtenaren die hun betrekking slechts deeltijds bekleeden.

De toelatingsvoorwaarden voor het aanwerven van contractueel personeel zijn vastgelegd in artikel XIV 7 van het Vlaams personeelsstatuut.

De toelatingsvoorwaarden voor een statutaire betrekking zijn vastgelegd in artikel VI 1 e.v. van het Vlaams personeelsstatuut.

Er kan dus in deze aangelegenheid moeilijk sprake zijn van enige willekeur.

Aantal personeelsleden per tijdelijk of uitzonderlijk project

Omschrijving	Aantal
Aangeworven personeelslid ten behoeve van het Vlaamse wateroverleg	1
Contractuelen cel kabinetsbeheer	2
Contractuelen Europese projecten	20
Contractueel personeel voor de bediening van de veren	10
Contractuelen regionale luchthavens	27
Contractuelen van de ecologische impulsgebieden – Aminimal	8
Contractuelen in dienst van de opdrachthouder Emancipatiezaken	4
Contractuelen in dienst voor de bediening van de kunstwerken	29
Contractuelen voor het structuurplan Vlaanderen	7
Diensten afzonderlijk beheer WVC	4
Gesubsidieerde contractuelen jeugdwerkgarantieplan	58
Ondersteuning gemeenschapsattaché	1
Overgeheveld van de Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouw	6
Project Archief (OND)	8
Project mobiel team werkstations	22
Tewerkstelling binnen de gemeenschapsinstellingen	32
Tewerkstelling binnen de sector Bijzondere Jeugdbijstand	28
Value Relais Center	2
Vlaamse Codex	1
Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid	1
Vroegere occasionele personeelsleden	5

Vraag nr. 49
van 17 januari 1996
van de heer LUDO SANNEN

Onderwijsinstellingen – Boetes en verplichte bijdragen

Nu er in het onderwijs steeds meer macht én meer financiële armslag gaan naar het lokale vlak, duiken ook nieuwe vormen van klachten op. Eén daarvan is het opleggen van forfaitaire boetes aan personeelsleden, meestal niet in evenredigheid met de "aangerichte schade". Zo zijn mij boetes bekend van 250 frank wegens ongeoorloofd roken, boetes van 500 frank wegens het ongeoorloofd gebruik van de telefoon van de instelling, wegens verkeerd parkeren binnen de instelling, enzovoort. Het gaat hier niet om verdoken

gebruiken. Sommige zijn zelfs terug te vinden in persoonlijke nota's en andere officiële documenten.

1. Kan een directie, samen met of zonder een andere tuchtmaatregel, een forfaitaire financiële boete opleggen aan een personeelslid en in hoeverre moet die overeenkomen met eventuele schade ?
2. Zo ja, hoe moet die in de schoolboekhouding worden verwerkt en welke waarborgen zijn er dat die boetes inderdaad in de schoolboekhouding terecht komen ?
3. Zo neen, waar kan een personeelslid terecht met klachten dienaangaande ?
4. Kan een school een personeelslid verplichten een percentage van zijn maandwedge af te staan voor publiciteit voor de school ? Kan dit ook voor een tijdelijke, die het volgend schooljaar misschien niet meer in de instelling functioneert ?

Antwoord

Het departement Onderwijs en de onderwijsinspectie hebben geen kennis van de vermelde praktijken. Daarover werden er tot nu toe geen klachten ingediend.

Van personen die betrokken zijn bij onderwijs en opvoeding mag worden verwacht dat ze de regels correct naleven en derhalve niet roken waar het niet mag, niet parkeren waar het niet mag en niet telefoneren op kosten van de instelling. Verder is er geopteerd voor het toekennen van meer verantwoordelijkheid aan de onderwijsinstellingen.

Aansluitend bij deze voorafgaande opmerkingen, kan ik nog het volgende meedelen.

1. De opgeworpen problematiek kadert in de verhouding tussen directie/inrichtende macht en de aan de instelling verbonden personeelsleden.

In dit verband kan ook worden verwezen naar de rubriek "Plichten" van de decreten van 27 maart 1991 inzake rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs en rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs. Beide decreten bevatten een bepaling luidens welke de personeelsleden de taken vervullen die hun worden opgedragen, met inachtneming van de verplichtingen die hun zijn opgelegd, onder meer bij dienstorder. De personeelsleden moeten ook het belang behartigen van het onderwijs en van de instelling waarin zij tewerkgesteld zijn.

Wat meer bepaald roken betreft : bij koninklijk besluit van 15 mei 1990 tot het verbieden van het roken in openbare plaatsen is het verboden te roken in gesloten plaatsen die toegankelijk zijn voor het publiek en die deel uitmaken van inrichtingen of gebouwen waar onderwijs en/of beroepsopleiding worden verstrekt (artikel 2, § 1, 5e). Overtredingen van deze bepalingen worden strafrechtelijk vervolgd (artikel 6).

Ongeoorloofd gebruik van de telefoon van de instelling kan worden gekwalificeerd als een overtreding van een algemeen rechtsbeginsel, namelijk

het verbod om oneigenlijk gebruik te maken van andermans goed.

Verkeerd parkeren binnen de instelling ten slotte zou, naast andere problemen, de veiligheid kunnen in het gedrang brengen, zowel van personeel als van leerlingen.

Nog in verband met dit punt dient erop gewezen te worden dat een directie steeds optreedt in naam van de inrichtende macht, niet in eigen naam.

In deze aangelegenheid is de wet van 6 april 1965 tot instelling van de arbeidsreglementen minstens richtinggevend.

Zo bepaalt artikel 16 van bedoelde wet dat alleen de bij het arbeidsreglement gestelde straffen mogen worden opgelegd.

Verder wordt bepaald dat, indien de straf uit een geldboete bestaat, het totaal van de per dag opgelegde boeten een vijfde van het dagloon niet mag overschrijden (artikel 18) en dat de opbrengst van de geldboete moet worden aangewend ten voordele van de werknemers (artikel 19).

2. De schoolboekhouding moet het geld vermelden dat door de overheid aan de instelling wordt toegekend. De verificateurs van het departement Onderwijs gaan het gebruik na van de toegekende middelen.
3. Gelet op het voorgaande dient het personeelslid zich met eventuele klachten te wenden tot de inrichtende macht van de instelling waaraan het verbonden is.
4. In geen geval kan een personeelslid verplicht worden om een percentage van zijn maandwedge af te staan, noch voor publiciteit voor de school, noch voor een ander doel. De wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers waarborgt de werknemer de vrije beschikking over zijn loon.

Vraag nr. 50
van 17 januari 1996
van de heer LUDO SANNEN

LORGO-verkiezingen – Opkomst, organisatie en reglementering

Nu de eerste fase van de verkiezingen voor de Lokale Raden voor het Gemeenschapsonderwijs (Lorgo's) achter de rug is, blijkt dat bij deze tweede verkiezingen het aantal kinderziekten niet is verminderd. Vandaar deze vragen.

1. Niettegenstaande de lage opkomst van kiesgerechtigde ouders bij de eerste verkiezingen, blijkt dat in veel gevallen de opkomst beduidend lager lag dan bij de vorige verkiezingen. Zo is mij één geval bekend van een Lorgo waar op zo'n 2000 kiesgerechtigde ouders er welgeteld 57 kwamen opdagen, zijnde 22,8 %. Kan in dergelijke gevallen nog van enige representativiteit worden gesproken? Wat is het standpunt van de minister? Heeft de minister enig zicht op de opkomst in vergelijking met 1990?

2. De drempel werd door een aantal voorzitters van kiesbureaus (ogenschijnlijk opzettelĳk) te hoog gelegd. Zo werd in een lokale raad (800 potentiële ouders) slechts op één avond, een vrijdagavond tussen 20.00 uur en 21.30 uur één stembureau geopend. Ouders die ploegwerk verrichten, 's avonds als zelfstandige hun brood verdienen, enzovoort, werd op die manier de kans ontnomen hun stem uit te brengen. Nochtans had de centrale raad vooraf duidelijke instructies dienaangaande gegeven. Wat is het standpunt van de minister? Zijn er hieromtrent klachten ingediend? Waar kon men terecht voor eventuele klachten?
3. Ook naar de kandidaten toe was er niet overal veel sprake van openheid en duidelijkheid. Veel kandidaten wisten niet eens wanneer de stemmen zouden worden geteld, hadden zelfs geen kiesreglement gekregen, wisten niet dat ze inzage konden krijgen in de kieslijsten, en hadden de indruk dat er achter hun rug om wat werd bedisseld. Hoe kan een kandidaat worden geacht op zijn rechten te staan, als hij zelfs geen kopie van het kiesreglement krijgt? Welke documenten had een kandidaat moeten krijgen?
4. Klopt het dat een aantal kandidaten, uit argwaan tegenover de voorzitter van het kiesbureau, ook een dubbel van hun kandidaatstelling naar de centrale raad hebben verzonden?
5. In een aantal Lorgo's stonden ook kandidaten op de lijsten die wegens de onverenigbaarheden toch hun functie niet konden opnemen. Toch werden ze aanvaard als kandidaat en hebben zo door het aantal stemmen dat ze haalden, de verkiezingen in zekere zin vervalst. Waarom gelden de onverenigbaarheden ook niet op de datum van de kandidaatstelling?
6. In enkele Lorgo's hadden ook de echtgenoten van de directieleden zich kandidaat gesteld. In die gevallen is er telkens (soms terecht) twijfel of die geen gebruik hebben gemaakt van de kiezerslijsten voor mailing of huisbezoeken. Waarom vallen familieleden van een directie niet onder de onverenigbaarheden, of waarom worden in die gevallen de kiezerslijsten ook niet in dezelfde mate toegankelijk gesteld voor de andere kandidaten?
7. Konden er klachten worden ingediend met betrekking tot deze verkiezingen? Moesten ze alle worden ingediend bij het kiesbureau? Was er enig beroep mogelijk? Hoeveel klachten werden er ingediend? Zijn er verkiezingen die moeten worden overgedaan?

Antwoord

1. Volgens inlichtingen die mij werden verstrekt door de Argo bedraagt de gemiddelde opkomst bij de laatste Lorgo-verkiezingen 23 procent. Uit diezelfde inlichtingen blijkt inderdaad dat in een aantal raden de opkomst van de kiesgerechtigde ouders eerder laag is. Daartegenover staat dat in een aantal andere raden het percentage hoog ligt. Zo bedraagt het hoogste cijfer 67 procent. Er bestaat geen kiesplicht voor de kiesgerechtigde ouders; een gemiddelde van 23 procent kiezers die vrijwillig hun stem uit-

brenge kan dus wel degelijk als representatief worden beschouwd.

Bovendien speelt voor een deel ook mee dat in het onderwijs voor sociale promotie vooral volwassen leerlingen school lopen. Het bijzonder decreet betreffende de Argo van 19 december 1988 schrijft voor dat het de ouders zijn van deze leerlingen die kiesgerechtigd zijn. In de praktijk resulteert dit in een zeer lage opkomst van deze kiesgerechtigden.

Het lijkt mij dus, hoewel de opkomst wellicht iets lager blijkt te zijn dan in 1990, dat deze verkiezingen wel degelijk representatief zijn.

2. De omzendbrief ARGO/520/KLR. OB2 stelt in punt 3.4. onder meer : "De Centrale Raad wenst dat de drempel om deel te nemen aan de verkiezingen zo laag mogelijk zou gehouden worden. Bij het vaststellen van de plaatsen, data en openingsuren van de stembureaus zal men dus rekening houden met de normale arbeidstijden, met ploegenarbeid, met de behoefte aan babysit indien beide ouders op hetzelfde ogenblik (moeten) gaan stemmen. Het kiesbureau bepaalt autonoom of het één of meer stembureaus samenstelt".

Artikel 6 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 september 1995 stelt dat "het kiesbureau alle noodzakelijke maatregelen neemt om het regelmatige verloop van het geheel van de verkiezingen en van de coöptatieverrichtingen voor de schoolraad te verzekeren. Het beslist over elk probleem dat zich voordoet naar aanleiding van onderhavig kiesreglement, onverminderd de bepalingen van de artikelen 9 en 42".

Klachten dienden dus te worden ingediend bij het bevoegde kiesbureau. Het is niet bekend hoeveel klachten zoals door het Vlaams parlementslid bedoeld, bij de diverse kiesbureaus werden ingediend.

3. De door het parlementslid behandelde materie in dit punt wordt behandeld door het punt 3.8 van de omzendbrief ARGO/520/KLR. OB2 van 25 september 1995.

In iedere school diende een informatiebundel te worden samengesteld dat ter inzage ligt in elke school. Dit informatiebundel, dat door de kandidaten en kiesgerechtigden kon worden geraadpleegd, omvatte het bijzonder decreet van 19 december 1988, het pedagogisch project van het gemeenschapsonderwijs, de gehechtheidsverklaring, het kiesreglement (het besluit van de Vlaamse regering dd. 6 september 1995), een kopie van de bovenvermelde omzendbrief en eventueel de schoolwerkplannen van de diverse scholen van de werkgroep.

De Centrale Raad publiceerde bovendien in het Belgisch Staatsblad van 3 oktober 1995 een oproep tot de kandidaten, waarin de modaliteiten van de verkiezingen, de samenstelling van de raden, de onverenigbaarheden en de data van de verkiezingen werden medegedeeld.

Ten slotte wordt in punt 3.9 van de omzendbrief ARGO/520/KLR. OB2 opgedragen dat onder meer de kandidaten, na het ontvangen van de kandida-

tuur, onverwijld een kopie van het kiesreglement dient te worden opgestuurd.

Uit bovenstaande bepalingen blijkt dat de Argo een uiterste inspanning heeft geleverd om de kandidaten in te lichten over hun rechten. Mij zijn geen gevallen bekend waarin de rechten van een kandidaat niet werden gerespecteerd.

4. Het is mij niet bekend dat, om de door het parlementslid aangegeven reden, kandidaten ook een dubbel van hun kandidaatstelling naar de Centrale Raad hebben verzonden.
5. De aangehaalde "onverenigbaarheden" worden vermeld in artikel 11 van het bijzonder decreet betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs van 19 december 1988.

Er zijn twee redenen waarom de onverenigbaarheden niet gelden op de datum van de kandidaatstelling. De eerste vloeit voort uit voormeld artikel 11, § 2 : "Voor de verkiezing van de leden van de schoolraad bedoeld in artikel 9, § 1, 1° kan eenieder zich kandidaat stellen". In concreto betekent dit dat voormeld decreet geen mogelijkheid laat tot interpretatie van het begrip "eenieder".

De tweede reden is het begrip "stemgerechtigd lidmaatschap", zoals geformuleerd in artikel 11, § 1 : "Met het stemgerechtigd lidmaatschap van een schoolraad is onverenigbaar ..."

Een kandidaat dient dus eerst stemgerechtigd lid te zijn, met andere woorden verkozen te zijn, vóór hij zich in een toestand van onverenigbaarheid kan bevinden.

Bovendien preciseert voormeld decreet niet op welke wijze een einde dient te worden gesteld aan de onverenigbaarheid. Het is dus aan de rechtstreeks verkozenen om te beslissen op welke wijze hij een einde wil stellen aan de onverenigbaarheid. Het is niet ondenkbaar dat een verkozenen beslist lid te blijven van de raad en het voorwerp van zijn onverenigbaarheid wenst te vernietigen.

Ik ben van mening dat bij een eventuele decreetswijziging een nieuwe procedure moet worden voorgesteld die inderdaad de onverenigbaarheden laat gelden op het ogenblik van de kandidaatstelling. Ondertussen ben ik ervan overtuigd dat de Argo de huidige bepalingen uit het decreet correct heeft toegepast.

6. Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik naar het voormeld artikel 11. Nergens zijn bij de onverenigbaarheden echtgenoten of familieleden vermeld, dus is er geen rechtsgrond voor het weren van die personen. De kiezerslijsten worden wel degelijk in dezelfde mate toegankelijk gesteld. Deze materie wordt geregeld door punt 3.5.6. van de omzendbrief Argo/520/KLR. OB2 van 25 december 1995, waar onder meer volgende bepaling werd opgenomen : "De Centrale Raad heeft, gelet op de regels in verband met de privacy, uitdrukkelijk beslist dat niemand in de gelegenheid mag worden gesteld om volledige of gedeeltelijke afschriften van de kiezerslijsten te maken of te krijgen, noch onder geschreven vorm noch onder vorm van kopie of elektro-

nisch bestand. Het kiesbureau moet hiertoe alle noodzakelijke maatregelen nemen. Deze maatregelen moeten direct worden toegepast door de instellingshoofden en het personeel van de instellingen".

Mij zijn geen gevallen bekend waarin een overtreding werd begaan tegen deze regelgeving.

7. Er zijn twee klachtenprocedures opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van het kiesreglement voor de lokale schoolraden en raden van bestuur dd. 6 september 1995.

Alle klachten die niet gericht zijn tegen de verkiezingsuitslag zelf worden geregeld door artikel 6 van voormeld besluit, dat stelt dat het kiesbureau beslist over elk probleem dat zich voordoet naar aanleiding van onderhavig kiesreglement. De klachten dienden te worden gericht aan het bevoegde kiesbureau.

Bezwaren tegen de verkiezingsuitslag zelf vallen onder de bepalingen van artikel 31 en 32 van voormeld besluit. Zo dienen bezwaren van kandidaten, kiesgerechtigden en leden van het kiesbureau te worden ingediend bij de Centrale Raad, aangetekend en op straffe van verval, binnen acht kalenderdagen vanaf de dagtekening van het proces-verbaal van de stemopneming. Bij ontstentenis van bezwaar is de uitslag zoals hij door het kiesbureau is bekendgemaakt, definitief.

De Centrale Raad aanvaardt of verwerpt de gemotiveerde bezwaren binnen dertig kalenderdagen vanaf de dagtekening van het proces-verbaal. Als binnen de termijn van dertig kalenderdagen vanaf de dagtekening van het proces-verbaal geen uitspraak over een bezwaar is gedaan, is het bezwaar aanvaard. Indien een bezwaar is aanvaard, besluit de Centrale Raad tot rechtzetting, hertelling of herverkiezing.

De Centrale Raad ontving 12 bezwaren tegen de verkiezingsuitslag. In de zittingen van 14 en 21 december 1995 werden acht bezwaren verworpen, en werd tot twee hertellingen en twee herverkiezingen beslist. De hertellingen waren het gevolg van bezwaren tegen het al of niet aanvaarden van betwiste stemmen. De herverkiezingen moesten in het ene geval worden georganiseerd omdat een kandidaat niet was gerangschikt op de kandidatenlijst, in het tweede geval werd er uitgegaan van een sterk vermoeden van opeenstapeling van onregelmatigheden.

**Vraag nr. 51
van 18 januari 1996
van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE**

ARAB – Aangifteformulieren

Het is duidelijk dat de openbare sector, met inbegrip van de onderwijsinstellingen die hiermee worden gelijkgesteld, inzake de wetgeving op de arbeidsongevallenverzekering meer en meer inspanningen doen om de ARAB-voorschriften (Algemeen Reglement Arbeidsbescherming) toe te passen.

De aangifteformulieren voor de arbeidsongevallenwetgeving van '69 voldoen echter, in tegenstelling tot de aangifteformulieren voor de arbeidsongevallenwetgeving van '71, niet aan de beschikkingen van artikel 835 quater van het ARAB, zodat in de openbare sector en door de scholen twee formulieren dienen te worden gebruikt. Dit heeft tot gevolg dat in de openbare sector en in de scholen de opmaak van de ongevallensteekkaart niet eenvoudig is en soms wordt vergeten, en dat deze scholen geen gebruik kunnen maken van de software die voor de private sector beschikbaar is.

1. Heeft de minister al initiatieven genomen om deze lacune weg te werken, zodat artikel 835 quinquies kan worden gewijzigd en ook toegepast door de openbare sector en de scholen?
2. Wie is ter zake bevoegd, indien het departement van de minister dit niet is?

Antwoord

De arbeidsongevallen van de personeelsleden van de onderwijsinstellingen vallen onder de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector (artikel 1, 5°, 6° en 7°).

Het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van personeelsleden van de overheidssector voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, dat voormelde wet heeft uitgevoerd, geldt eveneens voor deze personeelsleden (artikel 1, 2°, 3°, 4° en 5°).

Luidens artikel 7, eerste lid, van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 wordt de aangifte van het ongeval gedaan door de getroffene, zijn rechtverkrijgenden, zijn chef of enig ander belanghebbende. Artikel 7, vierde lid, bepaalt dat het model van het formulier en van het doktersattest wordt vastgesteld door de minister tot wiens bevoegdheid het nationale Openbaar Ambt behoort.

Uit het voorgaande blijkt dat een eventuele wijziging van het aangifteformulier van een arbeidsongeval tot de bevoegdheid behoort van de federale minister van ambtenarenzaken.

Uit het eerste deel van de vraag zou echter kunnen afgeleid worden dat het Vlaams parlementslid een wijziging beoogt aan artikel 835quiquies van het ARAB. Die behoort uiteraard tot de bevoegdheid van de federale minister van Arbeid.

**Vraag nr. 52
van 18 januari 1996
van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE**

ARAB – Reaffectatie leerkrachten en navorming

Op grond van artikel 28 bis § 3 b) van het ARAB (Algemeen Reglement Arbeidsbescherming) moet een schooldirecteur (namens de inrichtende macht van de school) de bekwaamheid van de betrokken werknemer

op het gebied van veiligheids- en gezondheidsaangelegenheden in aanmerking nemen.

Op grond van artikel 28 ter § 1 moet dezelfde directeur ervoor zorgen dat iedere werknemer bij zijn aanstelling, bij overplaatsing of verandering van functie, bij de invoering van een nieuw arbeidsmiddel of verandering van een arbeidsmiddel en bij de invoering van een nieuwe technologie, een voldoende veiligheids- en gezondheidsopleiding krijgt, met name in de vorm van voorlichting, welke opleiding speciaal gericht is op zijn werkplek of zijn functie.

Volgens artikel 28 ter § 2 moet deze opleiding worden aangepast aan de ontwikkeling van de risico's en aan het ontstaan van nieuwe risico's en indien nodig op gezette tijden worden herhaald, en volgens artikel § 3 mag de opleiding niet ten laste van de werknemer komen. Zij wordt gegeven tijdens de werktijd.

De toepassing van deze beschikkingen stelt enorme problemen voor de scholen en voor personeelsleden. Deze laatsten kunnen immers gereffecteerd worden naar opdrachten die zij hoegenaamd niet beheersen of niet meer beheersen. Voorbeelden zijn de leerkracht fijnmechaniek-uurwerkmakerij gereffecteerd naar een betrekking lassen; de leerkracht die reeds jaren biologie geeft en die chemie moet gaan geven met praktijkoefeningen en de leraar Voeding (microbiologie, grondstoffen, veiligheid en hygiëne) in het deeltijds beroepssecundair onderwijs die toegepaste chemie en uitrusting moet geven binnen technische vakken-landbouw in het technisch secundair onderwijs.

Ook de directies hebben het moeilijk met de toepassing van deze beschikkingen, die overigens zijn opgelegd door een Europese richtlijn, omdat bij indiensttreding van dergelijke gereffecteerden of bij een door de reglementering noodzakelijke verandering van functie binnen de school, blijkt dat geen navorming beschikbaar is om deze leerkrachten vlug de nodige opleiding – nodig voor de veiligheid en de gezondheid van de leerlingen – te geven. In de huidige omstandigheden is het trouwens voor de onderwijskoepels vrijwel onmogelijk om hierop in te spelen.

1. Bestaat er een procedure waardoor directie en/of leerkrachten zich, in het belang van veiligheid en gezondheid, kunnen verzetten tegen dergelijke reffectatie ?
2. Heeft de minister al maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat de navormingsstructuur zodanig wordt opgezet dat er kan worden ingespeeld op deze verplichtingen, die terecht door de Europese en Belgische overheid zijn opgelegd in het belang van veiligheid en gezondheid, ter gelegenheid van indiensttreding of bij wijziging van functie of van technologie ?

Antwoord

De reglementering inzake reffectatie en wedertewerking voorziet niet in een beroepsprocedure wegens een tekort aan veiligheids- en gezondheidsopleiding. De aangehaalde problematiek is identiek voor een personeelslid dat in dienst komt door een reffectatie of wedertewerking en voor een tijdelijk personeelslid

dat voor het eerst een opdracht opneemt in een bepaalde school.

In beide gevallen dient de onderwijsinstelling de nodige maatregelen te nemen om te voldoen aan de bepalingen van het ARAB. De directie van een technische school kan hiervoor een beroep doen op het aanwezige middenkader, namelijk de werkplaatsleider en de werkmeester. Het behoort tot het takenpakket van de werkplaatsleider en de werkmeester om de personeelsleden vertrouwd te maken met nieuwe technologieën en in te staan voor de veiligheid van de werkomstandigheden.

In een aantal scholen zal dit gebeuren in samenwerking met het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen. De werkplaatsleider en de werkmeester zijn het best geplaatst om met continuïteit te voorzien in informatie en opleiding omtrent het bestaan van risico's in de praktijkklassen en werkplaatsen van de instelling.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 42
van 8 januari 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Europees Ecologisch Netwerk – Implementatie

In 1993 kreeg de Europese samenwerking op natuurgebied een krachtige impuls door de organisatie van de Eeconet-conferentie (Europees Ecologisch Netwerk) in Maastricht. Daar legde men de basis voor het gezamenlijk ontwikkelen van een netwerk van natuurgebieden van Europese betekenis, met daartussen verbindingszones. Daar werd ook de oprichting aangekondigd van een Europees Centrum voor Natuurbescherming, dat bruggen moet slaan tussen onderzoek en beleid in Europa.

Aansluitend op deze beslissing hebben op 16 juni laatstleden een 60-tal landen in Den Haag onder de vlag van het UNEP (United Nations Environment Program) een overeenkomst over het behoud van het trekend waterwild ondertekend. Tegelijk is een actieplan goedgekeurd, waarmee actief aan de bescherming van 172 soorten trekvogels kan worden gewerkt. De betrokken partijen hebben een strikt beschermingsregime afgesproken en zullen ook lokaties aanwijzen voor trekvogels, alsmede de bescherming, het beheer en het herstel van deze lokaties bevorderen. Dit moet uiteindelijk resulteren in het Eeconet. Verder zijn er afspraken gemaakt over onderzoek en onderwijs, het uitwisselen van gegevens, faunavervalsing, samenwerking bij noodsituaties, duurzaam gebruik en financiële zaken. Ten slotte zal een technisch comité worden ingesteld dat zich zal bezighouden met wetenschappelijk en technisch advies en het opstellen van aanbevelingen.

1. Heeft Vlaanderen de overeenkomsten mee ondertekend en ook het actieplan goedgekeurd ? Zo ja,

welke beleidsopties zijn daaruit voortgevloeid en welke timing is daarvoor bepaald ?

2. Wat waren tot op heden de Vlaamse bijdragen aan het Eeconet ?
3. Heeft de minister ter gelegenheid van de conferenties van Maastricht en Den Haag ter zake met zijn federale en Waalse collega overleg gepleegd ? Zo ja, wanneer en met welke beleidsafspraken ?
4. Zijn in dit kader ook definitieve beschermingsmaatregelen afgesproken in verband met het integraal kustzonebeheer ? Zo ja, wat bevatten die maatregelen en welke uitvoeringstermijn is daarin opgenomen ?
5. Welke nieuwe lokaties en nieuwe beschermingsmaatregelen of herstel van lokaties houden deze opties in ?
6. Welke beleidsopties zijn genomen inzake de toekomstige uitvoering van het Eeconet, met name inzake onderzoek en onderwijs, uitwisselen van gegevens, faunavervalsing enzovoort ?
7. Heeft Vlaanderen zitting in het technisch comité ? Zo ja, op welke wijze en met welke bevoegdheden ?
8. Welke kredieten zijn in het verleden voor deze aanpak ingeschreven op de begroting en voor welke bestuursdaden zijn ze aangewend ? Welke kredieten zijn op de begroting uitgetrokken om in de eerstkomende jaren het Eeconet en het actieplan te realiseren, en voor welke beleidsmaatregelen zijn ze bestemd ?

Antwoord

1. Het verdrag werd door België geparafeerd in overleg met de gewesten.
2. Voor Vlaanderen heeft het Instituut voor Natuurbehoud (IN) als wetenschappelijke instelling deelgenomen aan de Maastricht Conferentie 1993 met een presentatie over de Groene Hoofdstructuur en de Biologische Waarderingskaart als poster.

Eeconet zit nu nog in studie-/planningsfase en is als concept Paneuropees gericht.

Hierin heeft het Instituut voor Natuurbehoud geparticipeerd en doet het dit nog via :

- voorafgaand overleg als expert met de Landbouwkundige Universiteit Wageningen (dr. R. Jongman) voor de totstandkoming van het basisconcept en schetskaarten (zie publikatie : Bischoff N.T. & R.H.J. Jongman 1993. Development of Rural Areas in Europe : the Claim for Nature. Net. Sc. Council. Gov. Policy. Preliminary & Background Studies V 79, SDU Publishers. The Hague) ;
- inbreng in workshops georganiseerd door ECNC en EEA die technische aspecten van Eeconet behandelde ;
- inbreng van Groene Hoofdstructuur Vlaanderen als methode en basisinformatie voor Eeconet.

Het Instituut voor Natuurbehoud is ook een contactadres voor experts in verband met ecologische netwerken.

De speciale beschermingsgebieden van de "Europese habitatrichtlijn" als onderdeel van het toekomstige Natura 2000-netwerk is vrij goed inpasbaar in Eeconet. Het Instituut voor Natuurbehoud heeft die voor Vlaanderen als ontwerp afgebakend voor het EEG Habitat Comité via Aminor en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud.

Besluit : Eeconet is op heden een concept voor een ecologisch netwerk dat in de toekomst moet worden uitgebouwd.

3. De contacten op deze Maastrichtconferentie bleven informeel en op beleidsondersteunend wetenschappelijk vlak.
4. In de door het Instituut voor Natuurbehoud voorgestelde beschermingszones zijn uiteraard de duingebieden inbegrepen.
5. Eeconet is een toekomstig netwerk waarin ook niet-beschermde gebieden kunnen worden opgenomen, dit in tegenstelling tot de vereisten van de Europese richtlijnen Habitat en Vogelbescherming.
6. Het Instituut voor Natuurbehoud is betrokken bij de verdere wetenschappelijke voorbereiding van Eeconet met betrekking tot de items "onderzoek" en "uitwisseling gegevens".
7. Vlaanderen heeft geen officiële zitting in het Comité.
8. De participatie van het Instituut voor Natuurbehoud gebeurde met eigen kredieten voor wetenschappelijk onderzoek.

Vraag nr. 49

van 17 januari 1995

van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

IBF-subsidies – Uitbetaling

Reeds jarenlang zijn er geregeld ernstige problemen met betrekking tot laattijdige uitbetalingen van de subsidies in het kader van het Interdepartementaal Begrotingsfonds (IBF). Ook in 1995 was het niet anders. Zo zijn bijvoorbeeld in de gezins- en bejaardenhulp de voorschotten van het eerste kwartaal 1995 in het zogenaamde protocol 50, pas gestort midden september 1995. Het voorschot van het derde kwartaal 1995 evenals de afrekening van 1994, worden pas begin 1996 verwacht.

Sommige diensten van gezins- en bejaardenhulp komen hierdoor in zeer ernstige financiële moeilijkheden en moeten dure kredietlijnen aangaan ; RSZ-schulden en bijkomende boetes stapelen zich op en leveranciers kunnen niet worden betaald. Door deze ontoelaatbare achterstanden in de uitbetaling van de IBF-subsidies komt de bestaanszekerheid van sommige van deze diensten zelfs ernstig in het gedrang.

1. Wat zijn de precieze oorzaken van deze ontoelaatbare achterstanden in de uitbetaling van deze subsidies ?

2. Over welke rechtsmiddelen beschikken de betrokken organisaties om de aanzienlijke financiële meeruitgaven die zij hebben te verhalen op de Vlaamse regering ?
3. Het IBF-stelsel is (opnieuw) slechts tijdelijk verlengd tot 31 december 1995. Reeds vele jaren is er sprake van om – alvast voor de gezins- en bejaardenhulp – dit stelsel te integreren in het gewone reguliere stelsel. Wat is de stand van dit dossier ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

In het kader van het Programma ter Bevordering van de Werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaams Gewest (PBW) werd voor het protocol 50 (gezins- en bejaardenhulp) het voorschot eerste kwartaal 1995 inderdaad gestort op 14 september 1995. Het voorschot tweede kwartaal 1995 werd op dezelfde datum uitbetaald. Ik wil erop wijzen dat het voorschot derde kwartaal 1995 werd gestort op 28 december 1995 en dat de afrekening voor het jaar 1994 voor het merendeel eind 1995 was uitgevoerd : de saldi voor het eerste, tweede en derde kwartaal 1994 werden respectievelijk op 22 december 1994, op 13 april 1995 en op 14 september 1995 gestort. Het saldo vierde kwartaal 1994 werd uitbetaald op 18 januari 1996, het voorschot vierde kwartaal 1995 op 8 februari 1996.

1. Als oorzaak voor de vertragingen in de uitbetaling van de PBW-tegemoetkomingen moet op de eerste plaats de laattijdige verlenging van het PBW-programma voor het jaar 1995 door de Vlaamse regering worden aangegeven, namelijk 22 maart 1995. Het uitvoeringsprotocol tussen de toenmalige Vlaamse ministers van Tewerkstelling en Welzijn werd afgesloten op 24 mei 1995.

De administratieve procedure tot uitbetaling van de voorschotten kon pas na die datum worden ingezet. Bovendien besliste de Vlaamse regering in het kader van de ontbinding van de Vlaamse Raad vanaf 7 april 1995 een procentuele blokkering door te voeren van de vastleggingskredieten, respectievelijk vastleggingsmachtigingen. De gevraagde deblokkering van de kredieten om betalingen te kunnen verrichten voor het PBW werd door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting (gedeeltelijk) toegestaan op 12 juni 1995. Deze blokkering bracht een vertraging mee voor de uitbetaling van de PBW-tegemoetkomingen.

2. In geschillen over laattijdige uitbetaling van subsidies beroept men zich meestal op artikel 1382 e.v. van het Burgerlijk Wetboek.

Als beginsel kan worden gesteld dat de overheid slechts aansprakelijk kan worden gesteld voor fouten die werden begaan door de uitvoerende macht. Binnen het algemeen aansprakelijkheidsrecht kan men recht laten wedervaren door voor ogen te houden dat de gedraging van de overheid moet worden gemeten met behulp van het criterium van de goede-huisvader-overheid. De rechter mag ter zake slechts een marginaal toetsingsrecht hanteren.

Het algemeen zorgvuldigheidscriterium houdt in dat bij de beoordeling van het overheidsoptreden rekening wordt gehouden met de specifieke taak en de situatie waarin onder meer de overheid zich bevindt en dat zij het algemeen welzijn moet behartigen en daarbij over een eigen mate van beleidsvrijheid dient te beschikken.

In casu dient eiser aan te tonen dat de overheid buiten de haar opgelegde regelen zou zijn opgetreden. De overheid dient bijgevolg aan te tonen dat de voorschotten regelmatig en tijdig werden betaald overeenkomstig de bepalingen ter zake in de regeling. Voor het uitbetalen van het saldo is zij niet aan een termijn gebonden. In dat geval zal de rechter het optreden van de overheid aan het redelijkheidsginsel toetsen.

De fout van de overheid en het oorzakelijk verband met de schade van de eiser moeten bewezen worden.

3. Bij besluit van de Vlaamse regering van 22 maart 1995 werd het PBW-stelsel inderdaad verlengd tot 31 december 1995. Luidens de prioriteiten van de Vlaamse regering inzake tewerkstellingsbeleid, zoals vermeld in het regeerakkoord van 14 juni 1995 "moeten de tewerkstellingsprogramma's die aan structurele behoeften voldoen, geregulariseerd worden". Dit betekent dat het PBW-stelsel moet worden opgeheven en dat de overeenstemmende middelen worden overgeheveld naar de functionele programma's van de begroting. Om deze beleidsoptie uit te voeren, moet er een overeenstemming bestaan tussen de federale en de Vlaamse overheid over de voorwaarden en modaliteiten van de overheveling van de PBW-middelen. De problematiek van de trekkingsrechten staat hierbij voorop. De omzetting, zonder akkoord van de federale overheid omtrent het behoud van de trekkingsrechten, zou de Vlaamse regering immers noodzaken tot een belangrijk bijkomend financieel engagement. Op 16 maart 1995 werd een protocol afgesloten tussen de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid en de gewestministers bevoegd voor tewerkstelling, houdende het technisch afsprakenkader inzake de regularisering van bepaalde programma's voor wedertewerkstelling van werklozen, meer bepaald het PBW en het derde arbeidscircuit.

Luidens dit protocol verbindt de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid zich ertoe, na overleg met de gewestministers, de bepalingen van artikel 6, § 1, IX, 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 35 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten aan te passen. Hierbij dient onder meer de waarborg te worden ingebouwd dat het bedrag van de trekkingsrechten, overeenstemmend met de omzetting in reguliere tewerkstelling, behouden blijft. Het is de bedoeling zo spoedig mogelijk tot de beoogde regularisering te komen. In afwachting wordt binnenkort een ontwerp van besluit tot verlenging van het PBW-stelsel tot 31 december 1996 aan de Vlaamse regering voorgelegd.

Vraag nr. 50
van 18 januari 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vooropleiding verpleegkunde – Vlamingen en migranten

Wegens het tekort aan verpleegkundigen wordt een vooropleiding georganiseerd waarbij kandidaten die niet over een diploma hoger secundair onderwijs beschikken, worden voorbereid op de opleiding tot verpleegkundige. Deze opleiding staat open voor personen die in het totaal één jaar werkzoekend zijn en/of werken in een ziekenhuis. Aansluitend kan men zich dan inschrijven voor een driejarige opleiding van verpleegkundige.

Naar verluidt zouden migrantenvrouwen die reeds in een ziekenhuis werken deze opleiding kunnen volgen via het stelsel van het betaald educatief verlof. Zij behouden dus hun loon en ontvangen daarbovenop een premie van 12.000 frank.

Kan de minister mij bevestigen dat deze regeling enkel voor migrantenvrouwen geldt ?

Is er in dat geval geen sprake van discriminatie tegenover de eigen bevolking ?

Antwoord

De VDAB organiseert in samenwerking met het Sociaal Fonds voor de Privé-ziekenhuizen een voorbereidende opleiding tot het voorexamen gebrevetteerde verpleegkundige. De duurtijd van de opleiding bedraagt vijfhonderd uren gespreid over zes maanden. Deze opleiding staat zowel open voor werkzoekenden als voor werknemers.

Om in aanmerking te komen voor deze opleiding moeten de kandidaten behoren tot de doelgroep zoals die omschreven wordt in het "nationaal project verpleegkundige kwalificatie" van het Sociaal Fonds voor de Privé-ziekenhuizen. Dit betekent : minimum 23 jaar zijn of worden in 1996 en geen diploma van het hoger secundair onderwijs hebben behaald. Voor werkzoekenden houdt dit in : minstens 1 jaar werkzoekend geweest zijn in de voorbije beroepsloopbaan op 1 september 1995 ; voor werknemers : minstens 1 jaar werknemer zijn van een privé-ziekenhuis vóór 31 december 1996.

Al de kandidaten die door het Fonds worden erkend, zowel migranten als autochtonen, krijgen een tegemoetkoming van 12.000 frank voor de gemaakte studiekosten. Voor de werknemers van privé-ziekenhuizen die voltijds werken, voorziet het fonds in maximum 360 uren studieverlof, te verminderen met het aantal uren educatief verlof waarop de kandidaat recht heeft. Voor deeltijdsen wordt het studieverlof toegekend in verhouding tot de jobtime. Het Sociaal Fonds voor de Privé-ziekenhuizen maakt hierin geen enkel onderscheid tussen migrantenvrouwen en andere vrouwen.

Vraag nr. 51
van 18 januari 1996
van mevrouw VEERLE HEEREN

Vogelbescherming – Regularisering uitheemse soorten

Het besluit van de Vlaamse regering van 24 mei 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaams Gewest, bepaalt in artikel 1 § 1 dat bepaalde vogels die normaal niet binnen de grenzen van de Europese Gemeenschap voorkomen, als ondersoorten van vogels van bijlage 2 en 4 van bedoeld koninklijk besluit van 9 september 1981 worden gecatalogeerd en daardoor aan dezelfde voorwaarden tot houden onderworpen zijn.

Dit impliceert dat vogels met herkomst buiten de Europese Unie nu geringd moeten zijn, een steekkaart moeten hebben en op een inventaris dienen te worden ingeschreven. In het verleden werden bedoelde vogels als exotische vogels vrij verhandeld. Na dit besluit zijn deze vogels niet meer legaal in het bezit van liefhebbers.

1. Welke soorten en ondersoorten worden met deze maatregel geïsoleerd ?
2. Wat moeten liefhebbers die zich in het verleden te goeder trouw zulke vogels hebben aangeschaft, doen om zich te regulariseren en tegen welke termijn moeten deze mensen in regel zijn ? Welke mogelijkheden bestaan er hiertoe (bijvoorbeeld een voorlopig identificatiesysteem) ? Zijn er concrete richtlijnen ter zake uitgewerkt ?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaams Gewest was oorspronkelijk alleen toepasselijk op de avifauna van de Benelux. Eind 1985 werd het toepassingsgebied van dit koninklijk besluit (KB) verruimd naar de avifauna van de landen van de Europese Gemeenschap waarbij uitdrukkelijk werd bepaald dat het besluit eveneens van toepassing was op alle ondersoorten van EG-avifauna.

Al meer dan 10 jaar wordt dus de stelling aangehouden dat het KB ook van toepassing is op ondersoorten die zelf niet in de EU voorkomen ; deze stelling werd in het verleden bijna steeds gevolgd door de rechtbanken. Naar aanleiding van enkele vonnissen in andere zinnen werd het nuttig geoordeeld om het toepassingsgebied van het KB te verduidelijken door te bepalen dat het van toepassing was op alle ondersoorten van EU-avifauna, ongeacht hun geografische herkomst.

Vermits deze aanpassing een bevestiging inhield van een meer dan 10 jaar oude toestand, werden dan ook geen overgangsmaatregelen getroffen.

Het Koninklijk Instituut voor Natuurwetenschappen heeft in 1988 een indicatieve lijst opgesteld van vogel-

soorten die in het wild voorkomen op het Europees grondgebied van de EG-lidstaten en waarop voormeld besluit van toepassing kan zijn.

Op basis van de informatie waarover ik beschik, zouden de meeste exotische vogels die onder de bepalingen van het KB vallen, ondersoorten zijn van vogelsoorten opgesomd in bijlage 2 of bijlage 4 van het KB ; deze vogels kunnen in bezit worden gehouden en er mag mee worden gekweekt wanneer zij geringd zijn en in een inventaris zijn ingeschreven overeenkomstig de bepalingen van dit KB.

Vraag nr. 52
van 18 januari 1996
van mevrouw VEERLE HEEREN

Vlarem – Papegaaiachtigen

In Vlarem I werd er bepaald dat een milieuvergunning nodig was onder andere voor inrichtingen waar volgende dieren worden gehouden of verhandeld :

- f) Vogels
1. meer dan 10 volwassen papegaaien	2 G
2. meer dan 10 volwassen roofvogels	2 G

In de Vlarem II-wetgeving, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 31 juli 1995, werd onder rubriek 9.2.2. de volgende correctie aangebracht : c. de omschrijving van rubriek 9.2.2. wordt gewijzigd als volgt : "meer dan 20 papegaaiachtigen (Psittaciformes), met uitzondering van de grasparkiet (*Melopsittacus Andulatus*)".

1. Waarom schrijft Vlarem II voor het houden van deze papegaaiachtigen, waarvan meerdere soorten zelfs kleiner zijn dan een grasparkiet, een verplichte milieuvergunning klasse 2 voor ? Is het houden van twintig papegaaiachtigen schadelijk voor de mens en zijn milieu ? De volwassen roofvogels zijn volledig uit de reeks milieuvergunningen verdwenen ; waarom is voor de papegaaiachtigen geen gelijkaardige regeling getroffen ?
2. Liefhebbers-kwekers van deze vogelsoorten zullen soms tijdelijk het toegelaten quorum overschrijden door geslaagde kweekresultaten. Wat moet in zulke gevallen door de kwekers worden gedaan ? Zijn er concrete richtlijnen ter zake uitgewerkt ?

Antwoord

1. a) De indeling als hinderlijke inrichting van het houden van papegaaiachtigen heeft vooral betrekking (naast bijvoorbeeld eventuele lawaaihinder) op het aspect van de volksgezondheid. Dit betekent dat het risico wordt onderkend dat door deze activiteit mogelijk voor de mens besmettelijke ziekten worden overgedragen. Momenteel wordt evenwel de formulering van deze rubriek alsook de klasse van indeling nader onderzocht.
- b) Het houden van roofvogels is in feite bij wet verboden. Enkel in uitzonderlijke gevallen, ten behoeve van de traditionele jacht, werden vergunningen toegestaan voor het houden van haviken en slechtvalken. Het gaat hier echter slechts

om een zeer beperkt aantal vogels voor het hele gewest zodat, ook rekening houdende met het principieel verbod, een echte milieuvergunning-procedure hiervoor niet aangewezen is.

2. Een logische interpretatie van het vermelde aantal dieren (20), zou zijn dat dit slaat op de permanent gehouden volwassen vogels. De opportuniteit van een nadere precisering van de formulering van deze rubriek wordt op dit ogenblik onderzocht.

Vraag nr. 53
van 18 januari 1996
van de heer JACKY MAES

Marinebasis Lombardsijde – Stand van zaken

De voormalige marinebasis van Lombardsijde (Nieuwpoort) werd aangeduid als beschermd duingebied en op het gewestplan vastgelegd als natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat. Deze belangrijke beslissing van de Vlaamse regering, waar ik als lid van de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud veel belang aan hecht, moet een garantie bieden om de oostelijke oever van de IJzermonding te herstellen als een natuurlijk complex van duin, strand, schor, slik en polder. Daarom is het aangewezen, vanuit het perspectief van natuurbehoud, om de gebouwen van de marinebasis ook te verwijderen. In recente krant artikelen las ik echter dat er een vraag is om ze om te bouwen tot een museum of een educatieve trefplaats. Volgens mij kan dit wettelijk niet, gezien het artikel 4 van het duinendecreet, waarin staat dat er enkel en alleen uitzonderingen op het bouwverbod kunnen worden gemaakt ten behoeve van natuurbeheer, natuurherstel, natuurontwikkeling en kustverdediging. Het natuureducatieve karakter van dit natuurreservaat is natuurlijk ook van belang, maar dit moet kunnen passen in de hoofdzakelijke bedoeling van natuurbescherming. Er zal dus nog moeten worden nagegaan op welke efficiënte manier het facet van de natuureducatie kan worden uitgebouwd.

1. Wat is de huidige stand van zaken rond het verwerven van de oude marinebasis door het Vlaams Gewest ?
2. Wat is de planning voor het afgraven van de opgespoten terreinen ?
3. Welke bestemming heeft de minister voor de oude gebouwen en wat is eventueel de planning voor de afbraak ?
4. Wat is de visie van de minister op de educatieve uitbouw van het natuurreservaat ?

Antwoord

De oostelijke oever van de IJzermonding in Nieuwpoort (Lombardsijde) is als enige riviermonding van de Vlaamse kust één der belangrijkste natuurgebieden van Vlaanderen. Riviermondingen worden immers gekenmerkt door contactzones tussen enerzijds zilte, kleiige schorren en anderzijds zoete, zandige kustduinen. Zelfs langs de Noordfranse kust komen dergelijke duin-schor-poldercomplexen nog enkel ten zuiden van Calais voor. De voor Vlaanderen unieke IJzermonding

werd, vooral gedurende de jaren 1950-1970, sterk gedgegradeerd door het storten van grond en de aanleg van een marinebasis, met tijdok en slipway. Als voorbereiding tot grootschalige en op Europees niveau voorbeeldige natuurherstelwerken, heeft de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap opdracht gegeven aan de vakgroep Morfologie, Systematiek en Oecologie van de Universiteit Gent een natuurherstelplan uit te werken. Op 30 augustus 1995 heeft de Universiteit Gent het tussentijds rapport "Ecologisch streefbeeld voor het op te richten Staatsnatuurreservaat De IJzermonding" ingeleverd. Dit streefbeeld wordt nu verder uitgewerkt naar zijn civieltechnische uitvoering en implicaties voor de zeekering. Het eindrapport van deze ecologische en civieltechnische studie wordt verwacht tegen 1 maart 1996.

Inzake de verschillende aspecten van het natuurherstelproject voor de IJzermonding, kan het volgende worden meegegeeld.

1. Verwerving van de voormalige marinebasis

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Aministratie-natuur, wenst de voormalige marinebasis ten behoeve van de oprichting van een staatsnatuurreservaat, aan te kopen. Hiertoe werd op 8 mei 1995, op basis van het schattingsverslag van het comité tot aankoop van onroerende goederen van het ministerie van Financiën van 9 december 1994, het bedrag van 36 miljoen frank vastgelegd op post 3.6 van het MINA-fonds. Inmiddels werd ook een onteigeningsbesluit voor het betrokken gebied opgesteld.

Het comité tot aankoop van onroerende goederen van het ministerie van Financiën heeft tot op heden evenwel nog geen proces-verbaal van overdracht ontvangen van het ministerie van Landsverdediging.

2. Planning voor het afgraven van de opgespoten terreinen

De opgespoten terreinen bestaan in hoofdzaak uit zand, en in mindere mate uit klei. Het zand kan worden aangewend als opvulgrond voor wegenwerken, de klei voor het opvullen van afvalstortputten, die naderhand met een laag teelaarde moeten worden afgedekt. Eens de baggerspecie volledig is afgegraven, zal het terrein worden geherprofileerd, zodat een geleidelijke reeks overgangen wordt verkregen van slik over schor naar duin. Tussen het aan de getijden opnieuw vrijgegeven slik, schor en laag duingebied enerzijds en de lage duinen van de aangrenzende landmachtsbasis, zou de huidige zanddijk met zand worden versterkt tot een met helmgras gefixeerde, zeeverende duingordel.

3. De bestemming voor de oude gebouwen

Volgens het voormeld "Ecologisch streefbeeld" dat door de Universiteit Gent werd opgemaakt, zijn de oude gebouwen van de marinebasis inderdaad te centraal in het gebied gelegen om een educatieve of museologische herbestemming te kunnen krijgen. Een herinrichting als natuureducatief centrum,

vogel- en zeehondenasiel of museum kan een te sterke verstoring van het gehele, in feite vrij kleine, natuurgebied teweegbrengen, zodat de afbraak van de gebouwen van de voormalige marinebasis noodzakelijk kan worden. De afbraak van die in onbruik geraakte gebouwen zou ook een consequente voortzetting zijn van het met het duinendecreet aangezette beleid van behoud en sanering van de, langs de Vlaamse kust sterk versnipperde, open ruimte. Uitspraken over tijdsbestek en praktische uitvoering van die afbraak zijn pas mogelijk na ontvangst van het eindrapport van het natuurherstelplan, dat zowel een civieltechnisch als een ecologisch luik zal omvatten.

4. Educatieve uitbouw van het natuurreservaat

Uiteraard zal de IJzermonding, zoals alle belangrijke natuurreservaten, een natuureducatieve functie moeten vervullen. Het natuureducatief gebruik moet evenwel inpasbaar zijn in het herstel en behoud van de natuurwaarden van het gebied. Eenmaal de voormalige marinebasis eigendom zal zijn van het Vlaams Gewest en het complex van slik, schor, strand en duin langs de oostelijke oever van de IJzermonding het statuut van staatsnatuurreservaat zal hebben verkregen, zal de bevoegde administratie, overeenkomstig artikel 14 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, een beheersplan (laten) opmaken, waarin ook de natuureducatieve inrichting van het natuurreservaat aan bod zal komen.

Vraag nr. 54 van 18 januari 1996 van de heer FRANK CREYELMAN

Vrijgestelde werklozen – Toewijzingscriteria

Het Rode Kruis kan via de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) een beroep doen op vrijgestelde werklozen voor ziekenwagendienst. Deze werklozen dienen dan het formulier C45 B (aangifte van gratis en vrijgestelde activiteit voor een instelling of VZW) in te vullen. Niet alle ambulante diensten krijgen deze vrijwilligers echter toegewezen.

Aan welke criteria dienen VZW's of instellingen te beantwoorden om via de VDAB een beroep te kunnen doen op werkloze vrijwilligers ?

Antwoord

De vraag heeft betrekking op de toepassing van de federale werkloosheidsreglementering, namelijk het al of niet toestaan van vrijstelling aan werklozen om onbezoldigde activiteiten ten voordele van een instelling of een VZW te verrichten.

Overigens kan ik het Vlaams parlementslid mededelen dat er samenwerking bestaat tussen het Rode Kruis en de VDAB voor bemiddeling met betrekking tot tewerkstelling onder arbeidsovereenkomst.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 18
van 15 januari 1996
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Serviceflats Invest – Brussel

Enige tijd geleden ontving ik de brochure "Aandelen Serviceflats Invest" van de voorzitter van de raad van bestuur van de NV Serviceflats Invest.

Bij lezing van het document – met enige interesse voor de draagwijdte van dit initiatief – stel ik vast dat het investeringsprogramma zich uitsluitend richt tot het Vlaams Gewest (pagina 7).

Het document meldt uitdrukkelijk: "Het totaal investeringsprogramma zal voor zestig procent op gelijke wijze worden verdeeld over de 5 Vlaamse provincies. De overige investeringen zullen voor zover als nodig worden gespreid, rekening houdende met de bevolkingsdichtheid, demografische samenstelling en het aantal reeds bestaande serviceflats". Eveneens blijkt in de mogelijkheid tot samenwerkingsverband met OCMW's of caritatieve VZW's te zijn voorzien.

Bij lezing van de statuten van de NV Serviceflats Invest blijkt in artikel 3 vermeld: "De vennootschap zal alle financiële, commerciële en industriële verrichtingen mogen doen die in verband staan met haar doel of die eenvoudig van aard zijn om de verwezenlijking ervan te bevorderen, en dit zowel in het binnen- als in het buitenland (sic)".

1. Waarom beperkt het maatschappelijk doel van de vennootschap zich tot het Vlaams Gewest?
2. Waarom kan de Vlaamse Gemeenschap in de hoofdstad, volwaardig deelgenoot van de gehele Vlaamse Gemeenschap, niet participeren aan dit wettelijk initiatief?
3. Om welke reden krijgt een parlementslid woonachtig in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een uitnodiging tot participatie in het maatschappelijk kapitaal?
4. In welke mate dient de laatste paragraaf van artikel 3 van het maatschappelijk doel te worden begrepen: het binnenland, is dat alleen het Vlaams Gewest en is Brussel buitenland?
5. In welke mate heeft de minister overwogen het maatschappelijk doel van de vennootschap te wijzigen om mogelijk te maken dat ook in het Hoofdstedelijk Gewest de Vlaamse bejaarden kunnen participeren in dit beleid?

Antwoord

In het artikel 3 van de statuten van de NV Serviceflats Invest staat inderdaad het volgende vermeld: "De vennootschap zal alle financiële, commerciële en industriële verrichtingen mogen doen die in verband staan met haar doel of die eenvoudig van aard zijn om de verwezenlijking ervan te bevorderen, en dit zowel in het binnen- als in het buitenland".

Deze zinsnede, waarin "binnenland" gelijk staat met "België", is een typevoorbeeld van een standaard-slot-formulering in de statuten van de NV waarbij het doel wordt omschreven.

Het besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 1995 tot regeling van de vrijstelling inzake successierechten verbonden aan de maatschappelijke rechten in vennootschappen, opgericht in het kader van de realisatie en/of financiering van investeringsprogramma's van serviceflats, beperkt de activiteiten van de NV echter in sterke mate.

Het artikel 2 van dit besluit stelt immers dat, opdat de maatschappelijke rechten in een vastgoedbeleggingsvennootschap in aanmerking komen voor vrijstelling van successierechten, deze vennootschap erkend moet zijn door de Vlaamse regering.

Erkenningsvoorwaarden zijn onder andere dat de Bevak haar maatschappelijke zetel in het Vlaams Gewest moet hebben, uitsluitend tot doel mag hebben het oprichten, financieren en realiseren van serviceflatgebouwen, en het ingezamelde geld dient te besteden aan projecten over het volledige grondgebied van het Vlaams Gewest (artikel 2, 1°, 3° en 4°).

Deze erkenningsvoorwaarden zijn eveneens ingevoegd in het Wetboek der Successierechten via het artikel 54 van het programmadecreet Begroting 1995.

Wegens de autonomie van de NV Serviceflats Invest kan ik het maatschappelijk doel van de vennootschap niet wijzigen.

De vrijstelling van successierechten voor deze maatschappelijke rechten is een bevoegdheid die tot het Vlaams Gewest behoort, zodat de gevolgen zich dus niet kunnen uitstrekken over het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Door het territorialiteitsprincipe, één van de pijlers van de staatsvorming, ben ik niet bij machte de gevolgen van het besluit van 3 mei 1995 uit te breiden naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Aandelen worden door de promotoren van de Bevak (Bacob, KB, ASLK en Gemeentekrediet) aangeboden via het agentennet. Iedereen kan aandelen kopen, ook parlementsliden woonachtig in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De aandelen worden trouwens op de beurs genoteerd.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE
ORDENING

Vraag nr. 9
van 25 oktober 1995
van de heer JORAN MALCORPS

Illegale campings – Regularisatie of sanering

In Vlaanderen zijn er tal van zogenoemde "illegale" campings. Volgens berekeningen van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme zijn er van de 534 kampeertreinen in Vlaanderen op dit ogenblik 282 terreinen die reglementair niet voldoen. 19 van deze campings bevinden zich aan de kust. Door het besluit van 23 februari (verschenen in het Belgisch Staatsblad op 1 augustus van dit jaar) zou aan deze wildgroei een einde moeten worden gesteld. Vanuit de milieu- en natuurbeweging wordt echter gevreesd voor een stelselmatige regularisatie, in plaats van een sanering van de bestaande toestand.

Kan de minister een globaal inzicht geven in het aantal kampeertreinen dat volgens zijn diensten in overtreding is met de ruimtelijke bestemmingen en dus door toepassing van de nieuwe kamperwet op termijn zou verdwijnen en het aantal kampeertreinen waarbij eerder zal worden aangedrongen op bijkomende investeringen om alsnog in regel te zijn ?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : BVA nr. 2 van 13 november 1995, blz. 76)

Aangezien de gestelde vraag deels kadert in het decreet houdende het statuut van de terreinen voor openlucht-recreatieve verblijven en deze materie niet tot mijn bevoegdheid behoort maar tot deze van mijn collega Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, is het noodzakelijk de vraag op te splitsen in twee delen.

Wat de gevraagde informatie betreft over het aantal illegale kampeertreinen, kan ik meedelen dat uit de gegevens die werden meegedeeld door de gemeenten blijkt dat in het totaal 220 kampeertreinen in overtreding zijn met de ruimtelijke bestemmingen.

Overzicht per provincie

Antwerpen :	39
Limburg :	23
Oost-Vlaanderen :	19
Vlaams-Brabant :	115
West-Vlaanderen :	24

Aangaande het aantal kampeertreinen waarvoor wellicht bijkomende investeringen dienen te worden gevraagd, verwijs ik om bovenvermelde reden naar minister Luc Martens.

Vraag nr. 58
van 8 januari 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

De Marke – Baggerwerken

Door Aquafin werden de jongste tijd in de Markevallei belangrijke werken uitgevoerd, die er onder meer op gericht zijn de kwaliteit van het rivierwater van de Marke te verbeteren.

De baggerwerken in de Markerivier blijven echter achterwege, wat dan weer een negatieve invloed heeft op de kwaliteit van het water.

Welke baggerwerken werden sinds 1990 uitgevoerd ?

Welke maatregelen heeft de minister genomen voor verbeteringswerken aan de Marke in de nabije toekomst en wat is de eventuele datum van uitvoering ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 59
van 8 januari 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Departement – Rechtsgedingen

Kan de minister een overzicht geven van de lopende gerechtelijke gedingen van het departement Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Verkeer ten aanzien van contractanten en eventueel ten aanzien van andere overheden ?

Graag een uitsplitsing in Belgische frank in de sectoren Openbare Werken, Verkeer en Ruimtelijke Ordening.

Wat is de bovengrens van de uitgaven ?

Hoeveel bedraagt hierin het aandeel van de discussie met de federale overheid aangaande de zogenaamde lasten uit het verleden ?

Welke houding wordt hierin aangenomen door de Vlaamse regering ?

Welke resultaten werden dienaangaande behaald voor de rechtbanken ?

Antwoord

Lopende gerechtelijke gedingen ten aanzien van contractanten betreffen hoofdzakelijk geschillen tussen overheid en aannemers-contractanten inzake overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten. Uiteraard lopen er ook gedingen tussen overheid en aannemers-niet-contractanten.

1. In de sector Openbare Werken zijn er een 400-tal gedingen waarin aannemers-contractanten als eiser

optreden, voor een totaal bedrag van 9 miljard frank, exclusief intresten. In ongeveer 60 gedingen treedt het bestuur als eiser op tegen aannemers-contractanten, ten bedrage van 0,7 miljard frank, exclusief intresten.

In de sector Vervoer zijn er slechts een tiental gedingen hangende waarin aannemers-contractanten als eiser optreden, voor een totaal bedrag van 0,25 miljard frank, exclusief intresten. In twee gedingen treedt het bestuur als eiser op ten bedrage van 0,4 miljard frank, exclusief intresten.

In de sector Ruimtelijke Ordening bestaan er geen geschillen inzake overheidsopdrachten.

2. De discussie met de staat over de rechtsopvolging en de lasten uit het verleden inzake contractuele eisen, heeft betrekking op een bedrag van 1,9 miljard frank, exclusief intresten, voor de zaken waarin de aannemers-contractanten nog betrokken zijn, en op een bedrag van 0,4 miljard frank, exclusief intresten, voor de zaken die enkel nog tussen de staat en het Vlaams Gewest hangende zijn.
3. Het standpunt van de Vlaamse regering inzake de rechtsopvolging en de lasten uit het verleden is opgenomen in de omzendbrief VR 93/13 van 14 juli 1993 (thans de omzendbrief VR 95/13 van 20 juni 1995).

Vraag nr. 60
van 8 januari 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Zeekanaal Brussel-Rupel – Sluis Hingene

Reeds een aantal jaren geleden werd gepland het zee-kanaal Brussel-Rupel door een nieuwe toegang met de Rupel te verbinden.

Daarvoor moeten uiteraard nogal omvangrijke werken worden uitgevoerd, met name om de oude sluis in Wintam te vervangen door een nieuwe sluis in Hingene.

De werken werden reeds enkele jaren geleden aangevat, omvangrijke kredieten werden vastgelegd, maar er deden zich blijkbaar dusdanige problemen voor dat onder andere de werken aan de sluis in Hingene op een gegeven ogenblik werden stopgezet.

1. Wanneer werd de eerste beslissing genomen om de nieuwe toegang aan te leggen en door wie ?
2. Wanneer werden de werken aangevangen ?
3. Wat was de geraamde totale kostprijs ?
4. Welke werken werden tot op heden uitgevoerd en welke bedragen werden daaraan besteed ?
5. Welke problemen deden zich voor, welke werken werden stilgelegd en hoelang, en zijn er schade-eisen gesteld of te verwachten van aannemers ?
6. Wat is de huidige situatie inzake afwerking van het project en nog te besteden bedragen ?

Antwoord

1. In 1966 werd door de toenmalige minister van Openbare Werken, de heer J. De Saegher, het ontwerp goedgekeurd om een nieuwe kanaalarm aan te leggen vanaf het Hellegat, gelegen tussen Willebroek en Wintam, met uitmonding van het nieuwe kanaal in de Schelde. Dit project is een onderdeel van het totaal programma dat vanaf toen in uitvoering ging en dat voorzag in de aanpassing van het ganse kanaal aan 9.000 ton duwvaart en zeevaart.
2. De eigenlijke werken werden aangevat in juni 1979 met de 1ste fase (benedenhoofd en twee sasmoten) van de burgerlijke bouwkunde van de nieuwe sluis.
3. De totale kostprijs van het ganse project werd destijds geraamd op 2,8 miljard frank.
4. Stand van zaken betreffende de tot op heden uitgevoerde werken en bedragen :

Sluis te Hingene – burgerlijke bouwkunde
 fase 1 – benedenhoofd en twee sasmoten
 eindbedrag 318 miljoen frank

Sluis te Hingene – burgerlijke bouwkunde
 fase 2 – bovenhoofd en overige sasmoten
 eindbedrag 1.002 miljoen frank

Sluisgebouwen te Hingene
 eindbedrag 109 miljoen frank.

Sluis te Hingene – metalen gedeelte
 reeds betaald : 350 miljoen frank
 nog uit te voeren : 6 miljoen frank (werken in uitvoering)

Elektromechanische uitrusting van de sluis
 reeds betaald : 171 miljoen frank
 nog uit te voeren : 19 miljoen frank (werken in uitvoering)

Sluis te Hingene – opwaartse en afwaartse wachtkommen – remmingswerken en aanlegsteigers
 reeds betaald : 219 miljoen frank
 nog uit te voeren 5 miljoen frank (nog uit te voeren na baggeren toevoargeul)

Omlegging naar de Schelde – 1ste fase – grondverbetering, dijken en kaaimuur
 eindbedrag 718 miljoen frank

Omlegging naar de Schelde – afwerking :

Deelopdracht N° 1 – baggerwerken kanaal – oeververdedigingen – wegen
 eindbedrag 183 miljoen frank

Deelopdracht N° 2A – baggerwerken kanaal – zinkers kanaal Rupel
 eindbedrag 81 miljoen frank

Deelopdracht N° 2B – baggerwerken
 eindbedrag : 47 miljoen frank

Deelopdracht N° 2C – oeververdediging
 eindbedrag 125 miljoen frank betaald

Verplaatsen NATO-leiding
eindbedrag : 65 miljoen frank

Deelopdracht N° 3A – dijken toevaargeul – nieuwe uitweringsluis ; steenformatie zandwinzone
reeds betaald : 240 miljoen frank
nog uit te voeren : 11 miljoen frank

Deelopdracht met betrekking tot de bouw van een caissondam
eindbedrag : 402 miljoen frank

Deelopdracht N° 4 – oeververdediging – proefan-
kers
eindbedrag 64 miljoen frank

Deelopdracht N° 5 – leveren grondankers – oever-
verdediging
eindbedrag 103 miljoen frank

Deelopdracht N° 6A – ankers – baggerwerken
kanaal – ophogen dijken oeververdediging
reeds betaald : 59 miljoen frank
nog uit te voeren : 141 miljoen frank

Deelopdracht N° 6B – grondankers – baggerwerken
kanaal
aanvangsbevel dient nog te worden gegeven
300 miljoen frank nog uit te voeren.

5. Problemen bij het uitvoeren van de werken

a) Bij het oprichten van de dijken zijn problemen gerezen omtrent de belasting van het leefmilieu en het gebruik en de nabestemming van het gebied, genoemd "noordelijk eiland", gelegen tussen de Rupel en de nieuwe sluis, alsook met de site nodig voor het stockeren van de uitgravingsspecie.

Bovendien rijzen er problemen wegens het ontbreken van een vergunde stockeringssite voor het bergen van een kleine hoeveelheid met gips vermengde grondspecie, die zich bevond boven de winzone van het zand, nodig voor het oprichten van de dijken van de kanaalomlegging.

Na het evalueren van de resultaten van een eerste fase van een door de Vlaamse regering gevraagde milieueffectenrapport, zijn passende stockeringssites gevonden.

Het betreft een gewezen kleisite te Boom-Terhagen, eigendom van het provinciebestuur, welke diende gesaneerd te worden, en het zogenaamde "noordelijke eiland" zelf. Daardoor heeft de werf anderhalf jaar stilgelegen, waarvoor de aannemer meende recht te hebben op een schadevergoeding. Deze aangelegenheid is afgehandeld. Aan de aannemer werd een bedrag van 21 miljoen frank uitgekeerd.

Bovenvermelde problematiek is voorgelegd aan de Vlaamse regering, die het BPA voor het gebied tussen de Rupel en de Nieuwe Sluis ambtshalve in herziening heeft gesteld en de gemeenschapsminister heeft gemachtigd een overeenkomst af te sluiten met de aannemersassociatie, de NV Dredging International – NV J. De Nul (die instond voor het oprichten van de dijken), om de resterende werken, verdeeld over

vijf deelopdrachten (nodig om het nieuwe tracé versneld te kunnen in dienst nemen) uit te voeren en op de opeenvolgende begrotingen vast te leggen (zie 4 : Omlegging naar de Schelde – afwerking).

- b) Bij de zandwinzone in het kanaal zelf dook een ander probleem op : de aanwezigheid van een onvoorzienbare harde laag, bestaande uit grote ronde stenen. Vermits deze steenlaag zich situeerde boven het zand dat zou worden gebruikt voor het opzetten van de kanaaldijken en een andere oplossing financieel niet verantwoord was, moesten deze stenen worden verwijderd. Dit heeft aanleiding gegeven tot een meeruitgave. Voor het uitvoeren van de werken heeft de aannemer speciaal materieel in stelling gebracht waarmee op 15 maanden tijd ca 14.000 m³ steen werd uitgegraven. De andere werken dienden niet onderbroken te worden. Na het verkleinen van deze reusachtige stenen, kon dit materiaal als stortsteen tegen ontgroning worden aangewend. Om voldoende zand te winnen om ook de afwaartse kanaaldijken in de toegangseul te kunnen bouwen, werd het bestaande kanaal tussen Ruisbroek en Willebroek uitgediept.
- c) Door discontinuïteit in het geven van de deelopdrachten zijn bijkomende werfkosten ontstaan. Deze zaak wordt momenteel onderzocht.

6. Hingene : situatie inzake afwerking van het project

Momenteel nog uit te voeren werken :

Sluis te Hingene – metalen gedeelte
nog uit te voeren : 6 miljoen frank (werken in uitvoering)

Elektromechanische uitrusting van de sluis
nog uit te voeren : 19 miljoen frank (werken in uitvoering)

Sluis te Hingene – opwaartse en afwaartse wacht-
kommen
remmingswerken en aanlegsteigers
nog uit te voeren : 5 miljoen frank (nog uit te voeren na baggeren toevaargeul)

Deelopdracht N° 3A – dijken toevaargeul – nieuwe uitwateringsluis – steenformatie zandwinzone
nog uit te voeren : 11 miljoen frank

Deelopdracht N° 6A – ankers – baggerwerken
kanaal
nog uit te voeren : 141 miljoen frank

Deelopdracht N° 6B – ankers – baggerwerken
kanaal
nog uit te voeren : 300 miljoen frank.

Nog vast te leggen deelopdrachten :

Deelopdracht n° 7
meergelegenheden Schelde/signalisatie
baggerwerken
oeverconstructies
wegenis
afwerken toevaargeul
Voorziene bedrag 500 miljoen frank.

Deelopdracht N° 8 – voltooiingswerken na ingebruikname
nieuw tracé : 300 miljoen frank.

Hiermee is het project rond de nieuwe zeesluis te Hingene voltooid. De modernisering van het zeekanaal, namelijk de aanpassing van het zeekanaal aan het gabariet van de nieuwe zeesluis (10.000 ton), niet. Hiervoor is nog een uitgave van circa 2,3 miljard frank vereist.

Vraag nr. 61
van 8 januari 1996
van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Vuurtorens Knokke-Heist – Beheer en restauratie

De cultuurhistorische en archeologische waarde van de twee vuurtorens van Heist wordt door niemand ontkend. Zo wordt de in 1907 in gebruik genomen vuurtoren als het eerste gebouw in gewapend beton aan de Belgische kust beschouwd. Precies 20 jaar geleden (op 23 november 1975) bracht de heemkundige kring Heyst Leeft er een herdenkingsplaat aan met de verwijzing naar de archeologische waarde van de betonnen constructie. Tot 1983 hadden de vuurtorens een belangrijke en nautische functie. Het Hoog Licht en het Laag Licht werden dan ook respectievelijk bij koninklijk besluit van 8 september 1981 en bij ministerieel besluit van 12 januari 1987 beschermd als monument. Beide vuurtorens bevinden zich in de open ruimte tussen Heist en de Zeebrugse haven, een smalle strook die als enige bufferzone fungeert tussen de havenactiviteiten en de Heistse woonkern.

Jammer genoeg stellen wij vast dat beide monumenten dringend aan restauratie toe zijn. De plaatselijke heemkundige kringen en het gemeentebestuur van Knokke-Heist willen vaart zetten achter de restauratie en wensen de gebouwen in de toekomst ook toegankelijk te maken voor bezoekers.

De Heistse vuurtorens en de omgeving bevinden zich echter in een zeer moeilijke situatie : zij zijn eigendom van Openbare Werken, dienst der Kusthavens, maar vallen onder het beheer van het Zeebrugse havenbestuur NV Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ). De MBZ heeft er momenteel geen bezwaar tegen dat de beide torens uit de concessie zouden worden gelicht. De MBZ koppelt daar wel de voorwaarde aan dat dit geen kosten voor restauratie of onderhoud meebrengt. Dergelijke terugname dient te gebeuren door bemiddeling van het Vlaams Gewest krachtens artikel 15 van de concessiewet.

1. Zijn de onderhandelingen tussen het ministerie van Openbare Werken, Dienst der Kusthavens, en de NV MBZ reeds gestart met het oog op het uit de concessie lichten van het beheer van de vuurtorens en omgeving ?
2. Zijn er reeds stappen gezet om de beschermde monumenten en de directe omgeving daarna over te dragen aan een nieuwe eigenaar (gemeente Knokke-Heist, provincie West-Vlaanderen of dienst Cultuur van Vlaamse Gemeenschap), zodat er eindelijk kan worden gestart met de restauratie van de vuurtorens ?

Antwoord

1. De onderhandelingen tussen MBZ en de toenmalige Dienst der Kusthavens van het ministerie van Openbare Werken, met het oog op het uit de concessie lichten van het beheer van de twee vuurtorens, werden reeds aangevat in de loop van het jaar 1984. Beide vuurtorens hadden immers, na de installatie van een nieuwe lichtenlijn, geen enkele hangebonden functie meer.

Er bestaat ondertussen een principieel akkoord tussen de afdeling Waterwegen Kust en de NV MBZ om de vuurtorens en hun toegangen uit de concessie te lichten. De concessie dient evenwel nog afgerond te worden.

2. De VZW Heemkundig Museum Sincfala uit Heist heeft zich aangemeld bij de NV MBZ als kandidaat-overnemer van de vuurtorens. Ook het gemeentebestuur van Knokke-Heist is geïnteresseerd.

Er zijn tot toe geen stappen ondernomen om de ondertussen beschermde monumenten over te dragen.

Eerstdaags zal hieromtrent met alle betrokkenen of geïnteresseerden een vergadering worden belegd.

Vraag nr. 62
van 8 januari 1996
van de heer PETER DESMET

11 juli-singel Ingelmunster – Doortrekking

In Ingelmunster zijn er concrete plannen omtrent de doortrekking van de 11 juli-singel. Blijkbaar zijn de werken reeds door de minister aanbesteed. De werken zouden 32 miljoen frank kosten, waarvan het Vlaams Gewest 28 miljoen voor zijn rekening neemt. Omtrent deze doortrekking is er heel wat beroering ontstaan ; er werd een actiecomité opgericht. Verder zijn er heel wat misverstanden omtrent wie over wat beslist in dit dossier.

Klopt het dat de werken 32 miljoen zullen bedragen, waarvan het Vlaams Gewest er 28 miljoen van ten laste neemt ? Heeft de minister deze werken al aanbesteed ? Zo ja, heeft de minister nog een mogelijkheid om de aanbesteding tegen te houden/in te trekken ? Is het juist dat de minister dit dossier als een louter lokale aangelegenheid ziet, waarin alleen de gemeente en de bouwmaatschappij De Mandelbeek betrokken zijn ? Is het juist dat de minister bereid is om, samen met de minister van Huisvesting, het hele subsidiedossier opnieuw te bekijken in overleg met het gemeentebestuur en de bouwmaatschappij ?

Antwoord

- 1) De infrastructuurwerken in de sociale woonwijk "Doelstraat" werden openbaar aanbesteed op 21 november 1995. Het verbeterde bedrag van de laagste regelmatige bieding belooft 23.780.494 fr., waarvan 20.693.742 fr. ten laste van het Vlaams Gewest (programma 62.4, basisallocatie 51.06) en waarvan 3.086.752 fr. ten laste van de gemeente. De inschrij-

ving werd goedgekeurd door de bevoegde minister Leo Peeters.

- 2) De afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur verzocht op 21 januari 1996 de erkende vennootschap De Mandelbeek het nodige te doen met het oog op het verkrijgen van de bouwvergunning op basis van de goedgekeurde uitvoeringsplannen.
- 3) Het project behelst de uitvoering van de wegen- en rioleringswerken in en rond een sociale woonwijk en heeft derhalve een lokaal karakter.

Vraag nr. 63
van 8 januari 1996
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Verbinding expresweg-Antwerpsesteenweg Kontich – Gevolgen

Het gemeentebestuur van Kontich wordt geconfronteerd met een stijgende verkeersintensiteit in het centrum. Een recente verkeersstudie formuleert het voorstel om een verbindingsweg aan te leggen tussen de expresweg en de Antwerpsesteenweg (NI – Antwerpen – Mechelen – Brussel). De aanleg van deze verbindingsweg zou, volgens deze studie, een gevoelige ontlasting kunnen betekenen voor het centrum van Kontich. De verbindingsweg wordt gepland op het tracé voorbehouden voor de grote ring rond Antwerpen en doorkruist een unieke groene bufferzone tussen Edegem en Kontich. Naar verluidt heeft het gemeentebestuur van Kontich dit voorstel aangekaart bij het ministerie van Openbare Werken.

1. Heeft de minister al een beslissing genomen over de aanleg van een verbindingsweg op voornoemd tracé, dwars door een groene bufferzone ?
2. Zo ja, welke implicaties heeft een eventuele gedeeltelijke uitvoering van het tracé van de grote ring rond Antwerpen voor de discussie over de volledige aanleg van die grote ring ?

Antwoord

1. Gezien de budgettaire beperkte middelen en andere prioriteiten heb ik beslist om de verbindingsweg tussen de expresweg en de Antwerpsesteenweg (NI) niet aan te leggen.
2. Gezien de budgettaire beperkte middelen en andere prioriteiten zal ik gedurende mijn ambtstermijn niet starten met de aanleg van de grote ring rond Antwerpen. Op dit ogenblik bestudeert de administratie enkel de doortrekking van de N171 tussen de EI9 en de AI2. Deze studie heeft echter geen enkel verband met de aanleg van de grote ring rond Antwerpen.

Vraag nr. 64
van 8 januari 1996
van de heer LUDO SANNEN

Domein Vogelzang Leuven – Gewestplan

Het Leuvens schepencollege heeft onlangs beslist een afwijking te vragen van het gewestplan om de bouw van een kinderkribbe op het domein Vogelzang mogelijk te maken. Bij de recentelijk goedgekeurde gewestplanwijziging werd Vogelzang niet in herziening gesteld. Nu poogt men toch een afwijking te forceren via een vraag aan de minister om een afwijking toe te staan bij ministerieel besluit.

1. Heeft de minister in deze zaak reeds een beslissing genomen over een mogelijke afwijking van het gewestplan ?
2. Zo ja, is dit in overeenstemming met de richtlijnen :
 - toepassing artikel 20 van het koninklijk besluit van 18 december 1972 (nota van 22 september 1992 ref. ROI/RL/n45/BD) ;
 - toepassing woonuitbreidingsgebieden (5.1.1) (nota van 22 september 1992 : ref. R01/RL/n41/BD) ?

Antwoord

De gemachtigd ambtenaar te Leuven heeft een ongunstig advies uitgebracht aangaande de bouwaanvraag voor het oprichten van een kinderdagverblijf nabij de campus Gasthuisberg in Leuven. Dit advies is het gevolg van de strijdigheid met de planologische voorschriften gevoegd bij het gewestplan Leuven. De aanvraag is immers in een woonuitbreidingsgebied gesitueerd. Dit advies is volledig in overeenstemming met de vermelde richtlijnen.

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening is dit ongunstig advies van de gemachtigd ambtenaar bijgetreden.

Vraag nr. 68
van 8 januari 1996
van mevrouw NELLY MAES

Gemeentelijke boomhakreglementen – Ministeriële goedkeuring

Vele gemeentebesturen zien met lede ogen aan hoe bomen verdwijnen en hebben een reglement opgesteld om tegen onoordeelkundig kappen te kunnen optreden. Sinds meer dan vijf jaar wachten sommige gemeenten op een ministeriële goedkeuring van hun reglement betreffende het vellen van bomen. Destijds heeft de verantwoordelijke minister Waltniel tijdsgebrek ingeroepen als verontschuldiging.

Hoeveel van deze gemeentelijke reglementen werden inmiddels goedgekeurd ?

Van welke steden en gemeenten werden reeds reglementen voor het vellen van bomen goedgekeurd ? Welke wachten nog op een handtekening ?

Wanneer zal de achterstand weggewerkt zijn ?

Antwoord

1. In deze legislatuur werden tot op heden zes bouwverordeningen betreffende de beplantingen goedgekeurd bij ministerieel besluit (MB).
2. Het betreft :

Evergem	MB 06-10-1995
Wingene	MB 24-10-1995
Heusden-Zolder	MB 10-11-1995
Diest	MB 16-11-1995
Hoeselt	MB 27-11-1995
Assenede	MB 29-01-1996
3. Bij mijn administratie zijn nog 14 af te handelen dossiers inzake gemeentelijke beplantingsverordeningen bekend. Die kunnen nog niet allemaal worden behandeld, aangezien voor sommige nog het verplichte advies van de bestendige deputatie ontbreekt.
4. Bij mijn aantreden bleek dat 56 bouwverordeningen inzake beplantingen op afhandeling wachtten. Mijn administratie heeft op mijn impuls een actieprogramma ontwikkeld om deze door de jaren opgebouwde achterstand zo spoedig mogelijk weg te werken. Zesendertig bouwverordeningen inzake beplantingen werden na onderzoek naar de gemeenten teruggezonden met suggesties voor aanpassingen. Het feit dat zes ministeriële besluiten inzake goedkeuring van beplantingsverordeningen werden getroffen in vier maanden tijd, is reeds een gevolg van het actieprogramma. Ik heb goede hoop dat de achterstand na de eerste helft van dit jaar definitief tot het verleden zal behoren.

Vraag nr. 69 van 8 januari 1996 van de heer JOHAN DE ROO

N44 Knesselare-Aalter – Vangrails

Het aantal verkeersongevallen neemt nog steeds toe. De N44 Aalter-Knesselare-Maldegem kan worden omschreven als een gevaarlijke zwarte zone waar geregeld dodelijke ongevallen worden genoteerd. Als preventieve maatregel werden dan ook vangrails geplaatst op het stuk Knesselare-Maldegem.

Is er ook al beslist om vangrails te plaatsen op de N44 Aalter-Knesselare ?

Zo ja, wanneer worden deze werken uitgevoerd ?

Kan de minister een raming geven van de kostprijs van de werken ?

Antwoord

1 + 2. Er is nog niet beslist om vangrails te plaatsen vanaf het verkeersplein in Aalter tot de Maldegemse Weg in Knesselare. Uit de ongevallencijfers is gebleken dat er zich in 1994 op dit vak vier ongevallen voordeden waarbij het voertuig de middenberm inreed. Cijfers voor 1995 zijn bij de rijkswacht momenteel nog niet voorhanden.

Op grond van de ongevallencijfers voor 1995 en rekening houdende met vooropgestelde prioriteiten en beschikbare kredieten, zal worden beslist om in de nabije toekomst veiligheidsstootbanden te plaatsen in Aalter en Knesselare.

3. De kostprijs van de werken bedraagt 19 miljoen frank.

Vraag nr. 70 van 8 januari 1996 van de heer MARC VAN PEEL

Antwerpse Leien – Heraanleg

De toestand op de Antwerpse Leien (Italië-, Frankrijk, Britse- en Amerikaanse) is sinds jaren erbarmelijk. Nochtans zijn de Leien een voor Antwerpen uitermate belangrijke verkeersader, die dagelijks gebruikt worden door tienduizenden personen als automobilist, tram- of busreiziger, fietser of voetganger. Niet alleen zijn de Leien bijzonder verkeersonveilig (statistieken van de Antwerpse politie tonen dit onomstotelijk aan), zijn er onaanvaardbare parkeerproblemen, maar bovendien zorgt de steeds weerkerende wateroverlast geregeld voor enorme problemen.

De voorganger van de minister, de heer Theo Kelchtermans, had de heraanleg/herprofilering van de Leien dan ook opgenomen in zijn driejarenprogramma. Herhaalde pogingen om bij de betrokken administratie – afdeling Wegen te Antwerpen – informatie in te winnen aangaande stand van zaken en plannen, hebben echter niets opgeleverd.

Is de heraanleg/herprofilering van de Antwerpse leien, opgenomen in het driejarenprogramma van minister Kelchtermans, ook door de minister behouden als prioritair ? Welke concrete plannen bestaan er ter zake ? Binnen welke termijn wordt er begonnen met de uitvoering van de heraanleg-/herprofilingswerken ?

Antwoord

Over de herinrichting van de Leien wordt reeds jaren overleg gepleegd tussen de administratie Wegen en Verkeer, de stad Antwerpen en De Lijn. Momenteel staan de bovenvermelde instanties zeer dicht bij een overeenkomst betreffende het type-dwarsprofiel. Er zijn echter nog enkele knelpunten die eerst een oplossing vergen.

Het voornaamste knelpunt betreft de tunnel onder het kruispunt Teniersplaats. Hierover is een werkgroep gevormd, die een haalbare en dus betaalbare oplossing

zoekt. Deze oplossing zal bepalend zijn voor de ligging van de tramsporen en dus voor het type-dwarsprofiel.

In afwachting van een herinrichting, werden de voorbije jaren geen grote investerings- of onderhoudswerken verricht.

Kleinere ingrepen aan driekleurige lichtsignalisaties en fietspaden gebeurden echter wel.

Zowel de administratie Wegen en Verkeer als ikzelf zijn er ons terdege van bewust dat de huidige toestand zeker voor verbetering vatbaar is.

De herinrichting van de Leien komt in ieder geval voor in de behoeftenanalyse van de afdeling Wegen Antwerpen.

Afhankelijk van de vooropgestelde prioriteiten en de beschikbare kredieten, kunnen deze werken worden ingeschreven op het driejarenprogramma 1996-1997-1998.

**Vraag nr. 71
van 8 januari 1996
van de heer JAAK GABRIELS**

Openbare Werken – Financieel manager

Bij Openbare Werken werd in het verleden een financieel manager aangeworven. Deze functie lijkt mij een stap voorwaarts in het beter beheren van de overheids-gelden.

Welke zaken heeft deze financieel manager de voorbije jaren onderzocht ?

Wat waren de resultaten ?

Antwoord

Het financieel management bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur werd eind 1992 opgestart. De eerste jaren beperkte het financieel management (FM) zich tot de administraties die te maken hadden met infrastructuurwerken. Sinds oktober 1995 werd de FM-werking uitgebreid tot het ganse departement. Gedurende drie jaar (december 1992 tot en met november 1995) deed het departement hiervoor een beroep op een externe financieel manager. Vanaf 1 november 1995 werden deze taken overgenomen door de administratie.

Hier volgt een overzicht van de belangrijkste onderwerpen die werden onderzocht en van de behaalde resultaten.

1. Voorkomen van onnodige uitgaven

A. Onderzochte onderwerpen

1. Evaluatie betalingsproces (onder andere vastleggingen en ordonnancerings) met het oog op een beperking van de verwijlinteressen.
2. Inventarisatie facturen waarvan de wettelijke betalingstermijn verstrijkt.

B. Resultaten

1. Van 1992 tot 1995 daalde het bedrag aan verwijlinteressen met 40 %.
 2. Vanaf maart 1996 zal permanent de exacte schuldpositie van het departement gekend zijn en kan dus sneller worden bepaald hoe deze schuld kan worden verminderd.
 3. Aansluiting van alle afdelingen op een geïnformatiseerd opvolgingssysteem voor overheidsopdrachten (Delta) vanaf de opmaak van het bestek tot en met de schuldvoordring. Aan dit systeem wordt ook een "module factuur" gekoppeld, waardoor de doorzichtigheid van het betalingsproces op alle niveaus wordt verhoogd. Deze aansluiting is al gedeeltelijk gerealiseerd en zal volledig operationeel zijn in de tweede helft van 1996.
2. Vermindering van het aandeel verrekeningen
- A. Onderzochte onderwerpen
1. Oorzaken en analyse van verrekeningen.
 2. De reglementering met betrekking tot verrekeningen en de hieruit voortvloeiende procedure voor behandeling van verrekeningen.
- B. Resultaten
1. Via het vermelde Delta-systeem werd een permanent meetinstrument voor verrekeningen gecreëerd.
 2. Organiseren van een gerichte controle, door middel van een interne audit, op de verrekeningen.
 3. Uitwerken van richtlijnen om het bedrag aan verrekeningen te beperken.
3. Genereren inkomsten Vlaams Infrastructuurfonds
- A. Onderzochte onderwerpen
1. Concessies, vergunningen en retributies.
 2. Grondbeheer.
- B. Resultaten
1. Advies bij actualisatie wetgeving en contracten met betrekking tot concessies, vergunningen en retributie.
 2. Voorstellen om in het kader van een efficiënt vermogensbeheer het patrimonium te valoriseren.
4. Sensibilisatie van de administratie
- Door middel van tweewekelijkse werkvergaderingen met een vertegenwoordiger van elke administratie worden zowel door de financieel manager als door deze vertegenwoordigers nieuwe onderwerpen met betrekking tot financieel management aangebracht en besproken. De financieel manager rapporteert hierover regelmatig aan de directieraad.
 - Via bezoeken van de financieel manager aan administraties en afdelingen worden mensen uit

alle niveaus bewust gemaakt van een aantal aspecten van financieel management.

- Door de werking van het financieel management werd de noodzaak ervaren tot de oprichting van een afzonderlijke cel Interne Audit.

Vraag nr. 72
van 8 januari 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Zwerfvuilcampagne – Kosten en opbrengst

Ruim een jaar geleden werden ambtenaren van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer bevoegd om al wie langs de wegen zwerfvuil achterlaat, meteen op de bon te zetten.

In één jaar tijd maakten de tweehonderd bevoegde ambtenaren 49 processen-verbaal op.

Buiten de geldboete die deze overtreeders riskeren, krijgen zij ook een rekening gepresenteerd voor de schoonmaak.

1. Hoeveel heeft de door affiches ondersteunde campagne tot op heden gekost ?
2. Wat is de opbrengst van de 49 processen-verbaal die werden opgesteld voor de schoonmaak ?

Antwoord

1. Eén affichecampagne kost :
 - aanmaak affiche : 750.000 fr.
 - aanplakken affiches : 320 x 1000 = 320.000 fr.

Er werden tot op heden vijf campagnes omtrent het zwerfvuil gehouden, namelijk in juli 1993, mei 1994, augustus 1994, augustus 1995 en november 1995.

2. Tot op heden is er geen geldelijke opbrengst in verband met de 49 processen-verbaal door de ter zake bevoegde ambtenaren.

Vraag nr. 73
van 8 januari 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

N282 Lennik – Herstelling wegdek

Een vijftal jaar geleden werd langs de N282 op het grondgebied van de gemeenten Gooik, Lennik en Sint-Pieters-Leeuw, een fietspad aangelegd.

Het wegdek zelf op het grondgebied van de gemeenten Vlezenbeek, Lennik en Sint-Pieters-Leeuw werd echter niet definitief hersteld.

Is er beslist wanneer die definitieve herstelling van de N282 wordt aangevat ?

Antwoord

Op het investeringsprogramma 1995 van de administratie Wegen en Verkeer, afdeling Wegen Vlaams-Brabant,

werd de herinrichting van de N282 voor het vak van de N285 tot de Negenbunderstraat op grondgebied Sint-Kwintens-Lennik aanbesteed op 19 oktober 1995.

De werken voor bovenvermelde herinrichting worden gestart in het voorjaar van 1996.

De herinrichting van de overige vakken is opgenomen in de behoeftenanalyse van de afdeling Wegen Vlaams Brabant. Deze werken zullen systematisch op de komende driejarenprogramma's worden geplaatst, overeenkomstig de beschikbare kredieten.

Vraag nr. 74
van 8 januari 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Zaak Ravelse Bossen – Recuperatie Belgische schuld

Midden oktober 1995 werd Vlaanderen opgeschrikt door de intentie van een Nederlandse aannemer om 288 hectaren bos in de Antwerpse Kempen, bekend als de Ravelse Bossen, te verkopen om een schuld te kunnen recupereren van de Belgische staat.

De Vlaamse regering blijkt het nog verschuldigde bedrag van achtenvijftig miljoen frank te hebben betaald aan deze aannemer en zou de minister van Openbare Werken machtigen het bedrag van de federale overheid terug te vorderen, zoals blijkt uit het antwoord van minister Kelchtermans op een vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen (vraag nr. 35 van 28 september 1995, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 13 oktober 1995, blz. 105-106).

Hoever staat het met de recuperatie van dit bedrag van achtenvijftig miljoen ?

Antwoord

Tegen het beslag op de Ravelse Bossen zijn nog twee procedures hangende voor het hof van beroep van Antwerpen, namelijk een verzetsprocedure door de staat en een derdenverzetsprocedure door het Vlaams Gewest.

De Nederlandse aannemer kon het beslag verder uitvoeren, weliswaar op zijn risico, op basis van de voor hem gunstige uitspraken in eerste aanleg, die uitvoerbaar waren bij voorraad. Om die reden en als ultiem middel om de verkoop te voorkomen, heeft het Vlaams Gewest betaald, niet als schuldenaar maar, op grond van artikel 1578 van het Gerechtelijk Wetboek, als derde-verkrijger van de bossen, die intussen waren overgedragen door de staat.

Het hangt bijgevolg af van de uitspraak in beroep of, primo, het beslag terecht werd gelegd en, secundo, het beslag terecht werd gelegd in handen van de staat. Is het antwoord op de eerste vraag negatief, dan dient de Nederlandse aannemer het Vlaams Gewest te vergoeden voor het berokkende nadeel. Is het antwoord op beide vragen positief, dan moet de vergoeding door de staat gebeuren.

Vraag nr. 75
van 8 januari 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

N8 Brussel-Ninove – Evaluatie veiligheidsingrepen

De N8 Brussel-Ninove is een zeer druk bereden rechtlijnige vierbaansweg.

In het verleden is in de gemeente Dilbeek een middenberm aangelegd. De vorige minister van Openbare Werken heeft gesteld dat er een evaluatie zou worden gemaakt van de ingrepen die werden uitgevoerd, om na te gaan welke verdere aanpassingen er aan de N8 moeten gebeuren, eventueel een volledige herinrichting zoals in Dilbeek.

Heeft de indertijd beloofde evaluatie reeds plaatsgehad?

Zo ja, wat is het resultaat ervan?

Wordt de middenberm op het grondgebied van de gemeenten Lennik en Roosdaal doorgetrokken?

Antwoord

1. Mijn administratie deelt mij mee dat een grondige evaluatie van de ingrepen op gebied van verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid langs de N8 Brussel-Ninove nog niet heeft plaatsgevonden. Wel zijn er reeds talrijke positieve mondelinge reacties van onder meer politie en rijkswacht.
2. In het licht van de verklaringen van mijn voorganger, Theo Kelchtermans, heb ik de administratie opdracht gegeven om een evaluatierapport op te stellen. In de loop van de maand januari van 1996 zal de afdeling Wegen Vlaams-Brabant alle betrokken instanties (gemeente Dilbeek, politie, rijkswacht, De Lijn,...) uitnodigen voor deze evaluatie.
3. Voor de verdere modernisering dienen nog concrete plannen te worden uitgewerkt. Hierbij zullen de resultaten van de evaluatie uiteraard van doorslaggevend belang zijn.

Vraag nr. 76
van 8 januari 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Dijkterrassen – Vergunningen en retributies

Mijn vraag betreft het vergunningenbeleid voor het privaat gebruik van de dijken (besluit van de Vlaamse regering van 16 maart 1994).

In het verleden was het zo dat onder meer de gemeente Knokke-Heist vergunningen afleverde voor het plaatsen van een terras op de wandeldijk.

De vergunninghouders moesten daarvoor ook een belasting betalen aan de stad Knokke-Heist.

Thans worden de betrokkenen tweemaal aangeslagen, eenmaal door de gemeente, een tweede maal door het Vlaams Gewest.

Met een schrijven van 12 oktober 1995 hebben een heleboel terrasuitbaters op de wandeldijk in Knokke-Heist inderdaad een formulier toegestuurd gekregen om een vergunning aan te vragen voor het plaatsen van een terras op de wandeldijk en tegelijkertijd een uitnodiging om een retributie te betalen.

Kan de minister uitsluitsel geven wie ter zake nu uiteindelijk bevoegd is, de gemeente of het gewest?

In ieder geval kan het niet zo zijn dat beide een vergunning afleveren voor het terras enerzijds en dat beide een retributie heffen anderzijds.

Antwoord

Het Vlaams Gewest is bevoegd vergunningen af te leveren voor het privaat gebruik van het (openbaar) domein van de wegen, waterwegen en hun aanhorigheden, zeekering en dijken (art. 40 decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993).

In uitvoering hiervan werd het besluit van de Vlaamse regering van 16 maart 1994 genomen voor het domein van de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeekering en de dijken.

In ruil voor het verkrijgen van een vergunning betalen de betrokken terrashouders als tegenprestatie een retributie (dit is geen belasting) aan het Vlaams Gewest. Dit wordt verantwoord door het feit dat het openbaar domein, dat van nature een "algemene nutsfunctie" heeft of bestemd is tot het gebruik door iedereen, nu van deze "algemene nutsfunctie" wordt afgewend doordat één iemand wordt toegelaten privaat (d. i. met uitsluiting van anderen) een deel van het domein te bezetten.

De motivatie van een eventuele gemeentelijke heffing op de plaatsing van een terras, ligt dan ook niet in voormeld privaat gebruik van openbaar domein door de betrokken terrashouder. Het gaat hier eerder om een heffing, een belasting (dit is zonder tegenprestatie) op de exploitatie van een terras.

Het is begrijpelijk dat dergelijke situatie nogal vreemd overkomt bij de betrokken terrashouder, die denkt dat hij tweemaal "voor hetzelfde" dient te betalen.

Om deze redenen is het Vlaams Gewest, in onderling overleg met de gemeente Knokke-Heist, van plan om voor de terrassen slechts één vergunning af te leveren aan de gemeente. De gemeente ondervergunt op haar beurt aan de onderscheiden terrasuitbaters. De retributie voor privaat gebruik en de gemeentelijke belasting komen zodoende in één factuur.

Vraag nr. 77
van 12 januari 1996
van mevrouw VEERLE HEEREN

Stedebouw – Burgerlijke partijstelling

Twee arresten van het Hof van Cassatie van 20 januari 1993 zouden tot gevolg hebben dat de inzake stedebouw bevoegde administraties niet langer in staat zijn om zich te manifesteren als burgerlijke partij, of om

een rechtstreekse vordering in te stellen voor de correctionele rechtbank, om bijvoorbeeld in geval van een bouwovertreiding een herstelmaatregel te vorderen. Deze bevoegdheid zou nog uitsluitend aan het openbaar ministerie toekomen. Eén en ander zou betekenen dat deze administratie in een tweederangsrol wordt teruggedrongen.

In een omzendbrief zou trouwens worden bevestigd dat deze administratie niet langer het initiatief neemt tot het instellen van een vordering of tot een burgerlijke partijstelling.

In sommige artikels wordt de interpretatie van de arresten van het Hof van Cassatie betwist. Er wordt voorgehouden dat het Hof van Cassatie geenszins gesteld heeft dat de vordering van de gemachtigd ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen, voor zover die gesteund is op het specifieke vorderingsrecht dat hen is toevertrouwd op basis van artikel 65 § 1 van de stedenbouwwet, onontvankelijk zou zijn. Het hoeft geen betoog dat de draagwijdte die aan de arresten van het Hof van Cassatie wordt gegeven van zeer groot belang is voor het beleid dat inzake ruimtelijke ordening kan worden gevoerd.

1. Hebben de arresten van het Hof van Cassatie inderdaad tot gevolg dat de inzake stedenbouw bevoegde administraties in België een tweederangsrol krijgen toebedeeld? Zo ja, welke initiatieven worden genomen om deze administraties opnieuw de volheid van hun bevoegdheid te geven in verband met het handhavingsrecht?
2. Welk standpunt neemt de minister in, nu de rechtsleer aan de arresten van het Hof van Cassatie een andere draagwijdte geeft dan de administratie?

Antwoord

1. Ingevolge twee arresten van het Hof van Cassatie van 20 januari 1993 wordt de burgerlijke partijstelling door het Vlaams Gewest en de gemachtigde ambtenaar inzake stedenbouwinbreuken, door de correctionele rechtbanken en de hoven van beroep stelselmatig als onontvankelijk aangewezen. De heersende rechtspraak stelt zeer duidelijk dat het gewest dient te bewijzen persoonlijk benadeeld te zijn door het bouw misdrijf, opdat haar burgerlijke partijstelling ontvankelijk zou zijn. Het vorderen van een herstelmaatregel wordt aangezien als een optreden in het algemeen belang, waarbij het gewest niet bewijst persoonlijk benadeeld te zijn door het misdrijf.

Het toezicht op de naleving van de stedenbouwwet blijft echter onverminderd behouden. De vaststellingen van inbreuken leiden steeds tot het opstellen van processen-verbaal. In toepassing van artikel 65 van de stedenbouwwet leidt de gemachtigde ambtenaar daarop een herstellvordering in, per gewone brief, bij de procureur des konings. In geval van vervolging brengt het openbaar ministerie de herstellvordering van de gemachtigd ambtenaar voor de rechter. Wanneer het openbaar ministerie de zaak integendeel wenst te seponeren, beschikt de gemachtigd ambtenaar nog steeds over de mogelijkheid de overtreder op basis van artikel 67 van de

stedenbouwwet voor de burgerlijke rechtbank te dagvaarden om het herstel van de bouwovertreiding te verkrijgen.

Het feit dat het Vlaams Gewest zich inzake stedenbouwmisdrijven geen burgerlijke partij meer stelt, heeft dus geenszins tot gevolg dat de ter zake bevoegde administraties een tweederangsrol zouden toebedeeld krijgen. Het inleiden van de herstellvordering per gewone brief door de gemachtigd ambtenaar, die dan wordt overgenomen door het openbaar ministerie in haar vordering, heeft immers reeds bewezen evenzeer te leiden tot de passende veroordelingen.

Om de thans gehanteerde procedure vlot te laten verlopen heeft er in alle provincies van het Vlaams Gewest overleg plaatsgevonden tussen de administratie en de plaatselijke parketten. Tevens werd een permanent overlegorgaan opgericht voor het vervolgingsbeleid inzake leefmilieu en ruimtelijke ordening, waarin de parketten-generaal, de betrokken kabinetten en de bevoegde administraties vertegenwoordigd zijn. Dankzij dit overleg is een adequate samenstelling met de verschillende parketten gegarandeerd.

2. De rechtsleer die aan de arresten van het Hof van Cassatie een andere draagwijdte tracht te geven, is een minderheidsopvatting. Deze rechtsleer weegt alleszins niet op tegen de tekst van de arresten van het Hof van Cassatie, de overvloed aan rechtspraak die deze cassatiearresten volgt en de meerderheid van de rechtsleer.

Vraag nr. 78 van 12 januari 1996 van de heer LEONARD QUINTELIER

N42 Geraardsbergen-Gent – Sluitstuk Herzele

Sinds jaren is een groot deel van de bevolking van Geraardsbergen vragende partij voor een betere wegeninfrastructuur en men voelt zich hierin gesteund door vroegere beslissingen van de gemeenteraad.

Middeleeuwse wegenispatronen belemmeren een optimale bereikbaarheid en ontsluiting van Geraardsbergen, zowel richting Gent als richting Aalst.

Als prioriteit werd immers steeds de Noord-Zuidverbinding Gent-Zottegem-Geraardsbergen-Mons vooropgesteld, dit om een snelle en betere verbinding te krijgen tussen twee belangrijke autosnelwegen.

De N42 Geraardsbergen-Gent werd druppelsgewijze gerealiseerd. Het sluitstuk van ongeveer 2,5 km, op grondgebied Herzele, was sinds jaren het onderwerp van studies en onderzoeken. Tot grote opluchting van de Geraardsbergse bevolking werd vorig jaar eindelijk de knoop doorgehakt.

Een nieuw stuk weg zou de reeds aangelegde nieuwe en vernieuwde delen verbinden. Uit de behoefteanalyse opgemaakt door de vorige Vlaamse regering blijkt dat onder rubriek 4 in de lijst van de noodzakelijke werken de rechte trekking van de N42 int Sint-Lievens-esse werd ingeschreven.

In uitvoering van dit programma werden de werken aan de tunnel onder de Schipstraat (N464) aangevat en werd het verdere onteigeningsplan goedgekeurd.

Door de vorige Vlaamse regering werd de procedure tot herziening van het gewestplan ingezet; deze procedure is heden afgerond. In het Belgisch Staatsblad van 8 november 1995 verscheen het besluit van de Vlaamse regering om ter hoogte van Herzele een nieuw tracé mogelijk te maken. Dit tracé is volledig in overeenstemming met de studies van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer. De uitvoeringsplannen zijn klaar, de onteigeningsprocedures waren ingezet.

Niets stond de verdere uitvoering van de resterende paar kilometers nieuwe weg nog in de weg.

Tot onze spijt moeten we thans vaststellen dat de geplande werken en verdere onteigeningen zijn opgeschort.

Voor Geraardsbergen betekent dit uiteraard een grote klap. Om welke reden wordt thans, nadat alle studies hebben uitgewezen dat de genomen beslissing de goede was, opdracht gegeven deze werken te stoppen?

Niet alleen Geraardsbergen is hier vragende partij, ook het pas opgerichte streekplatform heeft in deze gelegenheid duidelijk positie gekozen.

Waarom werd de verdere uitvoering opgeschort en wanneer verwacht de minister een mogelijke voortzetting van onteigeningen en wegeniswerken? Welk tijdschema heeft de minister hiervoor vastgelegd?

Antwoord

1. De werken aan de onderbrugging van de N464 voor de gewestweg N42 ter hoogte van de Schipstraat in Sint-Lievens-Esse zullen verder worden afgewerkt.
2. De onteigeningen werden voorlopig stilgelegd met het oog op het uitvoeren van een studie voor eventuele alternatieve tracés. Na het beëindigen van die studie, wat verwacht wordt medio 1996, zal een beslissing worden genomen over het te kiezen tracé. Ik wil erop wijzen dat de middelen ingeschreven op de begroting voor het uitvoeren van de werken aan de N42 niet werden geschrapt, maar werden verschoven naar 1997.

Vraag nr. 79
van 12 januari 1996
van de heer JACKY MAES

Verkeerssituatie Esen (Diksmuide) – Maatregelen

Onlangs gaf de minister de toezegging dat hij zich de komende maanden zal inzetten voor de verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid in de Diksmuidse deelgemeente Esen. Dit zou een eerste en belangrijke stap zijn in de verbetering van de zeer onveilige verkeerssituatie. Hierbij zal vooral aandacht moeten worden besteed aan de veiligheid van fietsers en voetgangers.

Belangrijk hierbij is de herinrichting van de N35 ter hoogte van de kerk, fietspaden in Roeselarestraat en Esenweg, veilige oversteek ter hoogte van Kapellehoek-

straat en verkeersremmende maatregelen aan het Esenkruis.

De jongste jaren hebben verschillende organisaties uit de streek die actief zijn rond de verkeersproblematiek concrete voorstellen uitgewerkt om de verkeerssituatie aan te pakken. Hun verkeersstudie is dus een waardevol werkdocument. De bevolking verwacht op korte termijn concrete initiatieven. Langer afwachten en de situatie zo laten verder gaan, is gezien de ernst van de zaak (zie de recente ongevallen) onverantwoord.

1. Kan de minister zijn voornemen ter zake bevestigen en meedelen welke werken er voor 1996 zijn gepland om de doortocht van Esen veiliger te maken en de leefbaarheid te vergroten?
2. Is hierbij rekening gehouden met de voorstellen van de dorpsraad en de Groep Planning?
3. Welke financiële middelen heeft de minister hiervoor uitgetrokken en wat is de vastgelegde planning voor de volgende jaren?

Antwoord

1. In het programma 1996 zijn voor de doortocht Esen volgende werken opgenomen:
 - verwezenlijken rotonde ter hoogte van het Eikhof;
 - aanleggen van verkeersplateau ter hoogte van de gemeenteschool in de Roeselarestraat;
 - verwezenlijken van een uitstulping ter hoogte van de bocht aan de kerk te Esen;
 - verwezenlijken plateau op de steenweg ter hoogte van kruispunt Maagdhoek en Kapellestraat.

Deze projecten zijn momenteel in ontwerpfase. Zodra de ontwerpen klaar zijn, worden ze voorgelegd aan de verkeerscommissie van Diksmuide. Na het bereiken van een consensus ter zake zal het aanbestedingsdossier worden opgemaakt.

2. Er werd in grote mate rekening gehouden met de wensen van de plaatselijke dorpsraad en met de voorontwerpen van de Groep Planning.
3. Voor deze werken is er in het investeringsprogramma 1996 een bedrag uitgetrokken van 15 miljoen frank. Voor de volgende jaren is er nog geen planning vastgelegd voor de definitieve herinrichting van de doortocht. Die is immers afhankelijk van het al of niet aanleggen van een omleidingsweg rond Diksmuide.

Vraag nr. 80
van 12 januari 1996
van de heer MARC CORDEEL

Nieuwe Steenweg Elversele – Veiligheid

De administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer Oost-Vlaanderen, die onder de bevoegdheid van de minister ressorteert, heeft bevestigd dat er herstellingswerken worden gepland aan de Nieuwe Steenweg te

Temse/Elversele, die deel uitmaakt van de N41. Ook ik vind goed onderhouden wegen – alleen al om veiligheidsredenen – van primordiaal belang, maar de voorgestelde werken aan de Nieuwe Steenweg reiken niet ver genoeg en worden zonder aanpassingen aan het nu voorliggende dossier een gemiste kans.

De Nieuwe Steenweg in Elversele is bijzonder gevaarlijk ; voetpaden ontbreken en er is maar één weinig verkeersvriendelijk fietspad, gelegen vlak naast de drukke weg, zodanig dat de voertuigen met toch wel hoge snelheden voorbijkomen. Deze baan oversteken of oprijden is voor de omwonenden wegens de verkeersdrukke levensgevaarlijk. Het regent dan ook klachten bij het gemeentebestuur van Temse. Een definitieve oplossing is dringend nodig.

Alweer een duidelijk bewijs dat de tweebaansweg niet langer voldoende is om het drukke verkeer van en naar de oprit van de E17 op te vangen. Klaarblijkelijk zijn louter herstellingswerken of een gedeeltelijke vernieuwing van het wegdek niet de oplossing voor het probleem.

Kan de minister de door mij gestelde problematiek bevestigen ?

Zijn er al maatregelen uitgewerkt om de veiligheidsproblemen aan de Nieuwe Steenweg op te lossen ?

Omvatten die bijvoorbeeld een ontdubbeling van het wegdek over het volledige traject Hamme-Elversele en het aanleggen van fiets- en voetpaden aan beide zijden van de weg, duidelijk afgescheiden met een groenzone ?

Waarom worden zulke werken blijkbaar niet meteen geïntegreerd in de geplande herstellingswerken ?

Antwoord

De werken voor het vernieuwen van de topklaag van de N41 in Elversele zijn aanbesteed en goedgekeurd. Normaliter zullen de werken na de winterperiode kunnen uitgevoerd worden. Deze werken zijn absoluut nodig voor het behoud van de verkeersveiligheid.

Uiteraard is dit geen definitieve toestand. Het ombouwen van de N41 in Elversele dient zeker te worden uitgevoerd. Met Temse zijn er reeds vroeger gesprekken gevoerd i.v.m. het bepalen van het type-dwarsprofiel en de inrichting van de kruispunten Kettermuit en Duivenhoek. Deze besprekingen zijn niet afgerond en gelet op het toegenomen verkeer en de extra aandacht voor de zwakke weggebruiker, zal de problematiek in zijn nieuwe context moeten worden herdacht.

De administratie Wegen en Verkeer werkt momenteel aan het opstellen van een normering voor de globale behoeften van de wegeninfrastructuur.

Afhankelijk van de voorstellen van de administratie, de vooropgestelde prioriteiten en de beschikbare kredieten, kunnen deze werken eventueel worden opgenomen in het driejarenprogramma 1996-1997-1998.

Vraag nr. 81

van 15 januari 1996

van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Verkeersdrukke – Plannen en voorstellen

Op 6 december 1995 heeft de minister in Leuven ervoor gepleit om een tol in te voeren voor de schakels van het hoofdwegenet die door de verkeersgroei het meest worden bedreigd. Op die manier wil de minister de automobilisten stimuleren om naar een andere vervoerswijze over te schakelen. De huidige groei van de verkeersdrukke is nefast voor de leefbaarheid en toegankelijkheid van steden en economische centra in Vlaanderen.

Tegelijk hield de minister een pleidooi om te investeren in de uitbouw van de alternatieven voor het wegverkeer. Hij stelde dat het afremmen van de groei van het autoverkeer en het realiseren van een verschuiving in de richting van langzaam verkeer, binnenvaart, spoor en openbaar vervoer, een noodzaak is.

1. Heeft de minister reeds concrete plannen uitgewerkt met betrekking tot het invoeren van een wegentol ? Zo ja, graag een gedetailleerd overzicht.
2. De minister hield een pleidooi om te investeren in de uitbouw van de alternatieven voor het wegverkeer. Wat zijn zijn concrete voorstellen ter zake ?

Antwoord

De kern van het mobiliteitsbeleid bestaat uit het optimaliseren van de bestaande verkeersinfrastructuur én het bevorderen van verkeersmodi andere dan de weg, zodat er een efficiënt personenverkeer en goederenvervoer kan plaatsvinden. Doelstellingen van dit beleid zijn een vermindering van de verkeersoverlast (congestie), vergroten van de verkeersveiligheid, verhogen van de omgevingsleefbaarheid en het creëren van een milieuvriendelijk en energiezuinig transportsysteem.

Een belangrijk onderdeel van het pakket maatregelen bestaat uit het invoeren van een congestieregulerende tol (CRT), dit is een vorm van "road pricing", die zich in eerste instantie richt op het internationaal vrachtverkeer en het woonwerkverkeer in de meest door congestie gehinderde gebieden. Reeds jaren zijn economen het erover eens dat "road pricing" of rekeningrijden het meest doeltreffende instrument is om files en verkeersopstoppingen te voorkomen. De kilometerprijs wordt dan zo berekend dat de maatschappelijke kosten niet opwegen tegen de baten : het verdwijnen van opstoppingen en files.

Vorig jaar werden nog een aantal technische proefprojecten uitgevoerd in Duitsland, waarvan de resultaten thans bekend zijn : technisch blijken er nog te veel hiaten te zijn. Op Europees vlak ligt het in de bedoeling in 1998 duidelijkheid te hebben omtrent de invoering van road pricing ; dan zou een stelsel van normen en afspraken afgerond moeten zijn. Nederland heeft onlangs een concrete tijdsplanning uitgewerkt voor de invoering van road pricing. Indien de technische problemen kun-

nen weggewerkt worden, is de invoering gepland tegen het einde van deze eeuw (1999). Groot-Brittannië zou eveneens rond de eeuwwisseling met de eerste projecten van start gaan.

1. De concrete plannen met betrekking tot het invoeren van een wegentol in Vlaanderen

Momenteel zijn er geen plannen om in Vlaanderen op korte termijn (binnen de regeerperiode) over te gaan tot de invoering van een wegentol. Wel worden de nodige voorbereidingen getroffen die het mogelijk maken om rond de eeuwwisseling over te gaan tot de invoering van rekeningrijden, geïntegreerd in een globaal verkeersbeheersysteem. Het nog deels te ontwikkelen systeem dat hierbij gehanteerd dient te worden, zal geïntegreerd moeten worden in een Europese benaderingswijze.

Met betrekking tot rekeningrijden participeert Vlaanderen in een drietal Europese onderzoeksprojecten, waarin verschillende resterende problemen voor invoering van een volledig geautomatiseerd elektronisch rekeningrijden worden uitgediept, met als doel tegen 2000 gestandaardiseerde operationele systemen te realiseren (CARDME, MOVE-IT en TRENEN-STRAN).

Binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur werd een werkgroep opgericht die alle te onderzoeken aspecten in verband met de voorbereiding van invoering van rekeningrijden, gestructureerd binnen een haalbaar tijdschema (invoering rond 2000), moet bepalen. Doel van de studieopdracht is een zo breed mogelijk haalbaarheidsonderzoek voor de invoering van rekeningrijden. Eindresultaat van deze opdracht is een gedetailleerd draaiboek voor projectrealisatie met een omstandige omschrijving en timing van de te realiseren deeltaken. Ook moet inzicht worden geleverd in de noodzakelijke middelen en in de organisatiestructuur. Verder moet worden aangegeven wat de te verwachten gevolgen zullen zijn op het vlak van de gewijzigde verkeerssituatie en wat de financiële gevolgen zullen zijn van de invoering van rekeningrijden.

Met het federale niveau moet parallel met de studie de discussie worden gevoerd over wie de ontvangsten toekomen: het Vlaams Gewest beschouwt road pricing als een gebruiksrecht dat integraal toekomt aan de eigenaar en beheerder van de infrastructuur, in casu het Vlaams Gewest.

2. De uitbouw van alternatieven voor het wegverkeer

Het invoeren van congestieregulerende tol is slechts mogelijk als aan een aantal voorafgaande voorwaarden, onder meer de uitbouw van alternatieven voor het wegverkeer, wordt voldaan.

Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan de mobiliteitsconvenant. Deze overeenkomsten, die met gemeenten worden afgesloten, voorzien onder meer in een luik met als doel de alternatieven voor het autoverkeer te ondersteunen. Budgettair werd hiervoor reeds voor 1996 360 miljoen frank vrijgemaakt.

Verder wordt het actieplan Bedrijfsvervoersplannen verder ontwikkeld. Dit actieplan heeft als doelstelling alternatieven uit te werken voor het autosolisme in het woon-werkverkeer.

Met behulp van 50 % Europese subsidie werd voor het goederenverkeer de haalbaarheidstudie voor de aanleg van de IJzeren Rijn gestart op 15 januari 1996.

Vraag nr. 82
van 16 januari 1996
van de heer HUGO MARSOUL

Verkeersveiligheid Boortmeerbeek – Geplande werken

De lijst der uit te voeren werken in Vlaanderen, die door de minister werd voorbereid op 30 oktober 1995 en onlangs aan de leden van de Vlaamse Raad is overgemaakt, bevat voor de gemeente Boortmeerbeek de aanleg van fietspaden langs de N26 tussen de Beringestraat en Kampenhout Sas, de herinrichting van het kruispunt met Trianonlaan en Stationsstraat en het herstellen van betonplaten langs de N26 Leuven-Boortmeerbeek. Voor geen enkel van deze projecten zijn de hiervoor uitgetrokken kredieten vermeld.

De kruispunten van de Leuvensesteenweg met de Stationsstraat, de Trianonlaan, maar ook de Bieststraat, zijn nochtans al geruime tijd gesignaleerd als gevaarlijk voor zwakke weggebruikers. Begin dit jaar werd trouwens actie gevoerd op de Leuvensesteenweg om het probleem van de onveilige situatie voor voetgangers nog eens in de kijker te zetten. Tot op heden werden nog geen veilige oversteekplaatsen gerealiseerd.

Kan de minister mij daarom meedelen of op de begroting 1996 voldoende kredieten ingeschreven zijn om op bovengenoemde kruispunten veilige oversteekplaatsen te maken?

Welke werken zijn voor Boortmeerbeek opgenomen in de planning voor de periode 1996-1998? Welke kredieten worden per project uitgetrokken?

Antwoord

1. In de begroting van 1996 zijn geen specifieke werken opgenomen voor de realisatie van veiliger oversteekplaatsen op het grondgebied van de gemeente Boortmeerbeek.

Voor 1996 zijn alleen structurele herstellingen gepland aan de betonverharding van de N26 Leuven-Mechelen op het grondgebied van Herent, Kampenhout en Boortmeerbeek, voor een bedrag van 14.317.497 frank. Deze herstellingswerken starten na de winter (maart 1996).

2. De administratie Wegen en Verkeer werkt momenteel aan de globale behoeftenanalyse van de wegeninfrastructuur. Afhankelijk van de voorstellen van de administratie, de vooropgestelde prioriteiten en de beschikbare kredieten, kunnen geciteerde werken eventueel worden opgenomen in het driejarenprogramma 1996-1997-1998.

Vraag nr. 83
van 17 januari 1995
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Dorpskom Aartrijke – Vrachtwagens

De dorpskom van Aartrijke werd recentelijk grondig vernieuwd : de rijweg werd volledig heraangelegd, nieuwe voet- en fietspaden werden aangelegd en voorzien van onder meer zogenaamde Amsterdammers, en nieuwe beplantingen werden aangebracht. De snelheid van het verkeer wordt er afgeremd onder andere door asverschuivingen en niveauverschillen. De Markt is heraangelegd en er is kleur gekomen in het wegdek. Kortom het nieuwe Aartrijke-centrum oogt prachtig. Maar ...

De omwonenden en de bezoekers van de vele handelszaken in het centrum klagen veelvuldig over de overlast die wordt veroorzaakt door de doortocht van honderden zware vrachtwagens.

Zo bleek onlangs uit tellingen die bekend werden gemaakt op een hoorzitting over dit onderwerp, dat op bepaalde dagen niet minder dan 2380 zware vrachtwagens door de dorpskom trokken.

Dit schaadt natuurlijk enorm aan de leefkwaliteit van de omgeving en intussen ook al aan de materiële vormgeving : boordstenen worden kapotgereden ; de Amsterdammers, die veel te klein zijn, sneuvelen, enzovoort.

Heeft de minister reeds maatregelen genomen om alle zwaar verkeer boven de 3,5 ton de doorgang in het centrum van Aartrijke te verbieden ?

Heeft de minister de uitgevers van software betreffende transportroutes hiervan al op de hoogte gebracht, zodat zij niet langer de doortocht Aartrijke als voorkeur aanbevelen ?

Antwoord

Bij de heraanleg van de dorpskom van Aartrijke was één van de doelstellingen het vertragen en ontmoedigen van onder andere het zwaar verkeer.

Er werden bij deze vernieuwing twee types van Amsterdammers gebruikt. Het kleine type werd speciaal op vraag van het gemeentebestuur en om esthetische redenen in de omgeving van de kerk aangebracht. Er zijn inderdaad enkel paaltjes van het kleine type beschadigd, maar dit kan evengoed door personenwagens zijn gebeurd.

Abnormale schade aan boordstenen werd nog niet vastgesteld.

De administratie Wegen en Verkeer – afdeling Wegen West-Vlaanderen zal in de loop van de maand februari de omvang van het zwaar vervoer bepalen en eventueel de oorsprong ervan nagaan.

Op basis van deze gegevens zal worden nagegaan welke maatregelen er kunnen worden genomen om de vermelde hinder te verminderen.

Vraag nr. 84
van 17 januari 1995
van de heer MARC CORDEEL

Havenuitbreiding Antwerpen – Toekomst Doel

De bevolking van de Oostvlaamse gemeente Doel aan de Schelde maakt zich erg ongerust over de geplande uitbreiding van de Antwerpse haven op de linker Scheldeoever. Door de aanleg van een getijdenterminal zal het dorp helemaal worden geïsoleerd en zal het leefklimaat door de te verwachten geluids- en lichthinder serieuze klappen krijgen. Ook de hinder op verkeersvlak zal niet gering zijn. De terminal zal immers dagelijks honderden vrachtwagens naar de Linkeroever aantrekken.

Eind augustus maakte het Antwerpse havenbedrijf bekend dat tijdens de eerste zeven maanden van 1995 ruim 795.000 containers werden behandeld. In vergelijking met 1994 is dat een stijging met liefst 8,5 %. Niemand die eraan twijfelt dat de trafiek van containers in de lift zit. De Antwerpse haven wil dus uitbreiden en alleen op de Linkeroever zou nog voldoende ruimte beschikbaar zijn.

Het is op dit punt dat een conflict tussen de plannemakers enerzijds en de bevolking van Doel anderzijds onvermijdelijk is.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek ?
2. Kunnen deze milieuproblemen al dan niet met technische ingrepen worden beperkt ?
3. Indien dit niet kan, is het dan verantwoord om Doel te behouden ?
4. Indien Doel niet behouden kan blijven, heeft de minister dan ook al beslist voldoende financiële middelen vrij te maken om bewoners die zich elders willen vestigen ruimschoots te vergoeden ?

Antwoord

Niemand twijfelt inderdaad aan de groei van het containerverkeer in Antwerpen en aan de noodzaak van de bouw van bijkomende aanmeerfaciliteiten in de regio. De vereiste om in rechtstreekse verbinding te staan met de Schelde resulteert in een vestiging op de linker Scheldeoever, waardoor in de Waaslandhaven een meer gediversifieerde afhandeling van het zeevaartverkeer zal gebeuren.

Het is mij bekend dat bedoelde havenuitbreidingsplannen de bevolking van het Oostvlaamse Doel ongerust maken.

Het zou verkeerd zijn ervan uit te gaan dat een conflict tussen de havenoverheden die de plannen ontwerpen en de bevolking van Doel onvermijdelijk is.

Mijn administratie Waterwegen en Zeewezen heeft derhalve, samen met de havendiensten van de stad Antwerpen, vorig jaar talrijke mogelijke ontwikkelingen onderzocht, steeds met een visie die aandacht schonk aan de woongemeenschap Doel. Gelet op de randvoorwaarden die voorhanden zijn, met als uit-

gangspunt een zo maximaal mogelijke uitbreiding tot stand brengen, met als doel voor een nog ruime tijdsperiode de huidige woon- en landbouwfunctie langs de Nederlandse grens in het "havenuitbreidingsgebied" in tijd en oppervlakte zo maximaal mogelijk te behouden, en met een bezorgdheid voor de woonkern Doel, werden verschillende ontwerpen uitgewerkt.

Om de onzekerheidsperiode voor de bevolking zo kort mogelijk te houden werd reeds op 15 januari jongstleden het MER (milieueffectenrapport) opgestart, dat bijkomende informatie en elementen moet verzamelen in verband met de socio-organisatorische aspecten (woonkern Doel, woon-, werk- en recreatieve functies) op basis van verschillende alternatieven, en waarbij ook het mobiliteitsprobleem en het bereikbaarheidsprobleem worden onderzocht.

Ik verneem dat de gemeente Beveren opdracht gaf een "shortcut" leefbaarheidsonderzoek uit te voeren. Mijn administratie was eerder van plan zich bij deze studie aan te sluiten, maar heeft geoordeeld dat het beter is een omvangrijker studie te maken inzake de leefbaarheid met een getijdedok, niet enkel met betrekking tot Doel, maar ook met betrekking tot een ruimere regio.

Beide studies, "leefbaarheid" en "MER", moeten uitmaken of de randvoorwaarden, onder andere licht en geluid, niet via technische ingrepen kunnen worden verholpen of gemilderd tot een aanvaardbare toestand. Het is nog te vroeg en het zou een belangrijke waardevermindering inhouden van de studies, als nu al zou worden uitgemaakt dat Doel zonder twijfel onleefbaar wordt. Talrijke binnen- en buitenlandse voorbeelden tonen aan dat de aanleg van dergelijke infrastructuur, dikwijls in relatie met nieuwbouw woonfunctie, mogelijk is. De leefbaarheidsstudie zal dan ook met deze elementen rekening houden.

Deze studies, die in de loop van 1996 worden uitgevoerd, zullen meer zekerheid geven inzake de leefbaarheid en de toekomstige functie van Doel.

Vraag nr. 85
van 18 januari 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Recreatieproject Sint-Amunds – Inhoud

In een vraaggesprek op de regionale bladzijden van *Gazet van Antwerpen* van 8 december 1995 over werkzaamheden binnen het arrondissement Mechelen, deelt de minister-president onder meer mee dat er in de gemeente Sint-Amunds een project op stapel staat voor het aanleggen van een recreatiegebied, met de bouw van een klein haventje. Dit project zou bij voorrang worden behandeld.

Kan de minister dit bevestigen ?

In dat geval :

- waar situeert het project zich exact en wat moet worden verstaan onder "recreatiegebied" ;
- welke kosten zijn eraan verbonden ;
- binnen welke termijn wordt het uitgevoerd ?

Antwoord

De gemeente Sint-Amunds bereidt een project voor, gesitueerd tussen de kade van Sint-Amunds en restaurant-taverne Den Amundus (schorre 174a, 173/2a en 164b), in een gebied bestemd voor dagrecreatie. Het project is bij mijn administraties ROHM (Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) en Waterwegen en Zeewezen nog niet ingediend.

Naar ik verneem van de gemeente voorziet het project in het aanleggen van een zomerdijk in het verlengde van de bestaande dijk. De zomerdijk kan als steun dienen voor aanlegpontons langs de zijde van de Schelde, zodat er grote en kleine pleziervaartuigen kunnen aanleggen. Tussen zomerdijk en bestaande dijk kan een kleine jachthaven worden uitgebouwd.

Een kostenraming werd nog niet opgesteld. De gemeente wenst het project eerlang voor te leggen aan de minister-president, tevens bevoegd voor het toerisme, voor besprekingen over de mogelijkheid middelen ter beschikking te stellen voor de uitbouw van een jachthaventje.

Zodra het project wordt ingediend bij de administratie, zal het op technische haalbaarheid, milieu-impact, enzovoort, in het kader van het AMIS-project (Algemene Milieu-impactstudie) worden onderzocht.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
LANDBOUW EN MEDIA

Vraag nr. 24
van 8 januari 1996
van de heer WILFRIED AERS

BRTN Radio 1 – Filmfestivalverslaggeving

De BRTN-radio beschikt over een filmrecensent die onder meer elke donderdag een stuk brengt in de uitzending van Radio 1. Deze filmrecensent is ook geregeld aanwezig op filmfestivals in het buitenland.

Hoeveel keer heeft de betrokken medewerker in 1995 vanuit het buitenland voor deze omroep verslag uitgebracht en welke kosten heeft dit telkens meegebracht ?

Antwoord

De bedoelde filmrecensent heeft in 1995 vier buitenlandse opdrachten vervuld :

- Internationaal Filmfestival Berlijn (12-02 tot 21-02) ;
- Oscaruitreiking Los Angeles (26-03 tot 29-03) ; gewoonlijk wordt daar geen verslaggever naar toe gestuurd, maar dit jaar behoorde de Belgisch film Farinelli tot de kanshebbers, net als Daens twee jaar geleden ;
- Internationaal Filmfestival Cannes (17-05 tot 29-05) ;
- Internationaal Filmfestival Venetië (31-08 tot 10-09).

De BRTN-radio stuurt naar deze internationale evenementen één man die werkt voor meerdere netten en

programma's : het radionieuws op alle netten, "Voor de Dag" en "Eenhoorn" op Radio 1, "De Kunstberg" op Radio 3, Studio Brussel, Nachtradio en Radio Vlaanderen Internationaal.

De aanwezigheid op dergelijke festivals levert trouwens meer op dan correspondenties van daaruit. Ter plaatse worden ook interviews voor uitzending op een latere datum gemaakt met mensen die naar aanleiding van het uitbrengen van hun film nooit naar ons land komen.

BRTN-radio en BRTN in het algemeen sturen vrijwel dagelijks reporters naar het buitenland voor verslaggeving op diverse terreinen. Het beoordelen van de opportuniteit van deze opdrachten en het afwegen van de kosten ten opzichte van het beschikbare budget, kan niet worden geëvalueerd aan de hand van één klein onderdeel, in dit geval de verslaggeving over filmfestivals.

De kosten voor de vier meer dan verantwoorde buitenlandse opdrachten van de filmrecensent zijn in overeenstemming met de bepalingen inzake vergoeding voor reis- en verblijfkosten.

Vraag nr. 27
van 8 januari 1996
van de heer WILFRIED AERS

BRTN Voor de dag – Vreemdelingenstemrecht

In het radioprogramma "Voor de dag" van donderdag 23 november sprak de BRTN zich onomwonden uit voor vreemdelingenstemrecht, door bij de aanvang van een stuk over migranten te zeggen dat men "in Nederland ver vooruit is inzake migrantenbeleid, omdat de migranten er op gemeentelijk vlak reeds tien jaar geleden stemrecht hebben gekregen."

Is deze stellingname in overeenstemming met de politieke neutraliteit waaraan de openbare omroep zich moet houden ? Het stemrecht voor migranten is immers een politiek zeer omstreden zaak.

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de omroep zich in "Voor de dag" van 23 november 1995 niet heeft uitgesproken voor of tegen vreemdelingenstemrecht.

In de inleiding tot de bijdrage over de "inburgeringstoets", waarover de regeringspartijen in Nederland toen aan het discussiëren waren, werd gewoon vastgesteld dat de kwestie van het gemeentelijk stemrecht voor allochtonen in Nederland tien jaar geleden al werd geregeld.

Nergens is in de uitzending de Nederlandse regeling goed- of afgekeurd.

Vraag nr. 28
van 8 januari 1996
van de heer WILFRIED AERS

BRTN Voor de dag – Objectief 479.917

De beweging Objectief 479.917, die zich tegenwoordig gewoon Objectief noemt, werd na de parlementsverkiezingen van 24 november 1991 opgericht door de extreem-linkse PVDA. Haar oorspronkelijk doel bestond erin op een petitielijst ten gunste van het stemrecht voor vreemdelingen zoveel handtekeningen te verzamelen als de zogenaamde extreem-rechtse partijen stemmen hadden behaald. Gedurende enkele jaren slaagde Objectief erin met haar acties geregeld in de actualiteit te komen. Die tijd is echter achter de rug en elke objectieve waarnemer zal kunnen vaststellen dat Objectief aan het doodbloeden is. Zo kreeg het laatste initiatief van Objectief, de toekenning van een antiracismeprijs aan de vakbonden van Union Minière, geen enkele aandacht in de nationale pers. De BRTN vond het nochtans nodig in het programma "Voor de dag" van maandag 27 november hieraan een heel stuk te wijden.

Is deze meer dan normale belangstelling voor een extreem-links initiatief in overeenstemming met de politieke neutraliteit waaraan de openbare omroep zich dient te houden ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het Radio 1-programma "Voor de dag" dagelijks tien tot twaalf onderwerpen behandelt. Die worden gekozen in de diverse domeinen van de actualiteit en aan de hand van de gebruikelijke journalistieke normen.

Een petitie tegen racisme van de grote vakbonden bij een bedrijf als Union Minière, waar afvloeiingen op stapel stonden, en de toekenning van de prijs van Objectief aan die actie is te verantwoorden als onderwerp voor het programma "Voor de dag".

Vraag nr. 29
van 8 januari 1996
van de heer WILFRIED AERS

BRTN Voor de dag – Euthanasieverklaring Colla

Op 13 november werd de federale minister van Volksgezondheid, Marcel Colla, geïnterviewd door een BRTN-medewerker over een artikel dat nog moest verschijnen in het maandblad Doen. Alhoewel het betrokken artikel – zoals reeds gezegd – nog niet was verschenen, lekte de inhoud ervan uit naar de redactie van de dagbladen van de Vlaamse Uitgeversmaatschappij. Die maakten er groot nieuws van en brachten in het bijzonder de uitspraken van minister Colla over het feit dat hij enkele jaren geleden euthanasie op zijn moeder

zou hebben gepleegd, op de eerste bladzijde van hun edities van 13 november 1995. De nieuwsdienst van Radio 1 maakte hier uiteraard tijdens de nieuwsuitzending van die ochtend gewag van. Merkwaaardig is echter dat de morgenuitzending "Voor de dag" erin is geslaagd dezelfde morgen al een volledig uur aan het probleem van de euthanasie te wijden en dit met minister Colla als studiogast.

Vindt de minister het normaal dat een radio- en televisiemedewerker van de BRTN een minister in functie interviewt over een artikel dat nog niet is verschenen ?

Het is overduidelijk dat, op het ogenblik dat de kranten van de VUM het interview – dat in Doen nog moest verschijnen – als nieuws brachten, de BRTN niet alleen reeds een uur van de uitzending "Voor de dag" had uitgetrokken om aan deze zaak te wijden, maar daarenboven minister Colla al in haar studio's had uitgenodigd. Hieruit blijkt dat de BRTN, samen met de VUM, van de uitspraken van de betrokken minister een mediagebeurtenis heeft gemaakt. In het uur uitzending dat op 13 november aan deze zaak in "Voor de dag" werd gewijd, kwamen buiten minister Colla nog een socialist, een christendemocraat en een liberaal aan het woord. Vertegenwoordigers van andere partijen waren niet gevraagd.

Is gans deze werkwijze in overeenstemming met de neutraliteit waaraan de openbare omroep zich dient te houden ?

Antwoord

Het Vlaams parlementslid kan niet ontkennen dat de verklaringen van minister Colla in verband met euthanasie nieuwsaarde hadden. De weerklank die ze kregen in de pers en de politiek getuigen daarvan.

Het is de taak van Radio 1 om het nieuws zo snel mogelijk te coveren. Dat de redactie erin slaagde diezelfde ochtend de betrokkenen in een uitzending bijeen te brengen, is een journalistieke prestatie. De keuze van de gesprekspartners was verantwoord met het oog op een mogelijke wisselmeerderheid in verband met euthanasie, naar analogie van het abortusdossier.

Vraag nr. 30 van 8 januari 1996 van de heer WILFRIED AERS

BRTN Het Vrije Westen – Vlaams Blok

Op donderdag 23 november werd, op initiatief van de quaestuur van de Kamer, een tentoonstelling van schilderwerken van volksvertegenwoordigers geopend. Er worden werken van de heren Eyskens, Daems en Annemans getoond. Op 25 november werd een deel van het Radio 1-programma "Het Vrije Westen" aan deze tentoonstelling gewijd. Alleen de heren Eyskens en Daems mochten aan het woord komen.

Zou het kunnen dat het de bedoeling van de openbare omroep was het zieltogende "cordon sanitaire" tegen het Vlaams Blok op deze wijze nieuw leven in te blazen ? Hoe kan de uitsluiting van de heer Annemans anders worden verklaard ?

Komt een en ander overeen met de politieke neutraliteit waaraan de BRTN zich moet houden ? Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat "Het Vrije Westen" geen hard informatief programma is waarvoor de regel van de afstandelijkheid en onpartijdigheid onverkort geldt voor elke afzonderlijke bijdrage.

De onderwerpen en de stijl van dit programma kunnen voor 50 % onder de noemer amusement worden geplaatst.

Het bedoelde item "politici schilderen" ligt in de sfeer van het amusement.

Het aantal gesprekspartners wordt beperkt door de technische mogelijkheden : er kunnen immers slechts twee telefoonlijnen tegelijkertijd in de uitzending worden gebracht.

Vraag nr. 31 van 8 januari 1996 van de heer WILFRIED AERS

BRTN-berichtgeving – Zaak Claes

In de zaak Claes speelde de BRTN de rol van propagandacentrale ten voordele van de voormalige secretaris-generaal van de NAVO. De feiten die de heer Claes ten laste werden gelegd, werden door de BRTN steeds weer geminimaliseerd. Vooral na de verwijzing van de heer Claes naar het Hof van Cassatie is dit sterk opgevallen.

Enkele voorbeelden.

- Vrijdag 20 oktober, Radio 1, uitzending "Actueel" na het nieuws van 18 uur : professor Luc Huyse komt aan het woord om uit te leggen dat de corruptie vooral ook op andere vlakken moet worden aangepakt.
- Zaterdag 21 oktober, Radio 1, uitzending "Voor de dag" na het nieuws van 8 uur : de BRTN laat een aantal mensen uit Hasselt aan het woord. Toevallig zijn dit allemaal mensen die het voor Claes opnamen.
- Zondag 22 oktober, TV1, uitzending "De zevende dag" : Willy Claes komt in een interview aan het woord om zijn versie van de feiten te brengen en vooral om kritiek op de beslissing van de Kamer te uiten.
- Maandag 23 oktober, Radio 1, uitzending "Voor de dag" : er wordt een confrontatie aangekondigd tussen Elsevier-journalist Hugo Camps en Willy Claes omtrent het interview dat in Elsevier Magazine is verschenen. Na het nieuws van acht uur komt echter alleen Willy Claes aan het woord. Hij herhaalt wat hij op zondag in "De zevende dag" heeft verteld.

Waarom liet de BRTN in al deze programma's uitsluitend de heer Claes aan het woord en niemand van het parlement of van de speciale commissie ?

Waarom ging op maandag 23 oktober in de uitzending "Voor de dag", na het nieuws van acht uur, het debat tussen Claes en Hugo Camps niet door? Dit debat was nochtans net voor 8 uur aangekondigd.

Antwoord

De BRTN heeft over de Agusta-zaak, inclusief het ontslag van de heer W. Claes, objectief verslag uitgebracht.

Een evaluatie kan alleen gebeuren op grond van de volledige verslaggeving, die zich, zoals bekend, over vele maanden uitstrekt. In die lange periode zijn door de BRTN alle betrokkenen ondervraagd en aan het woord gelaten in een evenwichtige verhouding, zowel bij radio als bij televisie.

De heer Claes heeft zich maandenlang, terwijl het onderzoek liep, op de achtergrond gehouden. Zijn verwijzing naar het Hof van Cassatie en zijn ontslag bij de NAVO waren op 19 oktober en de volgende dagen belangrijk nieuws, te meer daar de heer Claes op dat ogenblik wel de pers wilde te woord staan. Dat de BRTN aan die gebeurtenis vanuit diverse invalshoeken heel wat aandacht besteedde is volkomen normaal.

Het feit dat "De zevende dag" kon uitpakken met een exclusief gesprek met W. Claes was een prestatie, die door andere omroepen werd benijd. In de gegeven omstandigheden was het ondenkbaar om W. Claes met andere gesprekspartners te confronteren. In de mate van wat menselijk mogelijk was hebben de BRTN-journalisten voldoende tegenwind gegeven. De leden van de speciale commissie hadden de voorafgaande dagen ruim de tijd gekregen om hun standpunt en inderdaad hun dilemma toe te lichten. Het feit dat de BRTN op basis van reeds lang aanvaarde criteria ruime zendtijd uittrekt om iemand te ondervragen, betekent uiteraard niet dat de BRTN zijn standpunten aankleeft of hem een tribune wilt geven.

Het interview met de heer Claes in het Radio 1-programma "Voor de dag" van maandag 23 oktober was vooraf opgenomen. Het aangekondigde gesprek tussen de heren Claes en Camps kon niet doorgaan omdat één van de gesprekspartners op de valreep onbereikbaar was.

Vraag nr. 32 van 12 januari 1996 van de heer MARC CORDEEL

Gronden Boelwerf – Bestemming

Het Waasland heeft op het vlak van tewerkstelling rake klappen gekregen. Trieste uitschieter was het faillissement van de Boelwerf, waardoor honderden mensen hun baan hebben verloren. Maar ook de Wase textiel- en transportsector ontsnappen niet aan de crisis. De regio stevent af op een recordaantal faillissementen. Alle mogelijkheden om nieuwe tewerkstelling te steunen moeten met beide handen worden aangegrepen.

Een van de mogelijkheden die zich aandienen zijn de gronden van de failliete Boelwerf. Door de specifieke ligging aan de Schelde biedt dit terrein grote mogelijk-

heden. Maar maanden na het faillissement van de Boelwerf kunnen deze gronden nog altijd niet voor potentiële investeerders beschikbaar worden gesteld. Juridische redenen, een gevolg van de Begemann-Gimvindus-constructie, liggen aan de basis.

1. Welke initiatieven werden tot dusver genomen om dit probleem van de baan te helpen?
2. Is er uitzicht op een oplossing op korte termijn?
3. Welke vestigingscriteria worden gehanteerd voor potentiële investeerders?

Antwoord

In tegenstelling tot de informatie waarover het Vlaams parlementslid beschikt, is het niet de Begemann-Gimvindus "constructie" die een herbesteding van de gronden tegenhoudt. Integendeel, de huidige eigenaars hebben er alle motivatie en ook alle belang bij om een herbesteding en valorisatie maximaal te bevorderen.

Men kan echter geen gronden herbesteden die reeds verhuurd zijn. Tot dusver was er een huurcontract met Boelwerf Vlaanderen, dat ondanks de herhaalde vraag van de eigenaars naar de intenties van de curatoren, door laatstgenoemden niet is opgezegd. Het is slechts in de voorbije dagen dat de curatoren, zonder evenwel het huurcontract op te zeggen, via een beslaglegging op de terreinen de afwikkeling verder hebben gecompliceerd. De eigenaars rest geen andere keus dan de juridische procedure te volgen die in deze gevallen is voorzien, tenzij de curatoren uit bekommernis voor de herbesteding van hun beslaglegging zouden afzien.

Los van het voorgaande is door de verschillende betrokkenen met ondersteuning door mijn kabinet het initiatief genomen om een werkgroep op te richten (die reeds meerdere malen heeft vergaderd) waarin diverse geledingen van de lokale gemeenschap zijn vertegenwoordigd en actief meedenken over de herbesteding. Het spreekt vanzelf dat deze werkzaamheden mee richtinggevend zullen zijn voor de actie van de Vlaamse overheid en de van haar afhankende vennootschappen.

Tot vandaag heeft de herbesteding van de terreinen in Temse nog minder directe gegadigden doen opdagen dan Hoboken. Mocht zich echter op korte termijn een concreet voorstel aandienen, dan kan ik het parlementslid verzekeren dat alle betrokkenen door mij zullen worden aangespoord om prompt en in een constructieve geest een ad hoc-oplossing te bereiken.

De vestigingscriteria kunnen niet anders dan uitgaan van een redelijke valorisatie en een redelijke prijs voor de onroerende goederen. Subsidiëring in de vorm van submarktvoorwaarden is economisch niet gezond. Activiteiten die het meest bijdragen tot de versteviging van het economisch weefsel van de streek en maximaal inspelen op de comparatieve voordelen van de site, zowel zuiver economisch als socio-maatschappelijk, genieten uiteraard de voorkeur. Voor initiatiefnemers dient te worden vermeld dat Gimvindus, ingevolge het beheerscontract met de Vlaamse regering, de mogelijkheid zal hebben tot medefinanciering in de vorm van kapitaal of gelijkwaardige inbreng, ten belope van 600 miljoen frank.

Vraag nr. 33
van 18 januari 1996
van de heer WILFRIED AERS

BRTN-medewerkers – Medewerking aan partijbladen

Het euthanasie-incident met federaal minister Colla, dat nu alweer een tijd achter de rug is, vond zijn oorsprong in een interview van de heer Colla met het ledenblad van de socialistische partij. Dit interview werd afgenomen door een zeer bekende radio- en televisiefiguur van de BRTN.

Kan het volgens de minister dat iemand wiens naam met de openbare omroep is verbonden, op deze wijze in het openbaar zijn politieke overtuiging belijdt? Zou er integendeel van hem niet mogen worden verwacht dat hij ter zake een zekere discretie aan de dag legt, zodat voor de publieke opinie de BRTN niet met deze politieke overtuiging kan worden geïdentificeerd?

Welke maatregelen werden er getroffen?

Antwoord

Het betreft geen personeelslid van de BRTN, maar een losse medewerker die op free-lance-basis geregeld presentatie-opdrachten vervult. In die omstandigheden kan de BRTN alleen eisen dat hij zich tijdens de uitvoering van zijn BRTN-opdrachten afstandelijk opstelt en geen politieke voorkeur laat blijken. De omroep kan aan losse medewerkers geen beperkingen opleggen die de uitoefening van het recht op vrijheid van meningsuiting in het privé-leven beperken.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
 AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
 EN HUISVESTING

Vraag nr. 23
van 7 december 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bevlagging openbare gebouwen – Wemmel

De omzendbrief VR-95/37 betreffende de bevlagging van openbare gebouwen, die onder meer geldt voor de Vlaamse gemeenten, stelt: "Op de enkele data waarop alleen de Belgische vlag (8 mei en 11 november) verplicht is, zal ook steeds de Vlaamse vlag gehesen worden, eventueel ook de vlag van de provincie en de gemeente als er voldoende masten zijn".

Ik kan de minister meedelen dat alvast het gemeentebestuur van Wemmel zich hieraan niet heeft gehouden. Op het gemeentehuis en het politiekantoor wapperden alleen de Belgische en de Europese vlag.

Werd de minister hiervan op de hoogte gesteld?

Heeft hij maatregelen getroffen opdat het gemeentebestuur de richtlijnen vervat in bovengenoemde omzendbrief in de toekomst zou naleven?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : BVA nr. 4 van 11 december 1995, blz. 192)

Aanvullend kan ik meedelen dat de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant het betrokken gemeentebestuur heeft gewezen op de omzendbrief VR-95/37 betreffende de bevlagging van openbare gebouwen.

Het betrokken gemeentebestuur heeft meegedeeld dat in de toekomst rekening zal worden gehouden met bovenvermelde omzendbrief.

Vraag nr. 26
van 8 januari 1996
van de heer HERMAN DE LOOR

Dagorde gemeenteraad – Bijkomende agendapunten via fax

Ingevolge artikel 97 van de Nieuwe Gemeentewet heeft ieder gemeenteraadslid het recht bijkomende agendapunten aan de dagorde van de gemeenteraad toe te voegen. Een bijkomend agendapunt "moet uiterlijk vijf vrije dagen voor de vergadering overhandigd worden aan de burgemeester of aan degene die hem vervangt; het moet vergezeld zijn van een verklarende nota of van elk document dat de raad kan voorlichten".

De voorwaarde dat het bijkomend agendapunt aan de burgemeester of aan degene die hem vervangt moet "overhandigd worden", is echter niet van beperkende aard. Er wordt dan ook aangenomen dat een per post toegezonden bijkomend agendapunt dat tijdig aan komt, aan de gestelde voorwaarden voldoet.

Een probleem rijst evenwel bij het gebruik van nieuwe technieken zoals een faxtoestel.

Vermits een faxbericht duidelijk vermeldt op welk ogenblik het werd verstuurd en ontvangen, lijkt de vereiste van de vijf vrije dagen mij gemakkelijk te controleren, zodat een dergelijke manier van indienen van bijkomende agendapunten mij niet op bezwaren lijkt te stuiten. Evenmin ben ik van oordeel dat het ontbreken van de originele handtekening op het faxbericht aanleiding kan geven om de ontvankelijkheid van deze bijkomende agendapunten in vraag te stellen. Niettemin blijken er gemeenten te zijn waar men deze wijze van indienen niet accepteert.

Heeft de minister al richtlijnen verstrekt in verband met het eventueel gebruik van faxen om bijkomende punten aan de dagorde van de gemeenteraad toe te voegen?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 97, derde lid van de Nieuwe Gemeentewet moet een voorstel dat niet op de agenda komt uiterlijk vijf vrije dagen vóór de vergadering, worden overhandigd aan de burgemeester of aan degene die hem vervangt. Deze laatste uitdrukking moet echter niet restrictief worden geïnterpreteerd, zodat ook een bij post verzonden en tijdig ingekomen voorstel tot aanvulling als ontvankelijk moet worden beschouwd. Zo ook kan een door middel van telefax aan de burge-

meester verzonden voorstel tot aanvulling van de agenda, althans indien het tijdig is toegekomen, worden aanvaard (cfr. de rechtsleer W. Somers, L. Van Summeren en M. Meyntjes-Apers, Gemeenteraad, in W. Lambrechts en J. Dujardin, *Recht in Gemeente*, p. 204, nr. 157.2.2).

Vermits tot dusver de organieke regeling met betrekking tot de Nieuwe Gemeentewet nog een federale materie is (in afwachting van de regionalisering ervan op basis van het Sint-Michielsakkoord), behoort het aan mijn federale collega van Binnenlandse Zaken om zo nodig hieromtrent aanvullende commentariërende richtlijnen te verstrekken.

Vraag nr. 29
van 8 januari 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Automarkten – Gemeentebeleid

Dankzij een nieuw koninklijk besluit is het sinds enige tijd verboden om privé-automarkten te organiseren.

In juni van dit jaar verschenen de uitvoeringsbesluiten in het Belgisch Staatsblad.

Maar heel wat gemeentebesturen lappen dit verbod aan hun laars, met als gevolg dat de privé-automarkten gewoon doorgaan.

Dat betekent dus dat de automarkten die meestal worden georganiseerd op privé-terreinen of op parkings van warenhuizen, illegaal zijn geworden.

1. Federauto heeft alle gemeentebesturen een brief gestuurd om de toepassing van het KB te eisen. Vandaag worden er echter nog heel wat inbreuken vastgesteld.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om aan deze onwettelijke praktijken een einde te stellen ?

2. Welke sancties worden getroffen tegen overtreders ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de federale minister van Landbouw en Kleine en Middelgrote Ondernemingen.

Vraag nr. 30
van 8 januari 1996
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT

Huisvuilbelasting – Definitie "gezin"

In een aantal gemeenten wordt een gemeentelijke belasting op het huisvuil geheven per gezin. Voor de definitie van de belastbare eenheid volgen de meeste gemeenten het modelreglement van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten :

"Als gezin wordt beschouwd :

- a) hetzij een persoon die gewoonlijk alleen leeft,

- b) hetzij een vereniging van twee of meer personen die gewoonlijk eenzelfde woning of woongelegenheden betrekken en er samen leven."

Hierdoor worden bijvoorbeeld de bewoners van rusthuizen belast als één gezin in plaats van als afzonderlijke entiteiten, wat overeenkomt met de definitie van de term "gezin" zoals hij wordt gehanteerd voor de inschrijving in de bevolkingsregisters en de vreemdelingenregisters, en zoals hij door het Vlaams Gewest wordt gehanteerd voor de heffing van de belasting op de oppervlaktewaters.

In een aantal gemeenten worden voor bedoelde belastingen de bewoners van een rusthuis niet beschouwd als één gezin en afzonderlijk belast.

Heeft een gemeente de bevoegdheid om inzake de belasting op het huisvuil de belastbare eenheid volkomen autonoom te bepalen, ook als die in het belastingreglement gedefinieerd is door de term "gezin", of moet een gemeentebestuur zich houden aan andere wettelijke definities ?

Werden in het verleden aan de gemeenten aanwijzingen gegeven om de term "gezin" op een éénvormige wijze te interpreteren ?

Antwoord

In principe heeft de gemeenteraad inderdaad de autonome bevoegdheid om de belastbare eenheid vast te stellen, ook inzake de huisvuilbelasting. Deze eenheid moet uiteraard in verband staan met de aard en het doel van de belasting ; dit geldt des te meer voor de huisvuilbelasting die een typisch vergoedend karakter heeft (vergoedend voor de door de gemeente geleverde dienst).

De meeste gemeenten kiezen inderdaad voor het gezin als belastingschuldige inzake de huisvuilbelasting.

De notie "gezin" heeft een eigen betekenis gekregen in de wetgeving op het houden van de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister. Bij omzendbrief van 7 oktober 1992 van de federale minister van Binnenlandse Zaken werd dit begrip omstandig, met voorbeelden, uitgelegd ; zonder andersluidende definitie in een bepaalde verordening, worden de gemeentebesturen dus geacht de wettelijke omschrijving van het begrip "gezin" te hanteren.

Een andersluidende betekenis, voor toepassing in een welbepaalde belastingverordening, zou best worden gemotiveerd volgens de aard en het doel van de belasting.

Vraag nr. 31
van 8 januari 1996
van mevrouw VEERLE HEEREN

Armoedeconferentie – Campingbewoners

Tijdens de eerste interministeriële conferentie voor maatschappelijke integratie werden een aantal zeer delicate doch dringende maatregelen inzake armoedebestrijding besproken. Er werd onder meer bepaald dat mensen die uit geldgebrek permanent op een camping

of in weekendhuisjes wonen – zelfs indien dit in strijd is met de nieuwe campingdecreten – extra steun krijgen bij het zoeken naar een "echte" woonst. Het gaat hier om risicogroepen in het algemeen die op zoek zijn naar betaalbare huisvesting en specifieke problemen hebben met inkomen, sociale zekerheid en/of juridische aangelegenheden.

1. Kan de minister mij meedelen welke maatregelen reeds genomen zijn ?
2. In welke begeleiding wordt er voorzien om een maximaal effect op het terrein te bereiken ?
3. Binnen welke termijn worden de genomen maatregelen ten uitvoer gebracht ?

Antwoord

De problematiek van het permanent wonen op campings wordt sinds 1993 met aandacht gevolgd door de Vlaamse minister bevoegd voor Huisvesting.

Op 17 juni 1994 ging op initiatief van RISO Vlaams-Brabant (Regionale Instelling voor Samenlevingsopbouw) een colloquium door waarop alle betrokken administraties, deskundigen en opbouwwerkers met ervaring op het terrein werden uitgenodigd om samen de problematiek in kaart te brengen. De organisatie van het colloquium en de publikatie van de brochure gebeurden met steun van de toenmalige Vlaamse minister van Huisvesting.

Op provinciaal niveau werden verschillende initiatieven genomen : enquêtes, onderzoek, pilootprojecten. De betrokkenen bij deze diverse initiatieven ontmoeten elkaar regelmatig om ervaringen uit te wisselen. De afdeling Woonbeleid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap volgt deze werkzaamheden op met het oog op een vertaling naar beleidsinitiatieven toe.

Op 27 oktober 1995 organiseerde RISO Vlaams-Brabant in samenwerking met de UIA een workshop over de juridische aspecten van campingbewoning. De resultaten van deze workshop zullen binnenkort worden gepubliceerd in een brochure waarvan de publikatiekosten door mijn administratie worden gedragen.

In Oost-Vlaanderen loopt sinds een jaar een pilootproject in de drie gemeenten waar permanente campingbewoning het aanzienlijkst is. Ondersteund door een overeenkomst tussen gemeente, campingeigenaar en Commissariaat-Generaal voor Toerisme, wordt een uitdooftscenario uitgewerkt waarbij rekening wordt gehouden met de belangen van alle betrokkenen. Begin maart zal een eerste evaluatie van deze projecten worden bekendgemaakt. De conclusies uit deze evaluatie kunnen een goede basis vormen voor het verder uitwerken van een geschikt begeleidingsmodel.

Op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap wordt de interministeriële conferentie voor sociale integratie en het Algemeen Verslag van de Armoede opgevolgd door de Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoedebestrijding (VICA). Binnen VICA functioneren een aantal themawerkgroepen waaronder "Armoede en Huisvesting". Binnen deze themagroep werd beslist samen te komen met een ad hoc-werkgroep rond campingbewoning om voor de problematiek concrete maat-

regelen uit te werken. De bestaande informele "Werkgroep Campingbewoning" wordt hierin opgenomen.

De timing van de werkzaamheden van deze werkgroep is ten dele afhankelijk van het verdere verloop van de interministeriële conferentie.

In elk geval zal bij de implementatie van de geschikte maatregelen rekening worden gehouden met de overgangstermijnen bepaald in het nieuwe campingdecreet, waar eind 1999 als limietdatum voor volledige regularisatie werd vooropgesteld.

Vraag nr. 34

van 12 januari 1996

van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Pensioenlasten steden – Tegemoetkoming Financieringsfonds

In het Belgisch Staatsblad van 29 december 1993 werd gesteld dat een jaarlijkse tegemoetkoming van het Vlaams Financieringsfonds tot Herstel van de Gemeentefinanciën in de pensioenlasten van de steden Antwerpen, Gent en Oostende wordt toegekend, op voorwaarde dat het bij artikel 252 van de Nieuwe Gemeentewet verplichte begrotingsevenwicht wordt gehandhaafd.

Kan de minister mij meedelen of dit begrotingsevenwicht in de bovenvermelde steden steeds werd gehandhaafd en of deze steden dus ook konden rekenen op een bijdrage van het Fonds in de pensioenlasten ?

Antwoord

Ingevolge het decreet van 23 oktober 1991 tot wijziging van het decreet van 20 december 1989 tot oprichting van een Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de gemeentefinanciën, kan het Fonds bijdragen in de financiering van de pensioenlasten van het personeel van de gemeenten die inzake pensioenbeheer niet zijn aangesloten bij de RSZPPO (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten) bij een ander gemeenschappelijk stelsel.

De steden Antwerpen en Gent, die voor het van kracht worden van het decreet van 23 oktober 1991 reeds een overeenkomst met het Vlaams Financieringsfonds hadden afgesloten, komen vanaf 1992 tot 1999 in aanmerking voor een bijdrage in hun pensioenlasten, voor zover zij beantwoorden aan de in het decreet bepaalde voorwaarden.

De overige gemeenten konden vanaf 1993 ook voor een bijdrage in de pensioenlasten in aanmerking komen, indien zij voor 1 januari 1992 een gelijksoortige overeenkomst met het Vlaams Financieringsfonds afsloten. Dat was enkel het geval voor de stad Oostende.

Het decreet van 23 oktober 1991, dat gewijzigd werd door de artikelen 65 tot 68 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 (Belgisch Staatsblad van 29 december 1993), bepaalt in artikel 13 §1 en 2 de berekeningswijze van de pensioenbijdragen. Artikel 13 §4 van hetzelfde decreet bepaalt dat de tegemoetkoming elk

jaar wordt toegekend op voorwaarde dat het bij artikel 252 van de Nieuwe Gemeentewet verplichte begrotingsevenwicht wordt gehandhaafd.

Voor de gemeenten die ten opzichte van het Vlaams Financieringsfonds verplichtingen hebben, worden zowel in het decreet van 20 december 1989 tot oprichting van het Fonds, meer bepaald in de artikelen 6 tot 8, als in het decreet van 28 april 1993 houdende regeling voor het Vlaams Gewest van het administratief toezicht op de gemeenten, bijzondere bepalingen opgenomen. Zo worden voor de betrokken gemeenten de begrotingen en de begrotingswijzigingen onderworpen aan het advies van de bestendige deputatie en de goedkeuring van de Vlaamse regering. De bevoegdheden van de bestendige deputatie, zoals vermeld in artikel 8 van het toezichtsdecreet, worden voor deze gemeenten dus uitgeoefend door de Vlaamse regering. De uitvoering van het financieel beleidsplan en van de begroting voor die gemeenten wordt bovendien doorlopend gecontroleerd door de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen diensten. Daartoe werd onder meer voor elk van de betrokken gemeenten een begeleidingscommissie opgericht. Die diensten stellen jaarlijks aan de Vlaamse regering een verslag op over de stand en de vooruitzichten ter zake.

Voor de jaren 1992 (1993 voor Oostende) tot 1995 werd aan de bovenvermelde steden een jaarlijkse bijdrage in de pensioenlasten verleend. Het begrotings-evenwicht bleef inderdaad steeds gehandhaafd. De volgende bedragen werden daarbij toegekend :

	Antwerpen	Gent	Oostende
1992	563.944.645 fr.	55.110.698 fr.	nihil
1993	563.944.645 fr.	55.110.698 fr.	39.206.352 fr.
1994	563.944.645 fr.	55.110.698 fr.	39.206.352 fr.
1995	563.944.645 fr.	27.555.349 fr.	39.206.352 fr.

Vraag nr. 35
van 17 januari 1995
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Inzagerecht gemeenteraadsleden – Modaliteiten

In antwoord op een vraag van de heer Jos De Meyer van 24 februari 1995, antwoordde de toenmalige federale minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken dat "het inzagerecht van gemeenteraadsleden zich eveneens uitstrekt tot de dossiers die nog niet afgewerkt zijn, met uitzondering van de persoonlijke nota's van ambtenaren, schepenen of burgemeester die nog in bewerking zijn of die nog ter studie liggen bij het college van burgemeester en schepenen."

De toenmalige Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden Theo Kelchtermans antwoordde evenwel op dezelfde vraag : "Luidens artikel 3, paragraaf 2, in fine, van het decreet geldt, wat de bestuursdocumenten betreft die worden opgesteld ter voorbereiding van administratieve beslissingen, de openbaarheid niet zolang in de betrokken aangelegenheden geen eindbeslissing is genomen" (vraag nummer 218 van 2

maart 1995, Bulletin van Vragen en Antwoorden nummer 12 van 11 april 1995, blz. 622-623).

Wat is het standpunt van de minister over deze materie ?

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om in een omzendbrief een overzicht te geven van alle modaliteiten in verband met het inzagerecht en het nemen van afschriften, met behandeling van volgende vragen :

1. wie mag er juist inzage hebben en afschrift nemen ;
2. wanneer (in de verschillende stadia van de procedures) ;
3. betreffende welke stukken (onder andere al dan niet verplichte adviezen, bezwaarschriften) ?

Antwoord

1. Luidens artikel 84 van de Nieuwe Gemeentewet mag geen akte, geen stuk betreffende het bestuur aan het onderzoek van de raadsleden worden onttrokken.

Uit het arrest nr. 18.008 van 21 december 1976 (Raad van State, Geel/Belgische Staat, 18.008, 21 december 1976, Verzameling der arresten van de Raad van State, 1976, blz. 1.101) kon worden afgeleid dat het door artikel 84 aan de gemeenteraadsleden toegekende prerogatief niet enkel slaat op stukken in verband met de door de gemeente uitgevoerde taken van louter gemeentelijk belang, maar ook op stukken in verband met taken van "gemengd" belang, dat wil zeggen aangelegenheden die zowel van algemeen als van gemeentelijk belang zijn (de zogenaamde "medebewindsopdrachten" die door de hogere overheden aan de gemeentelijke organen worden opgedragen). In datzelfde arrest wordt tevens gesteld dat het recht op inzage zowel geldt voor de in behandeling zijnde als voor de afgehandelde dossiers.

De hierboven vermelde rechtspraak, die werd overgenomen in de federale omzendbrief van 19 januari 1990 betreffende het inzagerecht van de gemeenteraadsleden, geldt nog steeds onverkort wat de inzage van stukken betreft van gemeentelijk of van federaal "gemengd" belang.

De door de heer De Meyer aan mijn voorganger gestelde vraag nr. 218 van 2 maart 1995 (Vlaamse Raad, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 11 april 1995, blz. 622) had evenwel, in tegenstelling tot de in algemene bewoordingen gestelde vraag nr. 741 van 24 februari 1995 die hij tot de federale minister richtte (Vragen en Antwoorden, Senaat, nr. 156, blz. 8.245), uitsluitend betrekking op de inzage van individuele bouwaanvraagdossiers en afgegeven bouwvergunningen, dat wil zeggen, documenten waarover een gemeente beschikt in een aangelegenheid waarvoor het Vlaams Gewest bevoegd is.

Wat de inzage betreft van dergelijke documenten, die in opdracht van de Vlaamse overheid worden opgesteld in het kader van een zogenaamde medebewindsopdracht, moet de vroegere rechtspraak van de Raad van State worden herzien in het licht

van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering, met name in de mate dat dit decreet de openbaarheid verbiedt of beperkt van de bestuursdocumenten waarover de gemeenten beschikken in aangelegenheden waarvoor het Vlaams Gewest of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is.

Vermits luidens artikel 3, par. 2, in fine, van het decreet de openbaarheid niet geldt zolang in de betrokken aangelegenheid geen eindbeslissing is genomen, mag een gemeenteraadslid dus inderdaad slechts inzage nemen van een bouwvergunningdossier zodra het college van burgemeester en schepenen ter zake een beslissing heeft genomen.

In tegenstelling tot hetgeen het Vlaamse parlementslid uit de door hem geciteerde antwoorden van de federale minister van Binnenlandse Zaken en van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden meent te kunnen afleiden, vullen deze antwoorden mekaar eerder aan, dan dat ze mekaar tegenspreken.

2. Enkel de federale wetgever is bevoegd om een algemene wettelijke regeling inzake de openbaarheid van bestuur vast te stellen ten aanzien van gemeenten en provincies.

Op 22 december 1995 keurde de federale minister-raad een voorontwerp van wet goed dat de openbaarheid van bestuur in de gemeenten en provincies regelt en dat, na te zijn toegestuurd aan de Raad van State voor advies, zal neergelegd worden voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Ik acht het dan ook niet aangewezen om thans nog een omzendbrief in verband met het inzagerecht en het nemen van afschriften op het gemeentelijk vlak uit te vaardigen.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 55
van 8 januari 1996
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

Cultuurbeleid – Brussel

Op woensdag 8 november verklaarde de minister naar aanleiding van zijn beleidsbrief het volgende: "Ik ken het Brussels beleid onvoldoende".

Welke inspanningen heeft de minister ondertussen geleverd om zijn kennis wat het Brussels cultuurbeleid betreft bij te schaven?

Vindt de minister dat het prijskaartje voor de Vlaamse cultuur in Brussel te hoog ligt?

Welke bijzondere inspanningen werden geleverd om de Vlaamse cultuur in Brussel te promoten?

Antwoord

Het Vlaams parlementslid informeert onder meer naar de bijzondere inspanningen die "werden" geleverd om de Vlaamse cultuur in Brussel te promoten. Gezien deze legislatuur nog in de startblokken staat, meen ik hier te moeten verwijzen naar de realisaties van mijn voorganger, voormalig minister H. Weckx, die niet alleen bevoegd was voor Cultuur maar tevens voor de Brusselse Aangelegenheden. Niemand betwist de uitzonderlijke prestaties voor Brussel geleverd door mijn voorganger en ik denk niet dat het de bedoeling is dat ik hier uitgebreid op in ga. Ik wil enkel wijzen op enkele bijzondere realisaties: het Lunatheater, de Studio's van het Kaaitheater, de uitbouw van meerdere gemeenschapscentra, de subsidies aan TV-Brussel ...

Wat mijn leerschool betreft, kan ik verwijzen naar de vele contacten die ik reeds had met collega's van de Brusselse regeringen, met mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid, met prominente Brusselse Vlamingen, met commissarissen van de Commissie voor Cultuur en Sport, met het advies- en overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant, naar werkbezoeken aan Ancienne Belgique en Koninklijke Vlaamse Schouwburg. Ook de beide rapporten van de Permanente Administratieve Werkgroep "Gemeenten met een bijzonder taalstatuut" (20-03-1995 en 08-11-1995) geven een interessant overzicht van maatregelen, niet alleen voor de Rand maar ook voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. De uitgebreide studie van Mens en Ruimte (1991-1994): "Strategisch plan voor de persoonsgebonden materies van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel" is eveneens een naslagwerk voor mijn verdere beleidsoriëntering. Mijn diensten kregen de opdracht de krachten te bundelen en overleg te plegen met de VGC-raad en -administratie (Vlaamse Gemeenschapscommissie) evenals met de federale culturele instellingen.

Op de vraag of ik het prijskaartje voor de Vlaamse cultuur in Brussel te hoog vind, wil ik kort antwoorden met een "neen".

Vraag nr. 58
van 8 januari 1996
van de heer STEFAAN PLATTEAU

Extern cultuurbeleid – Niveau

Tijdens de maand november heeft het Vlaamse ministerie van Cultuur niet minder dan tweemaal na elkaar geschitterd door gebrek aan visie en stijl, zelfs door grote nalatigheid.

Beide feiten, uitvoerig gecommuniceerd in de media, hadden te maken met ons cultuurbeleid, of gewoon met het uitdragen van onze cultuur naar ons buurland Frankrijk.

In Tourcoing (Noord-Frankrijk) was op een colloquium over museumbeleid de prestatie van de ambtenaar van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van heel de Vlaamse delegatie zo lamentabel dat, ik citeer uit een gezaghebbende Vlaamse krant, "... tijdens de interventies van het Vlaams deel van het panel, Vlaamingen bij het publiek zichtbaar ineenkrompen ...".

Tijdens dezelfde maand november van dit jaar, vond noch de minister van Cultuur, noch een ander lid van de Vlaamse regering het nodig aanwezig te zijn op de jaarlijkse Algemene Conferentie van de Unesco in Parijs, terwijl deze prestigieuze internationale instelling tevens haar vijftigste verjaardag vierde. Onze Vlaamse regering miste hiermee een ideale en niet dure kans om in Parijs onze cultuur wereldwijd uit te dragen.

Is de minister van deze twee feiten op de hoogte? Wat is zijn standpunt hierover?

Vindt hij ook niet dat zijn departement hier tweemaal op korte termijn, en in hetzelfde buurland, schromelijk is tekortgeschoten?

Welke maatregelen heeft de minister genomen om dergelijke feiten niet langer mogelijk te maken en welke maatregelen worden genomen om een degelijk cultuurbeleid op een waardige wijze uit te dragen?

Antwoord

Uit getuigenissen van deelnemers aan het colloquium over het museumbeleid in Tourcoing, blijkt dat de perceptie en reactie van het publiek niet overeenstemmen met de "feiten" waar mevrouw Doornaert, die zelf voorzitter van het panel was, in haar artikel (De Standaard, 25-11-1995) over schrijft.

De betrokken ambtenaar van mijn administratie rapporteert mij dat hij de Vlaamse overheid op ernstige, waardige en overtuigende wijze vertegenwoordigd en verdedigd heeft tijdens het colloquium. Hij heeft het huidige en toekomstige beleid van de Vlaamse overheid uiteengezet, zoals onder meer geconcretiseerd in het ontwerp van museumdecreet. Meer in het bijzonder heeft hij de nadruk gelegd op het streven naar een kwaliteitsverbetering en het stimuleren van de samenwerkingsverbanden.

In dit verband verwijs ik ook naar het recht van antwoord van de heer Frans Lignel, schepen van Cultuur van Ieper, dat op 6 december 1995 in De Standaard verschenen is. Daarin wordt het gebeuren in een totaal ander daglicht geplaatst. Hieronder geef ik enkele punten die de cultuurschepen heeft aangehaald tijdens het debat.

1. "Al jaren zijn we bezig samenwerking te zoeken met onze Franse bureaus", bevestigt de cultuurschepen. "Vaak waren wij te gast in Franse steden en waren zij genodigd bij ons. Altijd verliep alles in het Frans, zelfs wanneer wij met vijftien waren en zij met twee. Dat vele Fransen nog niet begrijpen dat wij in Europa net dezelfde (taal-)rechten vragen als zij eisen, tot daar aan toe. Maar we verstaan niet dat we uitgerekend in De Standaard moeten lezen dat we "sjagrijnig doen" als we er op wijzen dat een "co-opération" van beide kanten moet komen en dat er voor ons wel een taalprobleem is."
2. "Het promoten van reuzenprojecten kan positief zijn als het maar niet ten koste gaat van de kleinere steden die dan niet meer aan de bak komen omdat het geld op is".

Uit bovenstaande getuigenissen blijkt duidelijk dat de interventies van de Vlaamse deelnemers aan het debat

kritisch en helemaal niet "totaal ondermaats" waren. Ik vind dan ook niet dat de Vlaamse Gemeenschap hier schromelijk tekortgeschoten is.

Op de jaarlijkse algemene conferentie van de Unesco (november '95) kon ik niet persoonlijk aanwezig zijn, wat ik ten eerste betreurt. Niettemin werd ik vervangen door ambassadeur H. Beyens, permanent vertegenwoordiger van België bij de Unesco, en waren een ambtenaar van de administratie Kunst en een ambtenaar van de administratie Sociaal-Cultureel Werk op deze conferentie aanwezig. Bovendien zorg ik ervoor dat er een interactie is tussen mijn beleid en de culturele programma's die de Unesco aanbiedt. Daardoor krijgen onze instellingen de mogelijkheid om deel te nemen aan deze programma's en wereldwijde contacten te leggen.

De schaarse budgettaire middelen verplichten de Vlaamse Gemeenschap echter zich te concentreren op enkele projecten. Zo krijgen we (het Masereel Centrum in Kasterlee) dit jaar twee werkbeurzen toegewezen in het kader van het Internationaal Fonds voor de Culturele Promotie van de Unesco. Eén van de belangrijkste activiteiten van het programma Artistes Transfrontières van het bovengenoemd Fonds is het ter beschikking stellen van beurzen aan jonge kunstenaars uit ontwikkelingslanden. Hiervoor doet de Unesco een beroep op de Zweedse Stichting Aschberg die partnerlanden zoekt die bereid zijn in te staan voor het onthaal en de nodige infrastructuur. Het Masereel Centrum mag hier dus in meespelen.

Bij de viering van het Eeuwfeest van de Cinema door de Unesco was België met Vlaamse films zoals Daens, De Witte van Zichem, De man die zijn haar kort liet knippen en de documentaire reeks Boerenbruiloft vertegenwoordigd.

Verder beperkt Vlaanderen zich noodgedwongen tot deelname aan enkele (technische) Unesco-commissies zoals de Commissie IV : Cultuur en Communicatie. Meestal wordt hier steun verleend aan diverse resoluties.

Ik waak er hoe dan ook over dat Vlaanderens cultuurbeleid op een waardige wijze wordt uitgedragen.

In het kader van mijn extern cultuurbeleid ondersteun ik waardevolle initiatieven zoals tentoonstellingen van Vlaamse kunstenaars, concerten en dansvoorstellingen van Vlaamse gezelschappen, en zorg ik ervoor dat de Vlaamse auteurs aanwezig kunnen zijn op belangrijke internationale boekenbeurzen. Daarnaast nam ik persoonlijk, sinds 1 september 1995, onder meer aan de volgende manifestaties deel :

- 25 september 1995 : deelname aan het comité van ministers van de Nederlandse Taalunie, in Breda ;
- 30 september en 1 oktober 1995 : toespraak in Athene naar aanleiding van een congres over Talen in de Europese Unie ;
- 2 en 3 oktober 1995, Barcelona : bijwonen Vlaams-Nederlandse literaire avond / bezoek boekenbeurs Liber '95 / contacten met auteurs ;
- 25 oktober 1995 : ontvangst Franse ambassadeur ;

- 6 november 1995 : deelname aan interparlementaire commissie van de Nederlandse Taalunie ;
- 7 november 1995 : ontvangst ambassadeur Costa Rica op mijn kabinet ;
- 18 november 1995 : opening tentoonstelling Paul Delvaux en Pol Mara in l'Isle-sur-la-Sorgue, nabij Marseille ;
- 20 november 1995 : ontvangst delegatie Vrijstaat Zuid-Afrika op mijn kabinet ;
- 21 november 1995 : ontvangst minister Zuid-Korea op mijn kabinet ;
- 24 november 1995 : opening tentoonstelling Tekeningen van James Ensor in De Brakke Grond in Amsterdam ;
- 30 november 1995 : ontvangst delegatie van het Chinees ministerie van Cultuur op mijn kabinet ;
- 6 december 1995 : toespraak voor Internationale Kring, Izegem, in verband met samenwerking West-Vlaanderen – Nord-Pas-de-Calais ;
- 7 december 1995 : ontvangst Palestijns minister van Cultuur op mijn kabinet ;
- 11 december 1995 : persconferentie naar aanleiding van de afronding van het bezoek van Zuidafrikaanse stagiairs uit volksontwikkelingssector ;
- 31 januari 1996 : toespraak voor de Vereniging voor Internationale Relaties, Brussel, over het Europa der Culturen.

Vraag nr. 59
van 8 januari 1996
van de heer LEO CANNAERTS

Rusthuizen – Jaarrekeningen

Het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1989 bepaalt dat de instellingen voor bejaarden jaarlijks een jaarrekening moeten opstellen, volgens de normen van de boekhoudwet en met een aangepast rekeningstelsel, Deze jaarrekening moet uiterlijk op 30 juni na afsluiten worden overgemaakt aan de Vlaamse administratie.

De betrokken instellingen hebben kosten noch moeite gespaard om een degelijke informatieverstrekking te realiseren. Nochtans is er vanuit de administratie nog weinig of geen reactie gekomen op de ingediende jaarrekeningen.

Uiteraard heeft dergelijke berichtgeving slechts zin als er opvolging aan wordt gegeven. In een tijd waar de stijging van de dagprijzen in deze instellingen geregeld in vraag wordt gesteld, lijkt mij een vakkundige studie ter zake meer dan nodig.

1. Hoeveel rustoorden en andere voorzieningen die onderworpen waren aan het besluit hebben de gevraagde jaarrekeningen per 31 december 1994 tijdig – uiterlijk op 30 juni 1995 – ingediend ? Hoeveel waren laattijdig en hoeveel instellingen blijven tot op heden nog altijd in gebreke ?

2. Wordt er controle uitgeoefend op de verstrekte informatie, opdat het rekeningstelsel dat wordt opgelegd en de waarderingsregels die worden toegepast, uniform zouden zijn ?
3. Kan de minister de belangrijkste conclusies meedelen die uit de verstrekte informatie werden gedistilleerd ?

Antwoord

Ik ben het volledig eens dat de boekhoudkundige analyse van de gegevens een schat aan informatie oplevert, zowel op het niveau van het beheer van de individuele instellingen als op beleidsniveau. Ook in de "zachte sector" wordt immers het belang erkend van een degelijk management dat stoelt op een efficiënte aanwending van de beschikbare middelen. Ook met betrekking tot de kostenbeheersing en kostprijsbepaling zijn de jaarrekeningen een nuttig instrument. Ik wil er hier wel aan toevoegen dat inzake de vaststelling en de controle van de dagprijzen het federale ministerie van Economische Zaken bevoegd is.

De aandacht mag daarbij niet uitsluitend op de bejaardensector worden toegesplitst, ook gezondheidszorg, kinderopvang, bijzondere jeugdzorg, gehandicaptenvoorzieningen en de algemene welzijnsvoorzieningen dienen daarbij eveneens aan bod te komen.

De beleidsrelevantie van een degelijke boekhoudkundige doorlichting moet voor mij zeker niet meer worden aangetoond. De afstemming en uniformisering van de verschillende reglementeringen, waar mogelijk, is niet uitsluitend een aangelegenheid voor de boekhouding.

Met betrekking tot het werkjaar 1994 ontving de administratie 368 jaarrekeningen van rusthuizen, dit staat voor 53 % van de erkende rusthuizen. Wat de serviceflatgebouwen betreft waren er dit 39 of 39 % van het aantal erkende serviceflatgebouwen.

Er gebeurt geen algemene en systematische controle op de boekhoudingen, doch de gegevens worden wel degelijk verwerkt.

In de loop van februari 1996 wordt een studie gefinaliseerd die door de Vlaamse Gemeenschap werd besteld bij het Hoger Instituut voor de Arbeid en het RUCA : "Onderzoek naar de dagprijzverschillen in de rusthuizen, de verschillende verklarende factoren en het effect van de overheidssubsidiëring in de prijsbepaling en de repercussie op de kwaliteit". Hiertoe werden onder andere de boekhoudingen van een aantal rusthuizen geanalyseerd op basis van een representatieve steekproef.

Zodra de studie gepubliceerd is, zal ik het Vlaams parlementslid een exemplaar ervan laten bezorgen.

Vraag nr. 60
van 8 januari 1996
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT

Rusthuizen – Verrekening huisvuilbelasting

In de dagprijs van de rusthuizen voor bejaarden moeten de belastingen eigen aan de instelling begrepen zijn.

Voor de gemeentelijke belasting inzake het ophalen van huisvuil rijst hier een interpretatieprobleem, daar sommige gemeenten alle bewoners van een rusthuis als één gezin beschouwen, terwijl andere gemeenten alle "gezinsentiteiten" binnen het rusthuis afzonderlijk belasten.

Is dergelijke discriminatie tussen diverse gemeenten geoorloofd? Zo ja, moet de gemeentelijke belasting inzake het ophalen van huisvuil in beide hypothesen in de dagprijs van de rusthuizen begrepen zijn?

Antwoord

In artikel 2, 6° van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991 (Belgisch Staatsblad 20 augustus 1992), wordt duidelijk bepaald wat onder een rusthuis moet worden verstaan: "Een rusthuis bestaat uit één of meer gebouwen die functioneel een inrichting voor collectief verblijf vormen waar, onder welke benaming ook, aan bejaarden die er op duurzame wijze verblijven, huisvesting wordt gegeven alsmede geheel of gedeeltelijk, de gebruikelijke gezins- en huishoudelijke verzorging."

De definitie is duidelijk en laat geen enkel misverstand toe: de bewoners van een rusthuis vormen één collectiviteit, één woongemeenschap en er kan dus geen sprake zijn van een afzonderlijke aanrekening per bewoner van de huisvuilbelasting.

De norm 1.10 van de bijlage B "Erkenningsnormen voor rusthuizen" bij het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening, een rusthuis of een dagverzorgingscentrum moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 17 april 1991, bepaalt bovendien (BS 30 augustus 1985): "De in de overeenkomst aangeduide dagprijs bevat alle kosten voor het verblijf, de huisvesting en verzorging, behalve voor de diensten en leveringen waarvoor in dezelfde overeenkomst uitdrukkelijk een extra vergoeding wordt voorzien."

Dit betekent dat de huisvuilbelasting alleen supplementair, bovenop de dagprijs, kan doorverrekenend worden aan de bewoners indien dit uitdrukkelijk in de overeenkomst opgenomen is. Zoniet zitten deze kosten vervat in de dagprijs die eveneens in de overeenkomst vermeld is en goedgekeurd werd door het ministerie van Economische Zaken, Administratie van de Handel, Algemene Inspectie van de Prijzen en de Mededinging.

Indien zich in de rusthuizen betwistingen voordoen inzake de aanrekening van de verblijfkosten kunnen de bewoners of hun familie zich steeds voor informatie, advies of klachten wenden tot de Rusthuis Info-foon van het Team Ouderenvoorzieningen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (078/15.25.25 – elke werkdag in de voormiddag te bereiken).

Vraag nr. 61 van 8 januari 1996 van mevrouw RIET CLEUVENBERGEN

Rusthuizen – Palliatieve functie

De nood aan een palliatieve functie in rust- en verzorgingstehuizen en in rustoorden is groot. Zij zouden logistieke en morele ondersteuning kunnen geven aan de zorgverstrekkers en samen met de extramurale sector vorming opzetten en vooral de palliatieve cultuur binnen het rusthuis bevorderen.

De minister bevoegd voor bejaardenbeleid moet omtrent deze palliatieve functie reglementerend werk verrichten.

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om deze palliatieve functie te omschrijven en als erkenningsnorm op te leggen aan rusthuizen?

Antwoord

Op 18 augustus 1995 verscheen in het Belgisch Staatsblad het besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 1995 houdende erkenning en subsidiëring van palliatieve netwerken. Onder deze term wordt een overkoepelend samenwerkingsverband verstaan tussen vertegenwoordigers van eerstelijns hulpverleners, organisaties, instellingen, verenigingen en diensten. Het netwerk heeft als opdracht de zorg- en hulpverlening rond een patiënt zo efficiënt mogelijk te coördineren. Hiervoor dienen binnen het palliatieve netwerk afspraken te worden gemaakt, onder meer voor de opmaak van een patiëntendossier en de uitwisseling van informatie, uiteraard met respect voor de privacy van de patiënten en het medisch beroepsgeheim.

Er zullen tussen de partners conventies worden afgesloten die de vlotte samenwerking rond palliatieve patiënten verzekeren en in het bijzonder de thuiszorg helpen bevorderen. Het netwerk heeft eveneens als opdracht raad te geven aan hulp- en zorgverleners, intervisie, ondersteuning en begeleiding van palliatieve patiënten en hun nabestaanden te bieden, in samenspraak met hun vertrouwde zorg- en hulpverleners. Om te worden erkend als palliatief netwerk moet een schriftelijke overeenkomst worden overgelegd met meerdere in de regio bestaande partners, namelijk: eerstelijns hulpverleners of hun organisaties, erkende rusthuizen, erkende rust- en verzorgingstehuizen, erkende ziekenhuizen, inzonderheid die met een erkende dienst Sp palliatief, multidisciplinaire organisaties voor thuiszorg, specifieke initiatieven voor palliatieve zorg, organisaties, families, thuisverzorgers en/of vrijwilligers die op palliatief vlak actief zijn. De erkende palliatieve netwerken ontvangen binnen de grenzen van de begrotingskredieten een jaarlijkse subsidie van 1,3 miljoen fr. per volledige schijf van 300.000 bereikte inwoners.

In het Belgisch Staatsblad van 13 januari 1996 verscheen het koninklijk besluit van 13 november 1995 van de federale ministers van Sociale Zaken en van Volksgezondheid en Pensioenen tot wijziging van het

koninklijk besluit van 23 oktober 1964 tot bepaling van de normen die door de ziekenhuizen en hun diensten moeten worden nageleefd.

Hierin wordt bepaald dat een gespecialiseerde dienst (Sp) kan bestemd worden voor patiënten met een ongeneeslijke ziekte die zich in een terminale fase bevinden en palliatieve zorg behoeven. Deze eenheid omvat minimum zes en maximum twaalf bedden. Per ziekenhuis mag er slechts één palliatieve eenheid bestaan.

Een gelijkaardig federaal besluit is in voorbereiding voor de vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van rust- en verzorgingstehuizen. Over de palliatieve zorg wordt daarin vermeld dat ter ondersteuning van de terminale zorgbehoevenden elk rust- en verzorgingstehuis met minstens zestig bedden over een functie palliatieve zorg dient te beschikken. De aanwezige rusthuisbedden worden hiervoor ook meegerekend.

De palliatieve functie in de rust- en verzorgingstehuizen is belast met het invoeren van een palliatieve zorgcultuur en de sensibilisering van het personeel, het formuleren van adviezen ten behoeve van verpleegkundig en paramedisch personeel, het bijwerken van de kennis van het verpleegkundig en paramedisch personeel.

Deze functie moet een functionele band hebben met een gespecialiseerde dienst voor behandeling en revalidatie (Sp) bestemd voor patiënten met chronische aandoeningen en eveneens meewerken aan het samenwerkingsverband inzake palliatieve zorg in het betrokken geografische gebied.

Gelet op de federale initiatieven die op dit terrein zullen worden ontwikkeld, acht ik het niet opportuun om parallel daarmee een eigen Vlaamse koers te varen. Ik zal er evenwel bij mijn federale collega's van Sociale Zaken en van Volksgezondheid en Pensioenen op aandringen om de palliatieve functie niet te beperken tot de rust- en verzorgingstehuizen, maar uit te breiden tot alle rusthuizen die aan de gestelde voorwaarden voldoen. Van de 769 bestaande rusthuizen in Vlaanderen beschikken er immers slechts 217 of 28 % over RVT-bedden en van de 52.182 woongelegenheden in de rusthuizen zijn er slechts 7.855 die over een RVT-statuuut beschikken of slechts 15 %.

Vraag nr. 62
van 8 januari 1996
van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Museum voor Schone Kunsten Elsene – Gestolen Picasso

Op 8 september 1993 werd een Picasso gestolen uit het Museum voor Schone Kunsten in Elsene, dat mede gesubsidieerd wordt door de Vlaamse Gemeenschap.

Enige tijd geleden vernamen wij dat het werk via een advocate zou zijn terugbezorgd aan het museum. Is dit werkelijk zo? Is men zeker dat het geen kopie is? De adjunct-conservator zou hebben beweerd "dat geen stappen zullen worden gezet om erachter te komen wie de diefstal pleegde". Dit lijkt mij een meer dan merkwaardige uitspraak.

Kan de minister ons wat meer duidelijkheid verschaffen over de ware toedracht van deze zaak: feitelijke gegevens en juridische context?

Antwoord

Het Museum voor Schone Kunsten te Elsene wordt niet gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

De aangelegenheden die dit museum betreffen vallen niet onder mijn bevoegdheid.

Ik meen dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie het Vlaams parlementslid wellicht zal kunnen antwoorden.

Vraag nr. 63
van 8 januari 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Centrum voor Jeugdliteratuur – Subsidies

Het blijkt dat het Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur wacht op de vierde schijf van zijn subsidie.

Vastgesteld wordt dat de subsidiëring inderdaad eens te meer te wensen overlaat.

Zijn er achterstallen bij de uitbetaling van die subsidies, of gaat het hier om een eenmalig feit?

Antwoord

De vierde schijf van de subsidie aan het Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur voor 1995 werd intussen uitbetaald.

Nadat de eerste drie schijven respectievelijk op 19 januari, 1 april en 1 juli 1995 werden betaald, werd de vereffening van de vierde schijf aangevraagd op 23 november; het Rekenhof gaf zijn visum op 15 december, waarna de uitbetaling volgde op 21 december 1995.

Deze betaling heeft inderdaad vertraging opgelopen; volgens de interne betalingskalender zou de vierde schijf begin oktober moeten worden betaald. Dit was dit jaar echter niet mogelijk. Door de ontbinding van de Vlaamse Raad en de daaropvolgende richtlijn van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting voor een voorzichtig beheer van de kredieten, was de heer Weckx, toenmalig Vlaams minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, niet in de mogelijkheid nog voor de vakantie een beslissing te nemen. Hierdoor kon het door de Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België op 22 mei 1995 afgeronde advies pas eind juli door mij worden bekrachtigd.

De te doorlopen administratieve procedures en begrotingscontrole (opstellen besluiten, inbrengen in financieel systeem, advies Inspectie van Financiën, begrotingsakkoord, ondertekening besluiten, controleur van de vastlegging, vereffening en Rekenhof) zorgden er uiteindelijk voor dat de betaling van de subsidies aan literaire verenigingen, tijdschriften en manifestaties pas kon gebeuren tussen 19 oktober (de kleinere subsidies) en 21 december (enkele grote subsidies waarvoor ook het begrotingsakkoord was vereist).

Vraag nr. 64
van 8 januari 1996
van mevrouw VEERLE HEEREN

Armoedeconferentie – Resultaten

Tijdens de eerste interministeriële conferentie voor maatschappelijke integratie van 30 november jongstleden, waarbij ministers van alle regeringen van België samenkwamen, werden een aantal zeer delicate doch dringende onderwerpen inzake armoedebestrijding besproken.

1. Kan de minister mij meedelen welke beslissingen tijdens de interministeriële conferentie zijn genomen ?
2. Kan de minister mij meedelen wat de inhoudelijke resultaten van de genomen maatregelen zijn ?

Antwoord

In totaal werden negen punten behandeld op voorstel van federale staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie. Voor elk van deze punten werden acties geformuleerd waaraan concrete voorstellen zijn gekoppeld. De beslissing van de interministeriële conferentie slaat dus op het akkoord om deze acties en voorstellen uit te voeren. De negen punten zijn :

1. Overkreditering – schuldbemiddeling en schuldkwijtschelding

1.1. Probleem

Zowel de verenigingen waar de armen het woord nemen als de OCMW's merken een stijgende trend van de schuldproblematiek. Het gaat zowel om schulden om te voorzien in de elementaire levensbehoeften, als om schulden door aankopen. Het Algemeen Verslag over de Armoede pleit voor een recht op toekomstperspectief in wat nu uitzichtloze situaties zijn.

1.2. Acties

- een centraal schulddossier dat behandeld wordt door één rechter ;
- een reglementering inzake de schuldbemiddelingsinstanties ;
- het aan banden leggen van de verkoop via postorderbedrijven ;
- het overleg voeren met de banksector rond kredietverstrekking ;
- de aanleg van een positieve in plaats van een negatieve kredietcentrale.

1.3. Concrete voorstellen en bevoegdheden

- invoeging in deel V van het Gerechtelijk Wetboek van een "collectieve regeling van de schulden",
bevoegdheid : Justitie ;
- een wet op het consumentenkrediet en de voorlichting van de consument,

bevoegdheid : Economische Zaken ;

- een Vlaams decreet inzake de schuldbemiddelingsinstanties naar analogie met de Waalse reglementering,
bevoegdheid : Welzijn ;
- een informatiecampagne over het kopen op krediet.

2. Humanisering van de uithuiszettingen

2.1. Probleem

Wanneer een gezin uit zijn woning wordt gedreven, dan heeft de procedure tot gevolg dat de problemen door de uithuiszetting zelf onnodig worden vergroot. Enkele eenvoudige maatregelen zouden hieraan kunnen tegemoetkomen.

2.2. Acties

- bemiddelingsmogelijkheden creëren voor de OCMW's bij uithuiszetting ;
- afschaffing van de "uitvoerbaarheid bij voorraad" (bij verstek) ;
- invoering van een termijn tussen betekening en uitvoering ;
- opslag van meubelen eerst door de betrokkene zelf.

2.3. Concrete voorstellen en bevoegdheden

- wijziging van wetteksten :
melding door de hoofdgriffier aan het OCMW bij uithuiszetting ;
in uitzonderingen voorzien bij de tenuitvoerlegging van vonnissen ;
bepalingen toevoegen in het Gerechtelijk Wetboek inzake "uitzetting" ;
bevoegdheid : Justitie.

3. Uitbreiding van het voorkeurstelsel voor WIGW's

3.1. Probleem

Een betere toegang tot de gezondheidszorg leidt tot vermindering van kosten zoals die van ziekenhuisopname. Bij gebrek aan middelen wordt vaak te lang gewacht om een beroep te doen op de gezondheidszorg, zodat banale problemen kunnen uitgroeien tot zeer ernstige aandoeningen. Ook het administratief ingewikkelde derde-betalerssysteem draagt hiertoe bij.

3.2. Acties

- uitbreiding van het voorkeurstelsel op basis van het inkomen in plaats van op persoonskenmerken onderzoeken ;
- een evaluatie van de regeling van derde-betaler.

3.3. Concrete voorstellen en bevoegdheden

- wetteksten betreffende de verplichte verzekering inzake de definitie van het WIGW-statuut : onderzoeken, bevoegdheid : Sociale Zaken ;
- promotie van de pilootovereenkomsten tussen huisartsenverenigingen en ziekenfondsen.

4. Energie

4.1. Probleem

Bij wanbetaling van de energierekening wordt overgegaan tot het afsluiten van de elektriciteitsaansluiting. Een minimaal gegarandeerde elektriciteitsvoorziening is te beschouwen als een minimale voorziening voor een menswaardig bestaan.

4.2. Acties

- minimale levering van 6 ampère ;
- een preventieve rol van het OCMW – samenwerking met de nutsvoorzieningen.

4.3. Concrete voorstellen en bevoegdheden

- navolgen van het voorbeeld van het Brussels Gewest ;
bevoegdheid : Vlaams minister van Economie.

5. Overheidsopdrachten als hefboom tewerkstelling laaggeschoolden

5.1. Probleem

De overheidsopdrachten aan particuliere ondernemingen beslaan jaarlijks vele miljarden. Daarnaast wordt via een doelgroepenbeleid gepoogd de kans op arbeid voor risicogroepen op de arbeidsmarkt te verbeteren. Door de sociale economiebedrijven toe te laten tot de overheidsopdrachten, zou aan die doelstelling tegemoet kunnen worden gekomen zonder bijkomende uitgaven.

5.2. Acties

- bedrijven door middel van overheidsopdrachten sturen naar een meer sociaal profiel ;
- de toegang tot de overheidsopdrachten openstellen voor bedrijven uit de sociale economie.

5.3. Concrete voorstellen en bevoegdheden

- bespreking in de permanente commissie Overheidsopdrachten (bij de eerste minister) ;
- aanpassing van het Koninklijk Besluit van 22 april 1977 in de zin van een toevoeging van een sociaal luik in het kader van bestek ;

- Wetboek op Inkomstenbelasting : aanpassing registratie als aannemer voor sociale economiebedrijven ; vestigingsgetuigschriften ; waarborg om toegang te hebben tot overheidsopdrachten.

6. Openbaarheid van bestuur in het OCMW

6.1. Probleem

Bij de beslissing over de toekenning van een bestaansminimum is de betrokkene ondanks de wettelijke regelingen nog te vaak in het ongewisse over de motivering van de beslissing en over zijn beroepsmogelijkheden.

6.2. Acties

Teneinde de mogelijkheid voor een steunaanvrager om gehoord te worden te vergroten :

- een omzendbrief in die zin naar de OCMW's ;
- een typeformulier "steunaanvraag" en "beslissing" voor de aanvrager, waarin inzagerecht en hoorrecht nog eens duidelijk worden uitgelegd.

6.3. Concrete voorstellen en bevoegdheden

- aanvullen van artikel 60 van de wet van 8 juli 1976 inzake het hoorrecht ;
- een uitvoeringsbesluit inzake het inzage-recht en het recht om gehoord te worden vooraf ;
- een ministeriële omzendbrief aan de sociaal assistenten van de OCMW's.

7. Permanent verblijf op campings

7.1. Probleem

Meer en meer arme gezinnen verblijven noodgedwongen permanent in een caravan of chalet op een soms illegale camping, mee als gevolg van een falend stedelijk beleid. Streng toepassing van regelgeving inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening stelt hen voor een uitzichtloze situatie.

7.2. Acties

- ondersteuning van de OCMW's die met bestaansminimumgerechtigde vaste campingbewoners te maken hebben ;
- een installatie- of herhuisvestingspremie voor wie als vaste bewoner de camping verlaat ;
- voorzien in begeleiding en woonbemiddeling ;
- studieronde over alternatieve woonvormen.

7.3. Concrete voorstellen en bevoegdheden

- aanpassen van de wet van 7 augustus 1974 artikel 8 inzake het recht op bestaansminimum voor campingbewoners en verhoging met één twaalfde bij definitief verlaten van de camping ;
- een definitie van een openlucht-recreatieverblijf in het decreet van 3 maart 1993 ;
- een begeleidingscel per provincie ;
- een project rond sociaal belangwekkende aspecten van campingbewonen
bevoegdheid : Huisvesting en Welzijn ;

8. Plaatsing van kinderen

8.1. Probleem

De plaatsing van kinderen mag in geen geval het gevolg zijn van een loutere armoedesituatie. Het groot belang dat in het Algemeen Verslag over de Armoede wordt gehecht aan deze problematiek gaat voorbij aan de nieuwe federale wet op de jeugdbescherming.

Verlatenverklaring, met het oog op adoptie, gaat meestal uit van een vraag van het pleeggezin, waarbij de meestal arme ouders niet of nauwelijks worden geraadpleegd.

8.2. Acties

- evaluatie van de wet op de jeugdbescherming voor eind 1996 ;
- de doelstellingen "ouder ouder laten zijn" en "het kind benaderen in zijn totale context" worden ingeschreven in de code van de instellingen ;
- het afschaffen van de wet op de verlatenverklaring ;
- een klachtentelefoon op het niveau van de gemeenschappen : wenselijkheid onderzoeken.

8.3. Concrete voorstellen en bevoegdheden

- evaluatie van het decreet op de bijzondere jeugdzorg ;
- wet op de verlatenverklaring : evaluatie met het oog op eventuele afschaffing
bevoegdheid : Justitie en Welzijn.

9. Volledige toegankelijkheid van het onderwijsaanbod

9.1. Probleem

Ondanks het in theorie kosteloos basisonderwijs worden ouders voortdurend met kosten geconfronteerd, waarbij arme gezinnen vaak de grootste moeite ondervinden om hieraan tegemoet te kunnen komen.

9.2. Acties

- ad hoc-werkgroep oprichten met onderwijs, het werkveld en de armenorganisaties met als opdracht voorstellen te doen inzake de financiële en culturele toegankelijkheid van het basisonderwijs voor de arme gezinnen.

9.3. Concrete voorstellen en bevoegdheden

- Concretiseren en eventueel vertalen in decreten en omzendbrieven
bevoegdheid : Onderwijs.

Vraag nr. 66

van 12 januari 1996

van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Institut Néerlandais Parijs – Vlaams-Nederlandse samenwerking

Reeds herhaalde malen hebben wij gepleit voor meer samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland, ook in het buitenland via de daar bestaande instituten of instellingen.

Inzonderheid de Vlaams-Nederlandse samenwerking in Frankrijk en Parijs, vooral via het Institut Néerlandais, is noodzakelijk om de belangstelling voor het Nederlands in Parijs op te vangen. Bovendien is Parijs een belangrijke plaats om Vlaanderen in Europa naambekendheid te geven.

Heeft de minister reeds concrete stappen gezet om tot een nauwere samenwerking te komen tussen Vlaanderen en Nederland in het kader van het Institut Néerlandais ?

Heeft de minister ook reeds initiatieven genomen binnen de Nederlandse Taalunie, zo ja, welke ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap verleende totnogtoe enkel steun aan de projecten die haar werden voorgelegd vanuit het Institut en een duidelijk Vlaams karakter hadden. Zo werden in 1995 twee lezingen ondersteund van Leonard Nolens en Lieve Joris. Dit was ook het geval met een concert van het Kuycken Kwartet.

Projecten waarbij een duidelijke Vlaams-Nederlandse samenwerking vereist was, werden ons nog niet voorgelegd door het Institut. Indien dit evenwel zou gebeuren, zal zeker worden onderzocht in welke mate de Vlaamse bijdrage kan worden gehonoreerd.

Deze bereidheid van Vlaanderen om in gezamenlijk overleg naar de realisatie van Vlaams-Nederlandse projecten toe te werken, is reeds herhaalde malen op een duidelijke manier naar betrokkenen geformuleerd, tot op dit ogenblik evenwel nog zonder resultaat.

Op initiatief van het comité van ministers heeft de Taalunie, gespreid over drie jaren, in totaal 90.000 gulden (ongeveer 1.650.000 frank) verstrekt voor de uitbreiding en vernieuwing van de cursussen Nederlands. Deze subsidie zal in september 1996 uitgeput zijn.

De financiële middelen binnen de algemene begroting van het Institut Néerlandais zijn niet voldoende om de

taalafdeling in de huidige vorm en professionele opzet open te houden. De Nederlandse Taalunie heeft een verzoek gekregen na te gaan in hoeverre een structurele bijdrage in de toekomst mogelijk is.

Vraag nr. 67
van 12 januari 1996
van mevrouw NELLY MAES

Decreet volksontwikkelingswerk – Inspectie en sancties

Hoeveel sancties werden er reeds getroffen ingevolge inspectie op het decreet houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk van 19 april 1995, in verband met het vereiste aantal aanwezige deelnemers ?

Hoeveel bezwaarschriften werden hiervoor ingediend ?

Hoeveel van de ingediende bezwaarschriften werden ingewilligd ?

Antwoord

Volgens artikel 14 § 3 wordt slechts na de derde vaststelling in eenzelfde kalenderjaar een sanctie toegepast bij de niet-naleving van de decretale normen betreffende het aantal deelnemers. Dit is in 1995 niet gebeurd.

Het antwoord op de drie vragen is dan ook : "geen"

Vraag nr. 68
van 15 januari 1995
van mevrouw NELLY MAES

Inspectie Volksontwikkeling – Criteria

Op 10 oktober 1995 bracht het bestuur Volksontwikkeling en Openbaar Bibliotheekwerk een inspectiebezoek aan het vormingsprogramma 861-871 Bouwen, dat werd aangekondigd en georganiseerd door Praxis, een Leuvense vormingsdienst. Bij aankomst bleek dat de activiteit niet op het aangegeven uur, noch op de aangegeven lokaliteit plaatsvond. Hiervoor werden ze gesanctioneerd ten bedrage van 1.569.863 fr. loonsubsidie. In een bezwaarschrift dat het centrum vervolgens hiertegen heeft ingediend, wordt met de nodige argumenten uitgelegd dat alles berust op een tikfout en dat zij nog haar best heeft gedaan om tegenover de administratie in Brussel de fout recht te zetten.

Heeft de minister met het bezwaarschrift rekening gehouden ? Zo ja, in welke zin ?

Heeft de minister de beslissing van 8 november 1995 tegen het centrum herzien ? Zo neen, bestaat de mogelijkheid dat hij dat alsnog doet ?

Uit bovenstaand geval blijkt duidelijk dat het inspectiesysteem een hervorming dient te ondergaan waarbij de nadruk op het inhoudelijke komt te liggen, in plaats van op het vormelijke. Wordt hieraan gewerkt ?

Antwoord

Op 10 oktober 1995 is via inspectie vastgesteld dat het programma Bouwen inderdaad niet op het aangegeven

uur, noch op de aangegeven plaats doorging.

In toepassing van de sanctioneringsbepalingen van het decreet van 19 april 1995 werd een dubbele sanctie uitgesproken, waarvan het tweede deel (het verbod tot personeelsuitbreiding) in dit geval zonder voorwerp was.

Bij brief van 8 december 1995 werd dit aan de VZW Praxis bevestigd. Hierdoor wordt deels teruggekomen op de beslissing van 8 november 1995.

Over de vaststellingen verricht door de inspecteur kan evenwel geen betwisting bestaan. Die vaststelling wordt zelfs door de instelling niet betwist.

De betwisting kan bijgevolg enkel betrekking hebben op de mogelijke disproportie tussen de overtreding en de eraan verbonden sanctionering.

Ten aanzien hiervan is duidelijk :

1. dat de decreetgever heeft gemeend overtredingen te moeten sanctioneren via een geëigend systeem met bijbehorende verweermogelijkheden ;
2. dat de voorziene sanctionering van die aard is dat in dit geval slechts sprake is van een vermindering van de subsidie in evenredigheid tot de overtreding. Het tweede element van de sanctionering, namelijk het verbod tot personeelsuitbreiding, heeft slechts implicaties in de mate waarin er een voorwerp is, dit wil zeggen :
 - a) na de overgangperiode ;
 - b) wanneer de instelling ingevolge "meerprestaties" voor een personeelsuitbreiding in aanmerking zou komen en
 - c) wanneer hiervoor de vereiste budgetten voorhanden zijn.

Aldus betekent het verbod tot personeelsuitbreiding geen subsidieverlies, doch wel een niet-toekennen van een subsidie die verkregen wordt op basis van prestaties die formeel niet in orde zijn.

Ten aanzien van het in het bezwaarschrift geformuleerde "uitzonderlijke en eenmalige karakter" van de omstandigheid die leidde tot de negatieve inspectie, wens ik het Vlaams parlementslid te informeren omtrent de sinds 1994 verrichte inspecties bij de betrokken instelling.

1994

1. Inspectie op 29 maart 1994 : programma 94/0166 – "Financieel beleid". Te weinig deelnemers. Programma werd niet gevalideerd.
2. Inspectie op 24 mei 1994 : dagdeel 0390 van programma 94/0389 – 0392. "Geld en je relatie tot geld". De activiteit ging niet door op het aangeduide adres. Wijzigingsformulier dateert van 8 juli 1994 zonder eerdere telefonische melding. Programma werd niet gevalideerd.
3. Inspectie op 10 juni 1994 : dagdeel 0404 van programma 94/0403 – 0404 : "Doeltreffend Schrijven". Te weinig deelnemers. Het programma werd niet gevalideerd.

1995

1. Inspectie op 7 maart 1995 : dagdeel 341 van programma 95/338 – 344 : "Interieur". Programma in orde.
2. Inspectie op 10 oktober 1995 : dagdeel 0862 van programma 94/0861 – 0871 : "Bouwen". Dagdeel 0862 ging niet door op het aangekondigde adres. Wijzigingsformulier op 7 november 1995 (faxbericht). Sanctionering overeenkomstig decreet.
3. Inspectie op 24 november 1995 : activiteit 95/1359 – "Conflicthantering". Programma ging niet door, zonder voorafgaandelijke verwittiging vanwege de instelling. Geen sanctionering wegens het verstrijken van de termijn.
4. Inspectie op 29 november 1995 : dagdeel 0921 van programma 95/0914 – 0924. "Op een andere manier leren kijken". Op het ogenblik van de inspectie was het programma reeds afgelast wegens te weinig inschrijvingen.

Ten slotte kan ik meedelen dat via het adviesorgaan van de volksontwikkeling, de Hoge Raad, gesprekken zijn gestart met het werkveld, die in de loop van 1996 verder worden uitgediept en die moeten leiden tot een advies over de wijze waarop de controle en het toezicht kunnen worden uitgeoefend.

Vraag nr. 69
van 15 januari 1995
van de heer JOHNNY GOOS

Rusthuizen – Schuldbekentenispraktijken

Het is nog altijd een courante praktijk dat OCMW's bejaarden die opgenomen zijn in één van hun rustoorden en niet in staat zijn de kostprijs te betalen, maar wel beschikken over een onroerend goed, een schuldbekentenis laten tekenen om op die manier de niet betaalde kosten te kunnen terugvorderen op het onroerend goed. Deze terugvordering wordt meestal gewaarborgd door inschrijving van een hypotheek op het onroerend goed. Teneinde de verjaring te voorkomen, hernieuwen deze OCMW's dan om de vijf jaar de schuldvordering en laten de schuld gevormd in de vorige vijf jaar bij opnemen in de nieuwe schuldbekentenis.

1. Is het mogelijk om "de bijdrage van de begunstigde in de kosten van de maatschappelijke dienstverlening", in casu de verblijfskosten in een rustoord, onbeperkt bij de begunstigde zelf terug te vorderen wanneer de gelegenheid zich voordoet (bij verkoop van het onroerend goed), dus zonder rekening te houden met een beperking van deze kosten, namelijk tot die gemaakt gedurende de laatste vijf jaar ?
2. Indien deze beperking wel geldt, is de praktijk geschetst in de inleiding van mijn vraag toegestaan ?
3. Is het toegestaan om op deze manier de beperking van de recuperatie ten opzichte van de erfgenamen, tot de kosten gemaakt gedurende de laatste vijf jaar voor het overlijden, te omzeilen ?

Antwoord

1. Hoewel artikel 102, 1° lid van de OCMW-wet het alleen heeft over de vorderingen tot terugbetaling, mogen we aannemen dat deze bepaling ook van toepassing is op de invordering van de bijdrage van de begunstigde (zie P. Senaev en D. Simoens, OCMW-dienstverlening en bestaansminimum, Die Keure, 1993, nr. 445).

Dit wil zeggen dat, overeenkomstig artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek, de vordering waarbij het OCMW de bijdrage eist die het ten laste van de begunstigde heeft gelegd, in beginsel verjaart door het verloop van vijf jaar te rekenen van de datum waarop de dienstverlening werd verstrekt waarvoor de bijdrage wordt gevorderd.

Deze verjaring kan evenwel worden gestuit volgens de regels vastgelegd in het Burgerlijk Wetboek. Ik vestig hier in het bijzonder de aandacht op artikel 2248, krachtens hetwelk de erkenning van het recht door de schuldenaar (schuldbekentenis) de verjaring stuit.

Daarnaast heeft de wetgever, bij de wet van 5 augustus 1992 houdende bepalingen betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, ten behoeve van de OCMW's de gemeenrechtelijke regels inzake de stuiting van de verjaring aangevuld en versoepeld, door aan deze besturen de mogelijkheid toe te kennen om bij een ter post aangetekend schrijven verzonden of tegen ontvangstbewijs afgegeven aanmaning, de verjaring te stuiten (artikel 102, laatste lid van de OCMW-wet).

De niet-verjaarde bijdragen kunnen door het OCMW onbeperkt worden ingevorderd wanneer de gelegenheid zich voordoet, bij voorbeeld bij de verkoop van een onroerend goed door de hulpgenietende.

2. De door het Vlaams parlementslid gesignaleerde praktijk, met name de vrijwaring van het recht op de bijdrage in de dienstverlening door de techniek van de schuldbekentenis, kan mijns inziens niet worden beschouwd als een omzeiling van artikel 100, § 1 van de OCMW-wet, dat aan het OCMW de verplichting oplegt om, onder bepaalde voorwaarden, de kosten van de individuele maatschappelijke dienstverlening die werden gemaakt gedurende de vijf laatste jaren voor het overlijden van de begunstigde, te verhalen op diens erfgenamen of legatarissen.

Vraag nr. 70
van 15 januari 1995
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Integratie anderstaligen – Onderzoek

Op velerlei plaatsen wordt er gepleit voor de integratie van anderstaligen in onze gemeenschap. Deze problematiek ligt vooral gevoelig in Vlaams-Brabant. Er wordt ter zake ook steeds gepleit voor wetenschappelijk onderzoek in verband met de integratie van andersstaligen.

Welke onderzoeken zijn in het recente verleden gevoerd om na te gaan hoe de integratie van anderstaligen in Vlaanderen kan worden bevorderd ?

Staan er op dit ogenblik ter zake onderzoeken op het getouw ?

Zijn er financiële middelen beschikbaar gesteld om dergelijke integratieacties te voeren en te ondersteunen, onder meer van provincies en plaatselijke besturen ?

Antwoord

1. Welke onderzoeken zijn in het recente verleden gevoerd om na te gaan hoe de integratie van andersstaligen in Vlaanderen kan worden bevorderd ? Staan er op dit ogenblik ter zake onderzoeken op het getouw ?

Vooreerst zou ik willen opmerken dat de vraag zeer veel omvattend is en niet zo eenduidig. Gaat de belangstelling van het Vlaams parlementslid hoofdzakelijk uit naar het "talige" aspect van integratie of is de vraag ruimer en betreft het integratie van migranten in onze samenleving in al zijn aspecten ? De rapporten in de hiernavolgende lijst geven echter reeds een goed overzicht, omdat zij ofwel een synthese vormen van de reeds uitgevoerde onderzoeken, ofwel een beschrijving geven van meerdere facetten van migrantenbeleid en integratie van anderstaligen in Vlaanderen.

Syntheserapporten in verband met migrantenonderzoek

Vermeldenswaard is een publikatie van het Steunpunt Migrant (HIVA), waarin een stand van zaken van het migrantenonderzoek in Vlaanderen (periode 1989-1991) werd gemaakt : Van de Velde V., (red.) 1992, De Caleidoscoop van het migrantenonderzoek. Een stand van zaken, HIVA, Steunpunt Migrant Cahiers nr. 2.

Dit werd later aangevuld in een artikel in Infomig : Ramakers, J., 1994, Onderzoek in beweging. Overzicht van lopend of recent afgesloten onderzoek, Infomig, Nieuwsbrief van het Steunpunt Migrant, nr. 3, p. 42-50.

Onderzoek inzake lokaal migrantenbeleid

Integratie van migranten is een dynamisch proces dat zich in eerste instantie op lokaal vlak afspeelt. In opdracht van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd een onderzoek uitgevoerd dat enerzijds de nodige inzichten moest verschaffen in een lokaal migrantenbeleid, en anderzijds de aangrijpingspunten moest kunnen aangeven voor de Vlaamse Gemeenschap om de lokale besturen te ondersteunen in het voeren van een lokaal migrantenbeleid. De resultaten van dit onderzoek zijn verwerkt in een handleiding Lokaal Migrantbeleid. Op dit ogenblik werkt men aan de finalisering van deze handleiding, met de bedoeling die in het voorjaar 1996 te kunnen verspreiden naar de lokale besturen en andere geïnteresseerden.

Syntheserapport over het migrantenbeleid van de Vlaamse Gemeenschap

In opdracht van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft het HIVA (Hoger Instituut voor de Arbeid) een onderzoek ingesteld naar het migrantenbeleid van de Vlaamse Gemeenschap gedurende de laatste jaren. De werktitel hiervan is "Migranten in Vlaanderen : minder-heden, meer toekomst ?" en het wordt uitgevoerd door Olivia Van Mechelen. Dit onderzoek bevindt zich in een eindfase. Het zal een overzicht geven van de maatregelen die tot nu toe in alle belangrijke sectoren werden ondernomen ter bevordering van de integratie van migranten in onze samenleving, met inbegrip van de recentste ontwikkelingen.

Andere onderzoeken die in het recente verleden werden uitgevoerd of op het getouw staan

In de bijlage bij dit antwoord worden enkele werken opgesomd die in dit kader werden uitgevoerd of op stapel staan bij twee onderzoekscentra die vaak onderzoeken uitvoeren voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap :

- Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA), E. Van Evenstraat 2E, 3000 Leuven ;
- Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudieën (CBGS), Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, Markiesstraat 1, 1000 Brussel.

2. Zijn er financiële middelen beschikbaar gesteld om dergelijke integratieacties te voeren en te ondersteunen, onder meer van provincies en plaatselijke besturen ?

Integratiecentra

In Vlaanderen wordt een netwerk van 48 integratiecentra erkend en gesubsidieerd. 1 Vlaams Centrum voor migranten (het VCIM), 6 regionale integratiecentra (RIC) en 41 lokale centra (LIC). De naam spreekt voor zich. Deze integratiecentra hebben tot taak de integratie van migranten in de samenleving te bevorderen. In de provincie Vlaams-Brabant zijn er 5 integratiecentra erkend (Diest, Halle, Leuven, Vilvoorde : 2). Het integratiecentrum van Leuven fungeert als regionaal integratiecentrum.

Subsidiëring van Nederlandse taallessen

In Vlaanderen worden er Nederlandse taallessen gegeven door diverse instanties :
centra voor basiseducatie ;
onderwijs sociale promotie ;
integratiecentra.

Er wordt echter onderzocht in hoeverre deze initiatieven kunnen worden overgenomen door de centra voor basiseducatie en het onderwijs sociale promotie.

Andere initiatieven voor integratie van minderheden

(BA 33.11)

voor 95 bedroeg dit 30 miljoen ;
voor 96 bedraagt dit 28 miljoen.

VFIK (Het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen)

Artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1990 bepaalt dat ten minste een vierde van het aandeel van het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen voor migrantenprojecten moet worden gebruikt, met volgende doelstelling :

- het versterken van hun integratie in de participatie van de samenleving ;
- de verhoging van hun zelfredzaamheid en maatschappelijke weerbaarheid ;
- de verbetering van de levensvoorwaarden van de doelgroepen.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontvangt een jaarlijkse voorafname van het VFIK van 40.000.000 frank. Een belangrijk deel hiervan gaat naar initiatieven die ook en vooral met een migrantenpubliek werken.

1996 wordt een overgangsjaar voor VFIK. Deze middelen zullen worden overgenomen in een uitgebreider Sociaal Impulsfonds, dat verscheidene middelen bundelt en dat zal worden aangewend voor specifieke acties die gericht zijn op het stedelijk herstel en het verbeteren van de leefkwaliteit in achtergestelde buurten. Dit fonds kan onder meer worden aangewend voor integratie van anderstaligen.

Andere maatregelen ter bevordering van integratie van anderstaligen

Voor specifieke integratiemaatregelen in de diverse sectoren, verwijs ik naar het Vooruitgangsrapport Migrantengedrag 94 van de Interdepartementale Commissie Migranten ; Het vooruitgangsrapport van 95 zal in maart beschikbaar zijn.

Enkele adressen waar men terecht kan voor bijkomende informatie :

- Vlaams Centrum Integratie Migranten (VCIM), Gaucheretstraat 164, 1210 Brussel ;
- ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Interdepartementale Commissie Migranten, Markiesstraat 1, 1000 Brussel ;
- Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding, Wetstraat 155, Résidence Palace, 8ste verdieping (federaal niveau) ;
- Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Vlaamse Gemeenschapscommissie, directie Welzijn en Gezondheid, Lombardstraat 41, 1000 Brussel ;
- voor Vlaams-Brabant : BRIC (regionaal integratiecentrum) Pater-Damiaanplein 10/8, 3000 Leuven.

Bijlage 1 : onderzoeksprojecten en publikaties HIVA

1. Onderzoeksprojecten

1.1. Lopend of op te starten

- Migrantengedrag
Ministerie van Welzijn, Gezin, Gezondheidsinstellingen
 - (a) Intercultureel bemiddelen als methode in de gesubsidieerde sector
 - (b) Evaluatie besluit ter ondersteuning van de zelforganisaties voor migranten
 - (c) Structuurplan Vlaamse integratiecentra
- Reader migrantenonderzoek
Ministerie van Welzijn, Gezin, Gezondheidsinstellingen
Kritische evaluatie van de beleidsmaatregelen met betrekking integratie van migranten
- Vlaams Steunpunt Migranten
Ministerie van Welzijn, Gezin, Gezondheidsinstellingen
Toeleveren van wetenschappelijke discussienota's aan de Interdepartementale Commissie Migrantengedrag van de Vlaamse Gemeenschap
- Migrantengedrag kritisch bekeken
Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid
Migrantengedrag en gelijke-kansenbeleid, een kritische lezing en bakens voor de toekomst
- Clandestiene werknemers
EZA
Key-note papers en organisatie van een internationaal seminarie met betrekking tot de politieke reacties op de tewerkstelling van illegale vreemdelingen in Europa
- UNHCR
Vlaams minister van Buitenlands Beleid
Dossier over de werking van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de VN in Vlaanderen
- Terugkeer van Joegoslavische oorlogsvluchtelingen
Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) Genève
Toekomstplannen van Bosnische oorlogsvluchtelingen in België
- Keuze van opvangland voor vluchtelingen
EG ism. Warwick University (GB) en KU Nijmegen (NL)
Diepte-interviews met betrekking tot de factoren die de keuze van het asielland bepalen
- Structuurplan opvang vluchtelingen
Staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie
Opmaak van een structuurplan opvang asielzoekers (eerste en tweede lijn)
- Humanisering uitwijzingsbeleid

- Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking
De mogelijke rol van ontwikkelingssamenwerking in migratiepreventie en -repressie
- NGO's en Zaïre
Abos (Algemeen Bestuur Ontwikkelingssamenwerking)
Het potentieel van Zaïrese NGO's in het kader van ontwikkelingssamenwerking
 - Info Kiosk Leuven
Stad Leuven
Dataverzameling en databankbeheer in functie van het Leuvense huisvestingsbeleid
 - Sociale Vernieuwing Leuven
Stad Leuven
Ondersteuning van het project sociale vernieuwing in vier Leuvense buurten als "onafhankelijk projectbegeleider"
 - Return of displaced persons in Europe
EC, Secretariaat-Generaal ; task force immigration (toegezegd)
Terugkeerbeleid voor oorlogsvluchtelingen (Joegoslavië in Europa), comparatief onderzoek ; in samenwerking met University of Warwick
 - Reception of asylum seekers. Costs and burden sharing.
EC, Secretariaat-Generaal ; task force immigration (toegezegd)
Comparatief onderzoek naar de kosten (en rechten) van asielzoekersopvang in Europa. Mogelijkheden van "burden sharing", in samenwerking met universiteit Amsterdam
- 1.2. Afsloten
- Behoeftenonderzoek bij de allochtone bevolking van Temse
Gemeentebestuur Temse
Mogelijkheden van lokaal migrantenbeleid
 - Instroomprofielen van migrantenmeisjes op de arbeidsmarkt
Tewerkstelling en Arbeid
Bepalende factoren verantwoordelijk voor een "succesvol instromen" op de arbeidsmarkt van migrantenvrouwen
 - Interculturele bemiddeling : een nieuw tewerkstellingsperspectief voor migranten in de quartaire sector
Overleg Opleidingsinitiatieven Brussel, OOTB
Overdraagbaarheid van het project "intercultureel bemiddelen in de gezondheidssector" naar andere maatschappelijke sectoren
 - Interculturaliteit in het jongerenwerk
Staatssecretariaat voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
- Behoeften en mogelijkheden van intercultureel bemiddelen in het georganiseerde jeugdwerk in Brussel
- Etnisch ondernemerschap
Staatssecretariaat voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
Omvang en integratiebevorderende factoren van het etnisch ondernemerschap in het Brusselse
 - Ontwerp van een monitoring systeem m.b.t. het integratiebeleid van de Vlaamse Gemeenschap
Ministerie van Welzijn, Gezin, Gezondheidsinstellingen
 - (a) Registratiemogelijkheden van de doelgroep van het migrantenbeleid (herkomst, generationeel)
 - (b) Kansarmoedeprofielen van vreemdelingen en autochtonen
 - Evaluatie van het onderwijsbeleid voor migranten
Ministerie van Onderwijs
 - (a) Implementatie van het beleid in het scholenveld
 - (b) Effectstudie op de schoolse prestaties van migrantenkinderen ten gevolge van het onderwijsbeleid
 - Schoolopbouwwerk en Migrantanten
Ministerie van Onderwijs
Beknopte evaluatiestudie van de initiatieven m.b.t. schoolopbouwwerk
 - Maatregelen tegen concentratiescholen in internationaal perspectief
VLOR (Vlaamse Onderwijsraad)
Comparatief internationaal onderzoek van het deconcentratiebeleid van "zwarte scholen"
 - Steunpunt Migrantanten
DPWB
 - (a) Dataverzameling
 - (b) Bibliografische repertoria
 - (c) Ondersteunende publikaties (tijdschrift Infomig, Cahier-reeks, discussiepapers, ...)
 - (d) Seminarie en debatten
 - Tint doorgelicht
Stad Leuven
Evaluatie van de werking van het Leuvense Lokaal Integratiecentrum.
2. Publikaties
- Ramakers, J.
Refugees' protection challenging or challenged. In : Muus Ph. (red), Exclusion and Inclusion of Refugees in Europe, Utrecht. In druk.
- Ramakers, J.
Future plans of Ex-Yugoslavs in Belgium. International Organisation for Migration, Geneva, 1996.
- Ramakers, J.
Cultural pluralism in education, in : Dacyl, J.W.

Management of Cultural Pluralism in Europe, World decade for Cultural Development, Unesco, Stockholm, p. 334-343, 1995.

Ramakers, J.
La question des personnes déplacées du point de vue des ONGs, In : Revue du droit de étrangers. Spécial : Personnes Déplacées, no 85, 1995, p. 482-486.

Ramakers, J.
Migration theory, legal procedures and reception policies : the "Abuse" of Asylum, in : Delle Donne M. (ed), Avenues to Integration : Refugees in contemporary Europe, University of Rome "la Sapienza", Iper Medium, Napoli/Los Angeles, p. 82-95, 1995.

Ramakers, J.
De asielzoekers, Davidsfonds, Leuven, 1995.

Ramakers, J.
Migratie en ontwikkeling : enkele elementen uit de discussie tussen eigenbelang en humanitaire principes, In : Barel, jg. 15, nr. 58., p. 16-18, 1995.

Ramakers, J.
Migration in Europe, In : Infomig, Leuven, p. 2-8, 1995.

Vanmechelen, O. en Ramakers, J.
Evaluatieonderzoek organisaties van migranten in Vlaanderen en Brussel. Steunpunt Migranten Cahiers nr. 8, Leuven, HIVA, 1995.

Jennes, A. en Ramakers, J.
"Médiation interculturelle" – Les jeunes (immigrés) ont-ils besoin de personnes de contact, de coordinateurs ou de médiateurs interculturels ? Leuven, HIVA, 1995.

Jennes, A. en Ramakers, J.
Waar heeft de (migranten)-jeugd nood aan : interculturele toeleiders, vormingswerkers of bemiddelaars ? Leuven, HIVA, 1995.

Tratsaert, K., Samoy, E. en Ramakers, J.
Ruimtelijke spreiding van risicogroepen. Een buurtatlas van Leuven, Acco, Leuven, 1995.

Ramakers, J.
Interculturele bemiddelaars en interculturele vormingswerkers, In : Tijdschrift voor Welzijnswerk, 18e jg, nr. 180, oktober 1994, p. 19-25.

Pang, C.L. en Ramakers, J.
Migratie en Japan, Internationalisering van de economie, arbeids- en kapitaalsmigratie, Steunpunt Migranten Cahiers nr. 9, Leuven, HIVA, 1994.

Daeren, L. en Ramakers, J.
Interculturele bemiddelaars en interculturele vormingswerkers, Leuven, HIVA, 1994.

Tratsaert, K. en Ramakers, J.
Over herkomst en achterstand. Migrantenbeleid, een proeve tot operationalisering, Leuven, HIVA, 1994.

Ramakers, J.

Onpraktische pragmatiek. Een stem voorbij het migrantendebat, In : De Gids op Maatschappelijk Gebied, p. 683-688, 8-9, 1993.

Ramakers, J. (red.)
Een bundeling van reacties op het boek : Het Belgisch Migrantendebat, Steunpunt Migranten dossier, 1993.

Etambala, Z.A. en Ramakers, J.
In het land van de Banoko. De geschiedenis van de Kongolese/Zairese aanwezigheid in België van 1885 tot heden, Steunpunt Migranten Cahiers nr. 7., Leuven, HIVA, 1993.

Pang, C.L. en Ramakers, J.
Tussen inpassing en identiteit. De Chinese Gemeenschap in België. Steunpunt Migranten Cahiers nr. 6., Leuven, HIVA, 1993.

Van Laeken, M. en Ramakers, J.
Documentatiegids. Steunpunt Migranten Cahiers nr. 5., Leuven, HIVA, 1993.

Ramakers, J. (red.)
Migranten en Onderwijs. Steunpunt Migranten Cahiers nr. 4. Leuven, HIVA, 1993.

Ramakers, J. (red.)
Asiel en migratie, Steunpunt Migranten Cahiers, nr. 3, HIVA Leuven, 1992.

Ramakers, J. en Van de Velde, V.
Asiel in Europa, HIVA, Leuven, 1992.

Ramakers, J. en Van de Velde, V.
De caleidoscoop van het migrantenonderzoek : een stand van zaken, Leuven, HIVA, 1992.

Ramakers, J.
Uit vrees voor vervolging, In : Fuga, Brussel, oktober 1992.

Ramakers, J.
Immigratiebeleid in Nederland en België, In : Noord/Zuid Cahiers, Brussel, nr. 2, p. 89-106, 1992.

Vanhoren, I., Bracke, S. en Ramakers, J.
Entrepreneuriat ethnique dans la Région Bruxelles-Capitale, Leuven, HIVA, 1992.

Vanhoren, I., Bracke, S. en Ramakers, J.
Etnisch ondernemerschap in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Leuven, HIVA, 1992.

Vanhoren, I., Bracke, S. en Ramakers, J.
Over wie praten we nu eigenlijk ? Verkenning van de criteria voor doelgroepafbakening in beleid voor en onderzoek over etnische minderheden, Steunpunt Migranten Cahiers nr. 1., Leuven, HIVA, 1992.

Ramakers, J.
Hedendaags Migraties, stof tot nadenken, In : Infomig, Leuven 1991, p. 1991.

Ramakers, J.
Nieuwe Migraties ?, In : De Gids op Maatschappelijk Gebied, Brussel, 1991, oktober, p. 842-848.

Ramakers, J.
Onthaal van asielzoekers door OCMW's, In : Terzake, Brussel 1989, nr. 7., p. 4-5.

Ramakers, J.
Spreiding van asielzoekers hoeft niet noodzakelijk te leiden tot chaos in de opvangstructuur, In : Namens, Amsterdam 1988, nr. 8., p. 42-47.

Ramakers, J.
België en zijn vluchtelingen, In : Cultuur en Migratie, nr. 2., p. 7-26, 1988.

Ramakers, J.
Asielzoekers in België, het embryo van een opvangstructuur, In : Welzijnsgids, nr. 26, september, Brussel 1987, p. 15-21.

Bijlage 2 : onderzoeksprojecten en publikaties CBGS

Door het CBGS zijn in het verleden een aantal onderzoeken uitgevoerd die onrechtstreeks te maken hebben met de integratie van anderstaligen en aanleiding hebben gegeven tot een aantal publikaties.

Het betreft :

- de doorlichting van de begeleidingsdiensten die in een later stadium hervormd zijn tot regionale integratiecentra ;
- de eigen organisaties van migranten ;
- de toegankelijkheid van reguliere welzijnsvoorzieningen voor migranten ;
- de medewerking aan een internationaal samenwerkingsverband rond de meting van integratie van migranten in een aantal landen van de Europese Gemeenschap ;
- de vruchtbaarheid en het vruchtbaarheidsregulend gedrag bij Turkse en Marokkaanse vrouwen in Vlaanderen en Brussel.

De belangrijkste publikaties hieromtrent zijn :

Deschamps, L. en Pauwels, K.
Doorlichting diensten voor buitenlandse minderheden, Deelrapport 1, Beschrijving van de (vijf) Vlaamse begeleidingsdiensten, CBGS, Werkdocument 65, Brussel, 1990, 156.

Deschamps, L. en Pauwels, K.
Doorlichting diensten voor buitenlandse minderheden, Deelrapport 2, Evaluatie van de begeleidingsdiensten in het licht van het executievebesluit van 13 juni 1984 en van de huidige maatschappelijke situatie, CBGS, Werkdocument 66, Brussel 1990, 124.

Pauwels, K. en Deschamps, L.
Eigen organisaties van migranten, CBGS, Werkdocument 74, Brussel, 1991, 72 p.

Willems, P., Deschamps, L. en Pauwels, K.
"Attempts at measuring migrants integration" in : Measuring Migrants Integration, R.C. de Azevedo, R. Di Prospero, P. Disanto (edt), Universita Degli Studi di Roma "La Sapienza", 1992, 217-236.

Pauwels, K.

Toegankelijkheid van reguliere welzijnsvoorzieningen voor migranten, Twintig voorstellen op basis van recent Nederlands en Vlaams onderzoek, CBGS-document, 1994, 2, 68.

Lodewijckx, E., Page, H. en Schoenmaeckers, R.C.
"Changes in family formation among Turkish and Moroccan women in Belgium", Genus, 1995.

Op dit ogenblik is er geen onderzoek gepland dat beantwoordt aan bovenvermelde vraag.

Vraag nr. 71 van 17 januari 1995 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

KVS Brussel – Staat

De Koninklijke Vlaamse Schouwburg in Brussel is sinds zaterdag 18 november 1995 gesloten om veiligheidsredenen.

Reeds lange tijd is er sprake van herstellingswerken aan het verkommerde pand dat eigendom is van de stad Brussel.

Dat het juist de burgemeester van Brussel is die de zaal voorlopig sluit om elektriciteitswerken te laten uitvoeren, terwijl deze toestand reeds jaren bekend is, is natuurlijk een veeg teken voor de snelheid waarmee noodzakelijke herstellingswerken worden uitgevoerd aan dit voor het Vlaamse culturele leven belangrijke gebouw.

Heeft de minister reeds maatregelen genomen met betrekking tot de verkommerde KVS in Brussel ?

Antwoord

In verband met de toestand van de infrastructuur van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg in Brussel kan ik meedelen dat het gebouw omwille van dringende herstellingswerken gedurende enkele dagen werd gesloten in de tweede helft van november 1995, maar sinds begin december opnieuw voor het publiek toegankelijk is.

Zoals het Vlaams parlementslid in zijn vraag terecht opmerkt, is de stad Brussel eigenaar van het gebouw en bijgevolg hoofdverantwoordelijke voor de verkommerde toestand van het pand.

Om die toestand te verhelpen, heb ik het initiatief genomen om de direct betrokkenen samen te roepen om met hen het infrastructuurdossier te bespreken. Wanneer het werkplan betreffende dit dossier klaar zal zijn, zal ik een voorstel uitwerken over de mogelijke inbreng van de Vlaamse Gemeenschap in dit dossier, en dit in relatie tot een globaal beleidsplan voor culturele infrastructuur en met het oog op Brussel Culturele Hoofdstad 2000.

Vraag nr. 72 van 17 januari 1995 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

IBF-subsidies – Uitbetaling

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 49
 van 17 januari 1995
 van de heer Etienne Van Vaerenbergh
 Blz. 256

Antwoord

Inzake uitbetaling van de IBF-toelage aan de diensten voor gezins- en bejaardenhulp, zijn alleen diensten van de minister bevoegd voor het werkgelegenheidsbeleid betrokken.

Ik verwijs derhalve naar het antwoord ter zake van mijn collega van Tewerkstelling.

Vraag nr. 73
van 18 januari 1996
van de heer MICHEL VANDENBUSSCHE

Culturele akkoorden – Financieel

De Vlaamse Gemeenschap heeft een veertigtal culturele akkoorden afgesloten.

Wat is de financiële consequentie voor het lopende begrotingsjaar per cultureel akkoord ?

Kan de minister tevens per akkoord een globaal overzicht geven van de financiële implicaties sinds de afsluiting ?

Antwoord

Een globaal overzicht geven, per akkoord, van de financiële implicaties sinds de afsluiting is onmogelijk, aangezien we niet over de gevraagde gegevens beschikken. Met Groot-Brittannië en Nederland werden de culturele akkoorden reeds afgesloten in 1946.

Ondanks het feit dat de administratie Kunst niet over statistische gegevens beschikt, heeft zij toch gepoogd om binnen het korte tijdsbestek de vraag zoveel mogelijk te beantwoorden.

Als bijlage volgende informatie :

administratie Kunst

- afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten heeft een overzicht kunnen samenstellen dat teruggaat van 1995 tot 1990 ;
- afdeling Beeldende Kunst en Musea heeft tot op heden een overzicht kunnen geven van de jaren 1995 en 1994 ;
- afdeling Media en Film kan voorlopig enkel een overzicht geven van de jaren 1995 en 1994.

administratie Sociaal-cultureel Werk

Deze administratie heeft een overzicht kunnen samenstellen vanaf het jaar 1991 tot en met 1995.

Voor zover nog beschikbaar zullen de gegevens over vorige jaren verzameld en meegedeeld worden.

Administratie Kunst : afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten

Culturele akkoorden – Overzicht

Uitgaven per land en per jaar (1990-1995)

Landen	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996 (stand 12/2/96)
Australië	–	–	300.000	–	–	–	1.045.000
Bulgarije	103.500	–	–	–	–	23.787	–
Canada	–	–	43.400	–	105.150	40.000	–
Denemarken	–	–	100.000	20.196	340.000	22.500	37.559
Duitsland	68.500	–	600.000	50.000	269.325	769.172	589.597
Finland	644.150	–	–	–	33.000	29.880	–
Frankrijk	–	–	200.000	346.000	44.230	159.411	388.335
Groot-Brittannië	–	–	–	–	–	292.200	193.360
Griekenland	–	–	45.350	–	–	–	–
Groot Hertogdom Luxemburg	–	–	–	–	–	500.000	–
Hongarije	123.100	1.265.000	90.123	58.500	–	918.000	12.530
Ierland	11.200	–	–	130.700	150.000	–	90.000
India	30.000	–	120.000	219.550	225.500	375.000	–
Israël	19.000	–	400.000	27.786	239.786	244.200	–
Italië	18.830	45.000	199.500	25.000	53.000	154.808	303.458
Japan	165.460	–	60.000	–	186.950	57.000	255.000
Marokko	–	–	–	49.900	–	–	–
Mexico	130.000	45.000	–	–	–	34.000	–
Nederland	4.193.218	6.692.316	7.740.917	7.616.974	11.124.438	8.953.340	–
Ned. Antillen	95.000	–	7.000	67.780	–	–	–
Noorwegen	200.000	727.300	61.200	–	–	–	–

Landen	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996 (stand 12/2/96)
Oostenrijk	49.710	28.000	50.000	–	78.920	162.638	22.860
Polen	44.000	526.750	–	76.600	137.330	60.000	292.200
Portugal	61.005	144.000	176.000	24.000	2.000.000	120.000	–
Quebec	78.542	1.589.499	10.000	356.600	308.759	636.680	–
Roemenië	–	125.000	149.000	–	15.000	23.320	–
Russ. Fed.	286.980	49.000	123.000	36.500	–	–	1.397.000
Senegal	30.000	–	–	–	120.120	–	–
Slowakije	–	–	–	–	94.711	–	–
Spanje	–	–	–	49.000	80.720	72.860	–
Tsjechië	151.920	–	–	–	–	305.225	–
Tunesië	–	–	–	–	–	48.000	–
Venezuela	–	–	135.000	82.320	–	–	–
Zuid-Afrika	–	–	–	–	–	3.456.358	–
Zweden	–	–	–	43.000	–	67.000	–

Administratie Kunst : afdeling Media en Film

- 1994 : ontvangst van mevrouw Parylak Hoffman (Polen)
40.000 frank.
- 1995 : zending van de heer J. Dubrulle naar Israël
21.000 frank.
- 1996 (stand op 12/2/96) : onbekend. De afdeling Media en Film beschikt nog niet over gegevens om een antwoord te kunnen formuleren.

Voor de sector Film kan worden gesteld dat de Vlaamse Gemeenschap zelden het initiatief neemt om gebruik te maken van culturele akkoorden.

Administratie Sociaal-Cultureel Werk

De administratie Sociaal-Cultureel Werk geeft hierna een overzicht vanaf het jaar 1991 tot en met 1995 van de uitgaven op haar budget van internationale samenwerking, voor de zendingen en ontvangsten die werden gerealiseerd door haar beide afdelingen, ter uitvoering van de werkprogramma's van de lopende akkoorden.

Overzicht per land van de uitgaven binnen de culturele akkoorden van de administratie Sociaal-Cultureel Werk

Landen	1991	1992	1993	1994	1995
Canada	167.518	–	–	–	–
Denemarken	–	–	–	26.680	–
Duitsland	21.130	392.946	530.528	185.283	239.925
Finland	237.760	–	303.230	101.920	169.678
Frankrijk	300.722	527.215	37.480	120.660	14.560
Groot-Brittannië	64.676	–	–	68.920	–
Griekenland	–	110.840	–	–	–
Hongarije	–	120.676	36.412	153.559	–
Ierland	59.260	–	30.910	–	–
Israël	–	–	–	19.000	–
Italië	84.454	280.184	561.666	302.326	34.848
Marokko	–	84.620	149.335	189.961	–
Nederland	15.702	18.480	–	–	–
Ned. Antillen	–	–	252.115	89.351	44.940
Noorwegen	44.010	–	–	–	–
Polen	–	52.328	71.580	96.448	139.412
Portugal	829.967	99.120	–	–	–
Roemenië	–	–	458.546	19.170	238.797
Rusland	–	–	58.555	545.757	–
Québec	252.446	–	–	–	–
Senegal	167.420	137.321	278.511	–	–
Spanje	1.223.105	1.241.365	617.615	904.429	797.654
Suriname	–	94.673	–	–	71.752
Tsjechoslowakije	–	70.298	–	–	–
Tsjechië	–	–	–	50.756	20.396
Tunesië	–	–	24.305	37.360	–
Totaal	3.468.170	3.230.066	3.410.788	2.911.580	1.771.962

Voor 1996 zijn de bedragen niet per land te geven omdat de uitvoering van de lopende werkprogramma's afhankelijk is van diverse factoren waarop de administratie geen vat heeft. Bovendien blijven die uitgaven beperkt tot het krediet van de basisallocaties 12.03 programma 43.10, dit wil zeggen 5,6 miljoen fr., en 12.03 programma 43.20, dit wil zeggen 4,2 miljoen fr.. Op beide basisallocaties worden ook de uitgaven voor ontvangsten en zendingen buiten cultureel akkoord betaald, zodat deze bedragen niet volledig voor de uitvoering van de culturele akkoorden kunnen dienen.

Administratie Kunst : afdeling Beeldende Kunst en Musea

Uitgaven in het kader van de werkprogramma's van de culturele akkoorden

1996 (stand op 12-02-1996)

Tentoonstellingen

Finland, Hedendaagse Vlaams-Finse Kunst, MUHKA
750.000 frank.

Zendingen

Roemenië, art. 2.1

Wim Stillaert en Kathleen Mettepenninghen, restauratie

16 augustus – 15 september 1996

Budget nog niet meegedeeld.

Ontvangsten

Quebec, art. 4.3.10

Christiane Frenay, Masereelcentrum

periode ?

10.000 frank.

Vraag nr. 74

van 18 januari 1996

van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Culturele akkoorden – "Niet in uitvoering"

De Vlaamse Gemeenschap blijkt 44 culturele akkoorden lopend te hebben.

Vier van deze akkoorden worden door de diensten van de minister gekwalificeerd als "niet in uitvoering". Het betreft de akkoorden met Indonesië (afgesloten op 15 januari 1970), met Iran (14 mei 1960), met Joegoslavië (5 februari 1967) en met Turkije (29 november 1959).

Wat waren de inhoudelijke afspraken voor deze akkoorden ?

Wat zijn de financiële consequenties geweest voor de jaren dat ze wel uitvoering hebben gekend ?

Sinds wanneer zijn ze "niet (meer) in uitvoering" ?

Werden de opzeggingsmodaliteiten gerespecteerd ?

Zijn er initiatieven of plannen om de uitvoering ervan opnieuw te starten ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 75

van 18 januari 1996

van de heer FRANK CREYELMAN

Algemeen Nederlands Zangverbond – Subsidiëring

In een recentelijk verschenen persartikel wordt door het Algemeen Nederlands Zangverbond duidelijk gemaakt dat zijn werking – onder meer de inrichting van het Vlaams Nationaal Zangfeest – in het gedrang komt door een tekort aan financiële middelen. Het Algemeen Nederlands Zangverbond, dat honderden koorverenigingen onder zijn leden telt en de organisator is van het zelfs op wereldschaal unieke massazangfeest, een evenement dat jaarlijks duizenden Vlamingen op de been brengt, valt onder het decreet inzake amateuristische kunstbeoefening van 24 juli 1991. Indien het Algemeen Nederlands Zangverbond onder het decreet van de verenigingen voor volksontwikkelingswerk van 19 april 1995 zou vallen, zou dit reeds een gevoelige verbetering kunnen betekenen inzake subsidiëring.

Wat heeft de minister al ondernomen om de financiële toestand van het Algemeen Nederlands Zangverbond te verbeteren ?

Welke en hoeveel verenigingen vallen onder het decreet inzake amateuristische kunstbeoefening van 24 juli 1991 ?

Welke en hoeveel verenigingen vallen onder het decreet inzake verenigingen voor volksontwikkelingswerk van 19 april 1995 ?

Antwoord

De activiteiten van het Algemeen Nederlands Zangverbond vallen onder het decreet van 24 juli 1991 houdende de subsidiëring van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk.

Het ANZ heeft tot op heden geen aanvraag ingediend op het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidiëring voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk. De activiteiten van deze vereniging situeren zich immers niet in het toepassingsgebied van dit decreet.

Inzake de subsidiëring van de verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening heb ik mijn administratie de opdracht gegeven om de budgettaire implicaties te onderzoeken van een decreetswijziging.

Als bijlage vindt het Vlaams parlements lid een volledige lijst van de verenigingen die vallen onder het decreet van 24 juli 1991 inzake de amateuristische kunstbeoefening en van de verenigingen die vallen onder het decreet van 19 april 1995 inzake de verenigingen voor volksoontwikkelingswerk.

(De bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN EN GELIJKE
KANSENBELEID

Vraag nr. 9
van 8 januari 1996
van de heer MICHEL VANDENBUSSCHE

Gemengde ambtelijke commissie Brussel – Samenstelling

Door de Vlaamse regering werd aangekondigd dat een gemengde ambtelijke commissie een krachtlijnen-inventaris voor Brussel op papier zal zetten voor 31 december 1995.

Ik neem aan dat we over de opdracht en de werkwijze van deze commissie in het parlement nog overleg zullen kunnen plegen, naar aanleiding van de bespreking van de beleidsnota en de begroting 1996.

Via deze schriftelijke vraag zou ik de exacte samenstelling van deze commissie willen vernemen (personen + functies).

Antwoord

De samenstelling van de gemengde ambtelijke commissie Brussel is als volgt.

Administraties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

- Departement Coördinatie :
administratie Kanselarij en Voorlichting
administratie Externe Betrekkingen
- Departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw :
administratie Binnenlandse Aangelegenheden
- Departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur :
administratie Gezondheidszorg
administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn
administratie Sociaal-cultureel Werk
administratie Kunst
- Departement Onderwijs :
administratie Basisonderwijs
administratie Secundair Onderwijs
administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek
administratie Permanente Vorming
- De administratie Werkgelegenheid van het departe-

ment Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw en de administratie Planning en Statistiek van het departement Algemene Zaken en Financiën worden van het verloop van de vergaderingen in kennis gesteld, maar nemen in functie van de huidige agenda niet actief aan de vergaderingen deel.

Vlaamse Openbare Instellingen

Kind en Gezin
Bloso

De administratie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Het kabinet van de minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

De vergadering wordt voorgezeten door de directeur-generaal van de administratie Kanselarij en Voorlichting en het secretariaat gebeurt door de directeur van de cel Administratieve Coördinatie Brussel binnen dezelfde administratie.

De uitnodigingen voor de vergaderingen gebeuren aan de administratieve entiteiten en niet aan personen ; het is dus telkens de leidend ambtenaar die een vertegenwoordiger voor de vergadering aanwijst. Meestal is dit de leidend ambtenaar zelf, zijn adjunct of een vertegenwoordiger met de graad van afdelingshoofd. In enkele gevallen komt er een vertegenwoordiger met de graad van adjunct van de directeur.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 24
van 27 september 1995
van de heer DIDIER RAMOUDT

11 juli – Erkenning

In België zijn er 12 feestdagen die gelden voor iedereen. Daarenboven is er de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap op 11 juli.

Ik stel evenwel vast dat, wat deze laatste feestdag betreft, het enkel de Vlaamse ambtenaren zijn die een vrije dag krijgen. In de privé-sector wordt 11 juli slechts hier en daar en dan nog op eigen initiatief als een feestdag beschouwd.

Waarom wordt 11 juli nog steeds niet erkend als een feestdag voor alle Vlaamse burgers ? Liggen er economische redenen aan ten grondslag ?

Heeft de minister-president al initiatieven ter zake genomen ? Wat was het resultaat ?

Antwoord

11 juli is niet enkel bij de Vlaamse overheid erkend als betaalde feestdag. In een toenemend aantal bedrijfssectoren (banksector, verzekeringswezen...) is de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap eveneens een erkende verlofdag.

De Vlaamse regering heeft in het verleden de Vlaamse bedrijven reeds meermaals verzocht om hun werknemers op de Vlaamse feestdag een dag verlof toe te staan. De regering zal het probleem ter bespreking voorleggen in het Vlaams Economisch-Sociaal Overlegcomité.

De erkenning van 11 juli als wettelijke feestdag is een federale bevoegdheid. Het invoeren van een bijkomende officiële verlofdag zou uiteraard ernstige financiële inspanningen vragen van werkgeverszijde.

Vraag nr. 3
van 26 oktober 1995
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Bekendmaking duinenbesluit – Vande Lanotte

De federale minister van Binnenlandse Zaken, de heer J. Vande Lanotte, maakte als eerste het bijkomend beschermingsbesluit voor de duinen bekend dat woensdag 4 oktober 1995 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd. Dit ondanks het feit dat minister Vande Lanotte beleidsmatig niets met deze materie te maken heeft.

Ik neem aan dat de minister dit niet zo heeft gelaten. Welke maatregelen heeft hij genomen om te verhinderen dat bij een volgende gelegenheid de Vlaamse regering en het Vlaams parlement weer voor schut worden gezet ?

Welke stappen heeft de minister-president bij zijn collega in de federale regering gezet om dergelijke toestanden in de toekomst te vermijden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

De coördinatie van de persvoorlichting m.b.t. beslissingen van de Vlaamse regering berust bij de informatieambtenaar van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, en de mediaredacties zijn hier geheel en al van op de hoogte. De persmededelingen omtrent beslissingen van de Vlaamse regering worden hun telkens zo snel mogelijk na afloop van de vergadering doorgezonden, en de Vlaamse regering maakt er een punt van al haar beslissingen op deze wijze bekend te maken. Dit was ook het geval op 4 oktober 1995.

Via een krant vernamen wij dat een federaal minister die dag het initiatief had genomen om zelf een beslissing van de Vlaamse regering, die weliswaar betrekking had op het kiesarrondissement van de betrokken federale minister, via een persmededeling bekend te maken. Via de kolommen van dezelfde krant heeft

onze informatieambtenaar zich de volgende dag publiek verwonderd over dit initiatief.

Het lijkt mij de logica zelf dat de ministers van de onderscheiden regeringen de media slechts informeren over de materies die tot hun bevoegdheid behoren. Deze logica spreekt zozeer voor zich, dat het wellicht niet aangewezen is ze in een formele afspraak te consacreren.

Het lijkt mij trouwens aangeraden het onderscheidingsvermogen van de media tussen de verschillende uitvoerende machten niet te onderschatten. Het feit dat een minister informeert over een materie die niet tot zijn bevoegdheid behoort, stimuleert de media wellicht tot meer aandacht voor het merkwaardige van zijn demarche dan voor de inhoud van het gecommuniceerde.

In de marge kan ik het Vlaams parlamentslid signaleren dat het mij bekend is dat de minister vice-president, collega Luc Van den Bossche, de federale minister informeel heeft aangesproken over bedoeld incident.

Vraag nr. 6
van 13 november 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Domein Altembroek Voeren – Aankoop

Op mijn schriftelijke vraag nummer 146 van 19 juli 1994 over de mogelijke aankoop van het domein Altembroek in Voeren antwoordde de toen bevoegde minister dat, gezien de uitgestrektheid en de verscheidenheid van het domein, een gecoördineerde aanpak wenselijk leek. De minister beloofde dit dossier onmiddellijk na het reces in de Vlaamse regering ter sprake te brengen. Thans vemeem ik evenwel dat het domein zou verkocht zijn.

Kan de minister mij meedelen of het dossier alsnog ter sprake is gekomen op de ministerraad ?

Wat was het advies van de toenmalige minister van Cultuur ?

Waarom heeft de regering deze voor het Voerense toerisme zo belangrijke aankoop uiteindelijk niet verwezenlijkt ?

Antwoord

Het kasteel werd inderdaad door een privé-persoon aangekocht. Betrokkene bewoont dit met zijn familie.

De optie om het kasteel aan te kopen door de Vlaamse overheid werd niet meer overwogen, omdat de uitbouw van een groots project niet paste in de natuurlijke omgeving.

De noodzakelijke verbouwingswerken, waarbij de veelvuldige houtbewerking van het kasteel binnen en buiten verwijderd diende te worden om de optimale brandveiligheid te garanderen die geëist wordt voor openbare gebouwen, zouden het uitzicht ervan grondig hebben gewijzigd.

De Vlaamse overheid zal anderzijds, via haar diensten van Ruimtelijke Ordening, zeer nauwlettend kunnen toezien op het gebruik en de inrichting van de gebou-

wencomplexen die geïntegreerd dienen te blijven in hun natuurlijke kader.

Het domein van Altembroek is immers deels gelegen in een buitengewoon waardevol natuurgebied.

De Vereniging Vogel- en Natuurreservaten, met zetel te Brussel, zal daarom de bossen, weiden akkerlanden aankopen die op Vlaams grondgebied liggen. Het betreft hier een oppervlakte van ongeveer 130 ha. De notariële akte zal eerstdaags worden ondertekend.

In principe kan de vereniging voor deze aankoop gebruik maken van een subsidiëring door de Vlaamse overheid ten belope van 60% van het totale aankoopbedrag. Zodoende levert ook de Vlaamse Gemeenschap haar bijdrage tot de vrijwaring van dit landschapelijk unieke gebied met een rijkdom aan fauna en flora.

Ik kan het parlementslid ook nog meedelen dat de gronden die op Nederlands grondgebied liggen eveneens door een Nederlandse natuurvereniging worden aangekocht. Zodoende komt de totaliteit van dit prachtige natuurgebied in beschermende handen.

Met deze aankoop is ook de toeristische sector gediend, vermits de vallei van de Noorbeek en de hogergelegen plateaus nu zeker uitstekende wandelgebieden zullen blijven. Het lijkt mij trouwens interessant en aangewezen dat de plaatselijke Vlaamse VVV in dit verband afspraken zou maken met de kopers.

Met de huidige landbouwers-pachters kunnen beheersovereenkomsten worden gesloten.

De Vlaamse regering heeft de ontwikkelingen ter plaatse dus wel degelijk zeer nauwlettend gevolgd.

Vraag nr. 7
van 13 november 1995
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Vakantiespreiding – Evaluatie en conclusies

De vakantiespreiding tijdens de paasvakantie 1995 heeft opnieuw geleid tot sterke reacties bij de tegenstanders in kringen van horeca-uitbaters, vooral aan de Vlaamse kust. Deze reacties zijn te begrijpen: de uitbaters van horeca-zaken moeten voor een periode van drie weken personeel aanwerven, maar anderzijds kunnen zij slechts rekenen op een voldoende klantenbezetting tijdens één week, uiteraard de middenweek, als zowel Vlamingen als Walen vakantie genieten.

In het derde nummer van 1995 van het tijdschrift West-Vlaanderen Werkt zegt het Westvlaams Economische Studiebureau dat vakantiespreiding inderdaad slechts zinvol is als de volle capaciteitsbezetting wordt benaderd. Anderzijds pleit het WES wél voor vakantiespreiding in de zomermaanden. Dit standpunt groeide uit een toenemende bezorgdheid voor de nadelige gevolgen van een te sterke concentratie van de hoofdvakanties.

1. Hoe heeft de minister-president de vakantiespreiding tijdens de paasvakantie 1995 geëvalueerd inzake de impact voor de middenstand en met name de horeca?

2. Zijn er op basis daarvan al beslissingen genomen voor de kerstvakantie en de paasvakantie 1996? Heeft de minister-president zijn advies al gegeven aan zijn Vlaamse collega van Onderwijs? Bestaat daarover ook overleg met de andere bevoegde ministers in dit land en met de betrokken toeristische sectoren middenstand en horeca, onder andere aan de Vlaamse kust?
3. Zijn er al beslissingen genomen inzake vakantie-spreiding voor de volgende zomervakantie? Zo ja, zijn die voor advies voorgelegd aan de voor deze materie bevoegde collega's van de minister-president, of aan de betrokken toeristische sectoren? Zo nee, is er zo'n adviesprocedure gepland?

Antwoord

Op 17 april 1991 werden bij besluit van de Vlaamse regering houdende de organisatie van het schooljaar in het basis- en secundair onderwijs, in het deeltijds onderwijs en in het onderwijs voor sociale promotie, erkend of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, onder meer de vakantieperiodes vastgelegd. Ik verwijs hiervoor naar artikel 4 van het bovenvermeld besluit van de Vlaamse regering.

Op 15 december 1989 had de toenmalige Vlaamse regering reeds haar principiële goedkeuring gegeven aan bovenvermeld ontwerpbesluit en werd de toenmalige gemeenschapsminister van Onderwijs, wijlen Daniël Coens, gemachtigd het advies in te winnen van de overkoepelende en representatieve ouderverenigingen, van de inrichtende machten, van de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen, van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (thans Toerisme Vlaanderen) en van de Raad van State. De toenmalige gemeenschapsminister voor Onderwijs werd tevens gemachtigd om te onderhandelen in de schoot van het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten.

Het eigen voorstel van vakantieregeling van de bevoegde gemeenschapsminister van de Franse Gemeenschap bracht toen in Vlaanderen eveneens de problematiek van de vakantiespreiding aan de orde. Na raadpleging van de respectieve adviezen, nam de Vlaamse regering op 15 december 1990 volgend standpunt in betreffende de vakantiespreiding:

1. het uitwerken van een eigen regeling in afwachting van een mogelijke vakantiespreiding;
2. overleg, op voet van gelijkheid met de Franse Gemeenschap;
3. bij positief resultaat, aanpassing van de eigen regels.

Tot op heden is het Vlaams standpunt inzake vakantiespreiding niet gewijzigd.

Vanuit toeristisch oogpunt kan inderdaad een lans worden gebroken voor een spreiding van de schoolvakanties, voornamelijk van de zomervakantie. Op economisch en ecologisch vlak spreken hier ongetwijfeld een aantal argumenten pro.

Maar er spelen ook nog andere factoren. Louter onderwijskundig gezien zou een ideale leerproces bestaan uit

een lesperiode van zeven weken, telkens gevolgd door één week vakantie. Anderzijds kan een loskoppeling van de school- en bedrijfsvakanties evenwel sterke familiale gevolgen hebben. Een verschillende vakantie-regeling in Noord en Zuid zal ook gevolgen hebben, zeker voor mensen die werken of school lopen in het tweetalige Hoofdstedelijk Gewest.

De vorige regering van de Franse Gemeenschap had de eigen vakantiekalender gewijzigd, waardoor de carnaval- en de paasvakanties niet meer samenvielen met de vakanties in het Nederlands taalgebied en in de Vlaamse scholen in Brussel. Deze regeling lokte evenwel reacties uit bij scholen en ouders in beide gemeenschappen.

De minister-voorzitster van de Franse Gemeenschapsregering, mevrouw Laurette Onkelinx, heeft haar intentie om de vakantiekalender van de Franse Gemeenschap opnieuw gelijk te schakelen met die van de andere gemeenschappen onlangs kenbaar gemaakt. Mevrouw Onkelinx heeft de ontwerp-vakantiekalender van de Franse Gemeenschap tot en met het jaar 2.000 voor advies voorgelegd aan de onderwijsvakbonden. De inrichtende machten en de ouderverenigingen hebben zich met de nieuwe vakantie-regeling reeds akkoord verklaard.

Ik kan het Vlaams parlementslid meedelen dat het vastleggen en/of het wijzigen van de vakantieperiodes in eerste instantie onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister voor Onderwijs valt. Ik heb bijgevolg ook geen initiatieven in die zin aangekondigd in de beleidsbrief Toerisme Vlaanderen zoals door mij neergelegd bij het Vlaams Parlement.

Ik ben van mening dat vakantiespreiding, voornamelijk de zomervakantie, positieve mogelijkheden kan inhouden voor de toeristische sector en ook voor het milieu. Ik vind evenwel dat een standpuntbepaling slechts kan gebeuren na een grondige studie en over een concreet voorstel, en dit in overleg tussen beide gemeenschappen en met alle belanghebbende sectoren.

Vraag nr. 8
van 17 november 1995
van de heer WARD BEYSEN

Chili-missie – Promotie Vlaamse zeehavens

Begin oktober laatstleden bracht de minister-president een bezoek aan Chili. Ter gelegenheid van dit bezoek zouden vertegenwoordigers van de Vlaamse zeehavens, Antwerpen, Zeebrugge en Gent, besloten hebben om, bij wijze van experiment, gezamenlijk aan promotie te doen. Het gaat hier om een belangwekkend precedent.

1. Wie nam het initiatief tot dit gezamenlijk optreden ?
2. Met wie werd daartoe in de respectieve zeehavens contact opgenomen ?
3. Wie vertegenwoordigde de havens tijdens deze missie, respectievelijk Antwerpen, Zeebrugge en Gent ?
4. a) Welk aanbod werd er vanuit Chili richting Vlaamse zeehavens gedaan, en omgekeerd vanuit Vlaanderen naar Chili toe ?

- b) Welke concrete resultaten werden met deze missie behaald ?

Antwoord

1. Het initiatief tot een gezamenlijke promotie van de Vlaamse zeehavens in Chili werd op mijn voorstel genomen door de vertegenwoordigers van de zeehavens van Antwerpen, Zeebrugge en Gent die mij op de missie vergezelden.
2. Zie het antwoord op de eerste vraag. Ik ga ervan uit dat deze vertegenwoordigers zelf verdere contacten namen voor zover nodig.
3. De havens werden vertegenwoordigd door hun directeur-generaal, met uitzondering van de haven van Antwerpen die vertegenwoordigd was door de adjunct-directeur-generaal (de directeur-generaal die de missie zou meemaken was op het allerlaatste ogenblik verhinderd).
4. a. Chili en Vlaanderen streven ernaar om de Vlaamse zeehavens te benutten niet alleen voor een grotere invoer van Chileense producten als fruit en ertsen, maar ook als logistiek platform voor de commercialisatie van meer bepaald fruit en fruit-sap in Europa.
- b. Behoudens wat in dit verband reeds werd gezegd in verband met de Vlaamse havens, kan worden gewezen op twee soorten resultaten.

Vooreerst werd een kaderakkoord tot samenwerking ondertekend tussen de beide regeringen. Tijdens de missie zelf werd de eerste concrete aanzet gegeven voor samenwerking op het vlak van onder meer wetenschapsbeleid, interuniversitaire samenwerking, biotechnologie, leefmilieu, vorming van KMO-kaders, musea, regionale ontwikkeling, exportbevordering. Deze aanzet wordt op dit ogenblik verder uitgewerkt met het oog op de vastlegging van een aantal projecten door een gemengde commissie die in Brussel zal samenkomen in het voorjaar 1996.

In de tweede plaats werden een eerste aantal principiële afspraken vastgelegd door het Vlaamse bedrijfsleven : naast de havens zijn vermeldenswaard de organisatie van een dubbelseminarie (in Vlaanderen en in Chili) over het Chileense concessiesysteem en de Vlaamse expertise in de bouwsector ; de bevordering voor de registratie van Vlaamse bedrijven voor de participatie aan de uitbouw van de Chileense infrastructuur ; de uitrusting van de stadsbussen van Santiago met een Vlaams ticketontwaardingssysteem en de verzekering van de invoer van Chileens koper en de technologische samenwerking ter zake.

Vraag nr. 19
van 7 december 1995
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Vlaamse exportprijs – Inhoud

Uit de pers vernam ik dat de minister-president vanaf 1996 ieder jaar een Vlaamse exportprijs wil uitreiken.

1. Het is de bedoeling met deze prijs de exportprestaties van grote Vlaamse ondernemingen en KMO's een hart onder de riem te steken. Zal deze Vlaamse exportprijs er met zekerheid en op jaarlijkse basis komen? Of zijn dit enkel plannen die nog moeten goedgekeurd worden?
2. Wat houdt deze Vlaamse exportprijs in? Zijn er financiële gevolgen aan verbonden? Zo ja, hoe groot is de omvang hiervan? Wordt er reeds rekening mee gehouden in de begroting van 1996? Zo ja, op welke begrotingspost is dit terug te vinden?
3. Is er al beslist hoe de laureaat wordt aangewezen? Zal dat door een jury zijn? Wie zal die jury samenstellen en aan welke criteria moet men daarvoor beantwoorden?
4. Zijn de criteria voor toekenning van de exportprijs zelf al vastgelegd? Zo ja, wat zijn die criteria?

Antwoord

Ik heb de bedoeling om jaarlijks een Vlaamse exportprijs aan bedrijven uit Vlaanderen uit te reiken. Deze plannen moeten nog verder worden uitgewerkt in overleg met de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel en aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Er zijn nog geen beslissingen genomen over de samenstelling van een eventuele jury of over de criteria waaraan de laureaat zal moeten voldoen.

De Vlaamse Exportprijs is in de eerste plaats een erkenning voor een Vlaams bedrijf dat een kwaliteitsprodukt maakt of een kwaliteitsdienst levert en goed presteert in het buitenland. Er is geen prijzengeld gepland.

Vraag nr. 21 van 15 december 1995 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Federale wetenschappelijke instellingen – Regionalisering

De federale minister van Wetenschapsbeleid verzet zich ertegen dat de deelstaten de federale wetenschappelijke instellingen mee beheren. Het federaal regeerakkoord vermeldt daar niets over volgens de minister. Volgens de federale minister is de prioriteit het bestaande kader goed te laten functioneren. In dat kader behoudt de federale overheid een dikke vinger in de pap van het onderzoek.

Volgens de federale bewindsman hebben de gemeenschappen en gewesten er belang bij de Belgische bevoegdheden volop spelen en dat het federale geld voor onderzoek wordt gemobiliseerd.

1. De minister-president ijvert over de ombouw van de federale instellingen naar een confederaal model. Wordt de overheveling van de wetenschappelijke instellingen daarbij effectief nagestreefd?
2. Is er ter zake overleg aan de gang? Wat is de stand van zaken?

Antwoord

De verschillende standpunten in verband met de verdere defederalisering van het wetenschapsbeleid en het nastreven van een homogeen bevoegdheidspakket ter zake kan het Vlaams parlementslid vinden in mijn beleidsbrief "Het wetenschaps- en technologiebeleid in Vlaanderen; Beleidsprioriteiten 1995-1999" die ik in november 1995 heb voorgelegd aan de commissie Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

Het parlementslid vindt als bijlage een kopie van de relevante passages in verband met een verdere defederalisering.

Wat de federale wetenschappelijke instellingen betreft is ons standpunt dat zij moeten uitgroeien tot succesvolle confederale instellingen.

De modaliteiten daartoe moeten echter nog worden uitgewerkt en zijn wellicht ook afhankelijk van instelling tot instelling. Een ander mogelijk model zou erin bestaan om sommige instellingen toe te wijzen aan een gemeenschap, andere dan weer op confederale leest te schoeien.

Ik kan het parlementslid meedelen dat ter zake momenteel geen overleg plaatsvindt.

Vraag nr. 26 van 8 januari 1996 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Comité XVIII – Functie en samenstelling

Ik vernam dat het zogenaamde Comité XVIII tot een protocol-overeenkomst over het minidecreet inzake de hervorming van de BRTN diende te komen.

1. Wat is de decretale basis van dit Comité XVIII? Wanneer is het Comité opgericht?
2. Wat is de taak en functie van dit Comité XVIII? Welke bevoegdheden verschaffen hen een verplichtende tussenkomst? Welke een vrijblijvende tussenkomst?
3. Het Comité XVIII had tot taak een protocolovereenkomst uit te werken. Kan de minister mij hiervan een nadere omschrijving geven? Wat zijn de gevolgen indien zulke protocolovereenkomst niet wordt afgesloten?
4. Op welke wijze wordt Comité XVIII samengesteld? Wie wijst de leden aan? Uit welke instellingen of sectoren komen ze?

Antwoord

1. Krachtens artikel 4 van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel richt de Koning ten hoogste vijftientig sectorcomités op. Het Sectorcomité Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest werd, ingevolge het koninklijk besluit van 2 augustus 1990 tot wijziging van het

koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, opgericht vanaf 1 oktober 1990.

De bevoegdheden van het Sectorcomité XVIII worden geregeld door artikel 2 van de voormelde wet van 19 december 1974 en het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 tot aanwijzing van de grondregelingen in de zin van artikel 2, § 1, 1°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel.

De Vlaamse overheid is wettelijk verplicht alle voorgenomen algemene maatregelen betreffende haar personeel voor onderhandeling voor te leggen aan de representatieve vakbonden in het Sectorcomité XVIII met betrekking tot :

- 1° het administratief statuut, met inbegrip van de vakantie- en verlofregeling ;
- 2° de bezoldigingsregeling ;
- 3° de pensioenregeling ;
- 4° de betrekkingen met de vakorganisaties ;
- 5° de organisatie van de sociale diensten.

De verplichting tot voorafgaande onderhandeling is een door de wet zelf voorgeschreven substantiële vormvereiste. In de voormelde wet van 19 december 1974 is er geen sprake van vrijblijvende tussenkomst van het Sectorcomité XVIII.

3. De conclusies van iedere onderhandeling in het Sectorcomité XVIII worden vermeld in een protocol waarin ofwel het eenparig akkoord van de afvaardiging van de overheid en van de afvaardigingen van de vakbonden, ofwel hun respectieve standpunten worden opgetekend. Het protocol vormt het kader waarbinnen de Vlaamse overheid kan ageren en omschrijft de grenzen van haar actiemogelijkheden. Maatregelen die zouden worden genomen naar aanleiding van een onderhandeling en die ten gronde zouden afwijken van het afgesloten protocol, zijn voor vernietiging vatbaar.

Zoals reeds gezegd is de verplichting tot voorafgaande onderhandeling een door de wet zelf voorgeschreven substantiële vormvereiste. Dit betekent dat de beslissingen of maatregelen door de Vlaamse overheid genomen zonder voorafgaande onderhandeling, door de Raad van State kunnen worden vernietigd.

4. De samenstelling van het Sectorcomité wordt geregeld door artikel 21 van het voormeld koninklijk besluit van 28 september 1984. Het Sectorcomité is samengesteld uit :

- 1° de afvaardiging van de overheid ;
- 2° de afvaardiging van elke representatieve vakbond.

De leden van de afvaardiging van de overheid kunnen zich laten vervangen door een behoorlijk

gemachtigd afgevaardigde. De afvaardiging van de overheid mag zich doen vergezellen door technici.

Elke representatieve vakbond stelt vrij haar afvaardiging samen. Zij bestaat uit maximum vier leden. De afvaardiging van elke vakbond mag zich doen vergezellen door maximum twee technici per op de dagorde ingeschreven punt.

In haar vergadering van 28 juli 1995 heeft de Vlaamse regering de overheidsdelegatie in het Sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest vastgesteld. De overheidsdelegatie bestaat uit de volgende leden :

1° vaste kern van permanente leden :

- voorzitter : de minister-president van de Vlaamse regering ;
- ondervoorzitter : de minister vice-president en Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken ;
- lid : Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid ;

2° de andere leden van de Vlaamse regering worden op de vergaderingen uitgenodigd voor de punten met betrekking tot de diensten of instellingen die onder hun bevoegdheid ressorteren ;

3° voor aangelegenheden met betrekking tot het Universitair Ziekenhuis Gent of de BRTN kan de voormelde vaste kern van permanente leden aangevuld worden met het hoofd van de betrokken instelling of zijn behoorlijk gemachtigd tegenwoordiger.

Vraag nr. 27

van 12 januari 1996

van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Onthaalbrochure anderstaligen Vlaams-Brabant – Stand van zaken

De provincie Vlaams-Brabant heeft in haar Versterkt Actieprogramma Rand van 20 september 1995 gesteld dat zij een budget van anderhalf miljoen heeft uitgetrokken om de integratiemogelijkheden van anderstaligen in Vlaamse gemeenten te bevorderen.

Eén van de middelen daartoe is een onthaalbrochure die de provincie Vlaams-Brabant gepland heeft als een gemeenschappelijk initiatief van de Vlaamse Gemeenschap en Vlaams-Brabant.

Hoever is de realisatie van deze onthaalbrochure reeds gevorderd ?

Werd de aangelegenheid reeds besproken in de administratieve interkabinettenwerkgroep inzake de Vlaamse rand, dan wel in het overlegcomité met de mandatarissen uit de rand ?

Antwoord

In het kader van de voorbereiding van een globaal actieplan voor de Vlaamse rand zal ook de mogelijk-

heid worden nagegaan om in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant een zogenaamde onthaalbrochure voor anderstaligen aan te maken.

Volgens planning zal dit actieplan wellicht in de loop van de maand april kunnen afgerond worden.

Vraag nr. 28
van 12 januari 1996
van mevrouw NELLY MAES

Interministeriële conferentie Buitenlands Beleid – Werking

In het kader van de organisatie van het buitenlands beleid van Vlaanderen is het functioneren van het overleg met de federale regering van het grootste belang. Het officiële overlegorgaan is de interministeriële conferentie Buitenlands Beleid.

Op welke data heeft dit overlegorgaan vergaderd sedert zijn oprichting ?

Welke agendapunten werden behandeld ?

In hoeverre wordt overleg gepleegd op het niveau van de administraties ?

Met betrekking tot welke materies gebeurde dit ?

Bestaat hiervoor een vaste structuur ?

Antwoord

De interministeriële conferentie Buitenlands Beleid vergaderde voor het eerst op 5 november 1992. Sindsdien vergaderde zij ook op 25 januari 1993, op 9 juni 1993, op 20 juli 1993, op 3 november 1993, op 31 mei 1994, op 17 juni 1994, op 22 november 1994, op 4 april 1995 en op 14 september 1995. De eerstvolgende vergadering vindt plaats op 12 maart 1996.

Volgende agendapunten werden behandeld :

1. het intern reglement ;
2. het samenwerkingsakkoord inzake de deelname aan Europese ministerraden ;
3. een gedragscode inzake de organisatie van Belgische zendingen in het buitenland ;
4. het Belgische voorzitterschap van de EU tijdens het tweede semester van 1993 ;
5. de oprichting en de samenstelling van het Comité van de Regio's ;
6. het samenwerkingsakkoord betreffende de vertegenwoordiging van België in internationale organisaties andere dan de EU ;
7. het samenwerkingsakkoord inzake de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen ;
8. GATT-onderhandelingen en de clause van de culturele uitzondering ;
9. het samenwerkingsakkoord betreffende de gewestelijke economische en handelsattachés en de modaliteiten op het vlak van de handelspromotie ;

10. het samenwerkingsakkoord over de rechtsgedingvoering voor een internationaal of rechtcollege ;

11. Belgische scholen in Burundi en Ruanda ;

12. samenstelling van het Congres van de Europese Lokale en Regionale Overheden van de Raad van Europa ;

13. verplichte bijdrage van België aan internationale organisaties ;

14. organisatie in België van buitenlandse officiële bezoeken ;

15. samenwerkingsakkoord betreffende het statuut van de vertegenwoordigers van de gemeenschappen en de gewesten in de diplomatieke en consulaire posten ;

16. voorbereiding van de intergouvernementele conferentie van 1996 ;

17. vertegenwoordiging van de gemeenschappen en de gewesten in de parlementaire vergaderingen van internationale organisaties.

Op elke bijeenkomst van de interministeriële conferentie delen de onderscheiden regeringen ook hun belangrijkste opties inzake buitenlands beleid mee. Daarnaast keurt de interministeriële conferentie Buitenlands Beleid ook telkens de verslagen goed van de werkgroep "gemengde verdragen", ingesteld door het samenwerkingsakkoord betreffende de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen.

Er wordt permanent overleg gepleegd op het niveau van de administraties, in het raam van de bovengenoemde samenwerkingsakkoorden – waarvan de uitvoering verzekerd wordt in specifieke comités, in de Europese coördinatie en op ad hoc-basis. Over alle aangelegenheden die van gemeenschappelijk belang zijn voor het buitenlands beleid van de federale regering en van de deelstaten, wordt ambtelijk overleg gepleegd.

Vraag nr. 29
van 12 januari 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Campingbesluit – Uitvoering

In Vlaanderen zijn er tal van zogenoemde "illegale" campings. Volgens berekeningen van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme zijn er van de 534 kampeerterrainen in Vlaanderen op dit ogenblik 282 terreinen die reglementair niet voldoen. 119 van deze campings bevinden zich aan de kust.

Door het besluit van 23 februari 1995 (verschenen in het Staatsblad op 1 augustus van dat jaar) zou aan deze wildgroei een einde moeten worden gesteld. Vanuit de milieu- en natuurbeweging wordt echter gevreesd voor een stelselmatige regularisatie in plaats van een sanering van de bestaande toestand.

Kan de minister een eerste stand van zaken geven van de wijze waarop dit besluit tot nu toe in praktijk werd toegepast ?

Antwoord

In de week na de publikatie in het Belgisch Staatsblad van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1995 betreffende de exploitatie van terreinen voor openlucht recreatieve verblijven werden alle exploitanten van terreinen voor openlucht recreatieve verblijven die over een vergunning beschikten afgeleverd volgens de wet van 30 april 1970 op het kamperen, door Toerisme Vlaanderen uitgenodigd een nieuwe vergunning aan te vragen. Alle bij Toerisme Vlaanderen bekende terreinen die over geen vergunning beschikten afgeleverd volgens de oude kampeerwet, werden uitgenodigd binnen het jaar ten minste een principiële vergunning aan te vragen. Voorts organiseerde Toerisme Vlaanderen op 21, 23 en 28 november 1995 informatiedagen voor exploitanten van terreinen voor openlucht recreatieve verblijven waarop de nieuwe regelgeving uitvoerig werd toegelicht. Aan deze informatiedagen namen 382 personen deel. Momenteel ontving Toerisme Vlaanderen reeds vijf aanvragen om vergunning en zes aanvragen om principiële vergunning. Per 15 januari 1996 was er nog geen enkele van deze aanvragen volledig om te worden behandeld overeenkomstig het exploitatiebesluit. Derhalve verkreeg tot op heden nog geen enkel terrein voor openlucht recreatieve verblijven een vergunning zoals bepaald in het decreet van 3 maart 1993 houdende statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven.

Vraag nr. 30
van 18 januari 1996
van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Culturele akkoorden – Stand van zaken

Kan de minister-president mij meedelen welke culturele akkoorden er thans in onderhandeling zijn ?

Welke culturele akkoorden waarbij de Vlaamse Gemeenschap partner is bestaan er reeds ? Waar werden ze afgesloten en voor welke termijn ?

Antwoord

Ik vestig de aandacht van het Vlaams parlementslid erop dat sinds 18 mei 1993 de gemeenschappen en

gewesten de bevoegdheid hebben om internationale akkoorden en verdragen te sluiten met andere landen en regio's voor aangelegenheden waarvoor zij bevoegd zijn op basis van artikel 167, § 1 en 3 van de Grondwet.

De Vlaamse regering wendt deze bevoegdheid aan om een eigen internationaal beleid gestalte te geven en heeft intussen autonoom reeds een aantal akkoorden, verdragen en samenwerkingsovereenkomsten gesloten.

Nieuwe culturele akkoorden in de strikte zin zijn er op dit ogenblik niet in onderhandeling.

De bestaande culturele akkoorden werden gesloten door het Koninkrijk België met 44 diverse landen.

Als bijlage vindt het parlementslid een overzichtstabel met vermelding van het partnerland, het jaartal van ondertekening, de datum waarop de laatste vergadering van de Vaste Gemengde Commissie plaatsvond en eventuele bemerkingen wat de uitvoering van het cultureel akkoord betreft.

Vlaanderen heeft apart een cultureel akkoord gesloten met Nederland, dat op 17 januari 1995 te Antwerpen plechtig werd ondertekend.

Met Hongarije en Polen is het cultureel akkoord niet meer in uitvoering wat Vlaanderen betreft. Het werd vervangen door een Vlaams-Hongaars en een Vlaams-Pools verdrag.

Met de Baltische staten Estland, Letland en Litouwen worden samenwerkingsverdragen gesloten en getekend tijdens de eerste week van de maand maart 1996.

Alle basis-culturele akkoorden en verdragen worden gesloten voor onbepaalde duur.

De Vlaamse regering is bevoegd voor de uitvoering van alle culturele akkoorden.

De uitvoering van de culturele akkoorden en verdragen wordt vastgelegd in een samenwerkingsakkoord van doorgaans drie jaren, dat genegocieerd wordt door Vlaanderen en de respectieve andere partner tijdens een vergadering van een Vaste Gemengde Commissie.

Culturele akkoorden – Situatie februari 1996

Land	Jaartal ondertekening	Laatste vergadering Vaste Gemengde Commissie	Situatie (Samenwerkingsprogramma's – SWP – werden voor drie jaren onderhandeld en vastgelegd)
Algerije	1966	december 1989	In uitvoering – SWP wordt evenwel niet hernieuwd gezien de politieke situatie en moeilijkheden in Algerije
Argentinië	1965	november 1990	In uitvoering – er is voorlopig geen aanzet om SWP te hernieuwen. Door de beslissing van de Vlaamse minister van Onderwijs dd. 28 april 1993 worden geen voorstellen voor onderwijs meer ingediend
Bondsrepubliek Duitsland	1956	februari 1994	In uitvoering

Land	Jaartal ondertekening	Laatste vergadering Vaste Gemengde Commissie	Situatie (Samenwerkingsprogramma's – SWP – werden voor drie jaren onderhandeld en vastgelegd)
Brazilië	1960	november 1990	In uitvoering – er is voorlopig geen aanzet om het SWP te hernieuwen. Uitwisselingen waren er vooral op het gebied van onderwijs, met vraag naar beurzen voor Vlaamse universiteiten ; door de beslissing van de Vlaamse minister van Onderwijs dd. 28.04.1993 zal hieraan een einde komen
Bulgarije	1967	oktober 1995	In uitvoering
Canada	1967	mei 1993	In uitvoering
China	1980	februari 1988	Opmerking : de Vlaamse regering heeft op 23 juni 1993 beslist het cultureel akkoord met China opnieuw op te starten – is nog niet gebeurd. Thans verkennende gesprekken met Chinese ambassade voor de onderhandeling van een nieuw SWP
Denemarken	1957	februari 1992	In uitvoering
Estland	1996	–	Met Estland wordt een Vlaams-Estlands samenwerkingsverdrag getekend op 4 maart 1996
Egypte	1967	december 1991	In uitvoering
Finland	1979	november 1994	In uitvoering
Frankrijk	1970	februari 1991	In uitvoering
Griekenland	1954	december 1993	In uitvoering
Groot-Brittannië	1946	december 1991	Niet in uitvoering – informele vergaderingen
Hongarije	1965	december 1993	Niet meer in uitvoering wat Vlaanderen betreft – werd vervangen door een Vlaams-Hongaars verdrag – VGC april 1995
Ierland	1980	januari 1992	In uitvoering
India	1973	oktober 1992	In uitvoering – SWP wordt in maart 1996 onderhandeld
Indonesië	1970	oktober 1984	Momenteel niet in uitvoering – contact werd genomen door de Indonesische autoriteiten voor het heropstarten van SWP
Iran	1960	1980	Niet in uitvoering. Opmerking : sinds 1980 werden er de facto geen werkprogramma's meer opgesteld
Israël	1967	oktober 1991	In uitvoering
Italië	1948	maart 1995	In uitvoering
Japan	1973	december 1995	In uitvoering Opmerking : de samenwerkingsactiviteiten vallen ofwel geheel ten laste van Japan, ofwel van de Vlaamse Gemeenschap en dit omdat er in Japan met grote privé-instellingen als sponsors gewerkt wordt
Joegoslavië	1957	januari 1990	Niet in uitvoering
Letland	1996	–	Met Letland wordt een Vlaams-Letlands samenwerkingsverdrag getekend op 6 maart 1996
Litouwen	1996	–	Met Litouwen wordt een Vlaams-Litouws samenwerkingsverdrag getekend op 5 maart 1996
Luxemburg	1967	november 1993	In uitvoering
Marokko	1975	december 1994	In uitvoering

Land	Jaartal ondertekening	Laatste vergadering Vaste Gemengde Commissie	Situatie (Samenwerkingsprogramma's – SWP – werden voor drie jaren onderhandeld en vastgelegd)
Mexico	1964	februari 1991	In uitvoering Door de beslissing van de Vlaamse minister van Onderwijs dd. 28 april 1993 zullen geen voorstellen voor onderwijs meer ingediend worden
Nederland	1995	juni 1995 (in oude CA)	Belgisch CA niet meer in uitvoering – op 17 januari 1995 werd te Antwerpen plechtig het Vlaams-Nederlands cultureel akkoord getekend
Nederlandse Antillen	1975	november 1995	In uitvoering
Noorwegen	1948	december 1992	In uitvoering
Oostenrijk	1952	oktober 1992	In uitvoering
Pakistan	1963	–	Niet in uitvoering Opmerking : er werd wel een basisakkoord gesloten, maar tot op heden werd dit niet in werkprogramma's geconcretiseerd
Portugal	1955	september 1990	In uitvoering – geen actief werkprogramma sinds 1992 Vast bepaalde domeinen stilzwijgend verlengd
Polen	1974	december 1991	Niet meer in uitvoering voor wat Vlaanderen betreft – werd vervangen door een Vlaams-Pools verdrag – VGC december 1991
Roemenië	1963	december 1995	In uitvoering
Senegal	1975	december 1993	In uitvoering Door de beslissing van de Vlaamse minister van Onderwijs dd. 28 april 1993 zullen geen voorstellen voor onderwijs meer ingediend worden
Spanje	1958	juni 1994	In uitvoering
Suriname	1975	maart 1993	In uitvoering
Syrië	1980	–	Niet in uitvoering Opmerking : er werd wel een basisprogramma gesloten, maar tot op heden werd dit niet in werkprogramma's geconcretiseerd
Tunesië	1962	december 1995	In uitvoering
Tsjechoslowakije	1947	Slowakije maart 1995 Tsjechië maart 1995	In uitvoering Opmerking : dit akkoord wordt thans uitgevoerd met de twee onafhankelijke staten : Tsjechië en Slowakije
Turkije	1959	september 1981	Van 1983 tot 1989 was de uitvoering van het CA opgeschort, omdat Turkije de gemeenschappen niet als gesprekspartner erkende. Deze houding werd in 1990 gewijzigd, maar toen achtte de Vlaamse Gemeenschap het niet opportuun om de culturele betrekkingen herop te starten, wegens het mensenrechtenprobleem in Turkije. In 1995 gaf Turkije te kennen opnieuw een werkprogramma met Vlaanderen te willen sluiten. Momenteel wordt dit door de Vlaamse regering in beraad gehouden
Russische Federatie	1956	september 1994	Heeft CA gesloten met USSR de facto overgenomen
Venezuela	1954	september 1991	In uitvoering – er is voorlopig geen aanzet om het SWP te hernieuwen

Land	Jaartal ondertekening	Laatste vergadering Vaste Gemengde Commissie	Situatie (Samenwerkingsprogramma's – SWP – werden voor drie jaren onderhandeld en vastgelegd)
Zuid-Afrika	1954	–	De Vlaamse regering heeft op 23 juni 1993 beslist dat de ondertekening van een samenwerkingsakkoord kan plaatsvinden na de vorming van de nieuwe regering na de eerste vrije verkiezingen in Zuid-Afrika. Er is nog geen samenwerkingsakkoord getekend. Wel worden er ad hoc-projecten gesubsidieerd
Zuid-Korea	1980	februari 1989	In uitvoering – het SWP wordt medio 1996 gehernegocieerd

CA situatie februari 1996/doc. administratie Externe Betrekkingen

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 45
van 12 januari 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Saneringsplan NV Claeys Zedelgem – Tijdschema

Uit een brief van Aminal aan volksvertegenwoordiger Lozie blijkt dat het bedrijf NV Claeys uit Zedelgem, zoals voorgeschreven door de ministerieel besluit nr. AMV/00042812/600 van 22 mei 1995, een saneringsplan heeft ingediend. Uit een rapport van de milieu-inspectie bleek immers dat de Vlarem II-emissienorm 100 tot 200 maal werd overschreden. Deze cijfers werden door het bedrijf zelf verstrekt ! Volgens bovenvermelde brief van Aminal wil het bedrijf een sanering ten gronde doorvoeren, maar stemt de timing van het saneringsplan, namelijk de indienststelling van de nieuwe installatie tegen 1 september 1997, niet overeen met het reeds vermelde ministerieel besluit. Volgens dit besluit dient de totale sanering tegen 1 juli 1996 te zijn voltooid.

1. Welke administratieve maatregelen heeft de minister genomen om de timing, vastgelegd in het ministerieel besluit, te doen respecteren ? Indien de minister geen maatregelen heeft genomen, wat is daar de reden van ?
2. Heeft de minister beslist om op bepaalde data alleszins proces-verbaal te laten opmaken ?

Antwoord

1. Het toezicht op de naleving van de opgelegde milieuvergunningvoorwaarden is geregeld door titel I van Vlarem en gebeurt – inzonderheid voor wat de in de eerste klasse ingedeelde inrichtingen betreft – op systematische wijze door de milieu-inspectie van Aminal. In het beschouwde geval dient het bedrijf overeenkomstig het ministerieel besluit AMV/00042812/600 van 22 mei 1995 pas vanaf 1 juli 1996 aan de in deze vergunning opgelegde verstrengde emissienormen te voldoen. Vóór deze datum kan er bijgevolg nog geen sprake zijn van een overtreding wegens niet naleven van deze opgelegde normen.

2. De opmaak van processen-verbaal van overtreding gebeurt enkel op basis van door de toezichhoudende ambtenaren gedane vaststellingen. Zoals reeds toegelicht gebeurt – inzonderheid wat de in de eerste klasse ingedeelde inrichtingen betreft – dit toezicht op systematische wijze en dus ook onverminderd voor bedoeld bedrijf.

Vraag nr. 46
van 12 januari 1996
van de heer LEONARD QUINTELIER

Dender – Vervuiling

In overleg met het Denderbekkencomité en de Vlaamse Milieumaatschappij werden, zowel door tal van bedrijven als door de betrokken openbare besturen, in de loop van de voorbije vijf jaren heel wat investeringen gedaan om het huishoudelijk afvalwater én het industrieafvalwater maximaal te zuiveren.

Dankzij de inspanningen van NV Aquafin en van de Vlaamse gemeenten en steden die langs de Boven-Dender en Markevallei zijn gelegen, werden reeds honderden miljoenen geïnvesteerd in collectoren, riolen en rioolwaterzuiveringsstations.

Dankzij deze inspanningen is de laatste drie jaar de kwaliteit van het Denderwater tussen Ninove en Geraardsbergen sterk verbeterd. Opnieuw kon op bepaalde plaatsen de waterplantengroei worden bewonderd. Niettegenstaande het lage waterdebiet van vorige zomer, kon toch een bijzonder sterke toename van het visbestand worden waargenomen. Soorten zoals de karper, voorn, brasem, snoek, baars, zeelt, grondeling en stekelbaars bevestigden de goede waterkwaliteit.

Al deze prachtige resultaten van jaren bekwemmings, inzet en investeringen van gemeenten, bedrijven en bevolking dreigen te worden tenietgedaan door zware watervervuiling. Deze vervuiling, afkomstig van stroomopwaarts van Geraardsbergen, is sinds 30 november duidelijk merkbaar, en steeg opvallend in het weekend van 2 en 3 december.

De vele vissen die inmiddels door deze vervuiling zijn gestorven, bewijzen dat de waterkwaliteit op korte termijn enorm is afgenomen.

Was de Vlaamse Milieumaatschappij van deze vervuiling op de hoogte ? Werden er stalen genomen en werd

er nagegaan wat de oorzaak is van deze vervuiling en waar de vervuiliingsbron is gelegen ?

Antwoord

De Vlaamse Milieumaatschappij werd op 6 december 1995 op de hoogte gesteld van een beperkte vissterfte op de Dender in het weekend van 2 en 3 december. Aangezien reeds een aantal dagen waren verstreken tussen het voorval en de kennisgeving, heeft de VMM de stad Geraardsbergen telefonisch gecontacteerd. De politieambtenaar belast met milieuzaken bevestigde de feiten en deelde mee dat op dat ogenblik de verontreiniging niet meer waarneembaar was.

Door de VMM werden op de Dender in de periode van oktober tot december 1995 volgende meetpunten bemonsterd :

5110 : Geraardsbergen, Overboelare

5100 : Geraardsbergen (opwaarts centrum), zwemdok

5095 : Geraardsbergen (opwaarts centrum), tussen zwembad en brandweer

5090 : Geraardsbergen (afwaarts centrum), kasteel

5080 : Geraardsbergen, Idegem

5076 : Geraardsbergen, Zandbergen.

Door de VMM werden op al deze punten stalen genomen op 2 oktober 1995, 6 november 1995 en 6 december 1995 en bijkomende stalen ter hoogte van de gewestgrens (5110) op 30 oktober 1995 en 28 november 1995.

Op basis van de analyseresultaten wordt vastgesteld dat :

- in december iets hogere waarden kunnen worden genoteerd voor de parameters chemische zuurstofvraag en biochemische zuurstofvraag, wat neerkomt op de aanwezigheid van een iets hogere vuilvracht ;
- het zuurstofgehalte in december gemiddeld veel hoger ligt dan in oktober, en juist in die periode niet kritisch is voor het overleven van vissen ;
- de waarden voor sulfaat en orthofosfaat het hoogst liggen in november ;
- voor de andere gemeten parameters (geleidbaarheid, zuurtegraad, zwevende stoffen, stikstof, etc.) geen significante verschillen kunnen worden waargenomen.

Hieruit kan worden afgeleid dat voor de onderzochte parameters de waterkwaliteit in het algemeen niet is gewijzigd in de periode van oktober tot december 1995.

Bij toetsing van de resultaten van meetpunt 5110 (gewestgrens) voor de periode oktober-december 1995 aan de resultaten van 1994, blijkt dat :

- alle metingen voor chloride hoger liggen dan de maximale waarde van 1994 ;
- zowel in november als december 1995 voor de parameters totaal-fosfor en orthofosfaat hogere waarden worden genoteerd dan het genoteerde maximum voor 1994 ;

– in december 1995 voor Kjeldahl-stikstof hogere waarden worden genoteerd dan het maximum voor 1994 ;

– de overige onderzochte parameters in 1995 niet afwijken van de meetresultaten van 1994.

Hieruit kan worden afgeleid dat de waterkwaliteit in 1995 ten opzichte van 1994 mogelijk een lichte achteruitgang kent wat nutriënten (stikstof en fosfor) en chloriden betreft. Een grondige evaluatie (onder meer in functie van de neerslag) zal worden uitgevoerd in het kader van de opmaak van het immissiejaarverslag 1995 in het voorjaar van 1996.

Samenvattend kan men stellen dat de vissterfte niet het gevolg is van een algemene kwaliteitsdaling van de Dender, maar wellicht wel van een calamiteit of een sluiklozing. De herkomst van de vervuiling is niet bekend.

Vraag nr. 47 van 12 januari 1996 van de heer JOHAN MALCORPS

Kleinschalige waterzuivering – Subsidïering

In Wallonië is sinds kort een regeling van kracht waardoor individuele kleinschalige waterzuiveringssystemen door de Waalse regering worden gesubsidieerd. Men zou een premie toekennen van 40.000 frank (of meer) voor een individuele zuiveringsinstallatie van minder dan 6 inwonersequivalenten (IE).

Is het in Vlaanderen op dit moment mogelijk om voor soortgelijke projecten investeringssteun te krijgen of kan men enkel steun krijgen voor installaties van meer dan 100 IE ? Zijn er andere vormen van steun om in Vlaanderen de ontwikkeling van dit soort zuiveringsystemen te bevorderen en de nodige expertise op te bouwen, zodat we in de ontwikkeling van aangepaste milieutechnologieën geen achterstand oplopen ?

Antwoord

In tegenstelling tot in Wallonië, werd in Vlaanderen voor de zuivering van huishoudelijk afvalwater een andere optie genomen. Zoals bepaald in de wet van 26 maart 1971, houdende de wet op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging, wordt de bouw en exploitatie van rioolwaterzuiveringsinstallaties voor heel het Vlaams Gewest uitsluitend toevertrouwd aan de NV Aquafin.

Door de NV Aquafin werden in het verleden reeds een aantal kleinschalige zuiveringsinstallaties gebouwd en worden overeenkomstig het goedgekeurde investeringsprogramma in de nabije toekomst nog bijkomende kleinschalige zuiveringsinstallaties gepland.

Momenteel wordt in mijn opdracht door de Vlaamse Milieumaatschappij de opportuniteit onderzocht voor de opmaak van een afzonderlijk programma van kleinschalige zuiveringsinstallaties, dat technisch gecoördineerd is met de programma's voor de bovenbouw en die van de gemeentelijke rioleringen.

De na te leven voorwaarden met betrekking tot individuele zuiveringsinstallaties, met een capaciteit kleiner dan 20 IE, worden in titel II van Vlareem vastgesteld.

Vraag nr. 48
van 17 januari 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Klein medisch afval – Rusthuizen

Heel wat bejaarden die in onze Vlaamse rusthuizen verblijven hebben bijna dagelijks medische verzorging nodig. Denken we maar aan inspuitingen, het toedienen van medicatie.

Naar ik vemeem zijn er heel wat rusthuizen in Vlaanderen die geen raad weten met het zogenaamde klein medisch afval, zoals gebruikte spuitjes, baxters, enzovoort.

1. Wat moeten de rusthuizen aanvangen met het zogenaamde klein medisch afval ?
2. Bestaan er richtlijnen vanuit de Vlaamse regering in verband met het medisch afval in rusthuizen ? Zo ja, welke ? Zo neen, welke maatregelen worden er genomen om het klein medisch afval in de rusthuizen op te halen ?
3. Hoe wordt het klein medisch afval verwerkt ?
4. Wat is de kostprijs van de hele operatie ?

Antwoord

1. In het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (Afvallstoffendecreet) is "medisch afval" aangeduid als een bijzondere afvalstof. Het betreft immers afval dat een besmettings-, verwondings- of vergiftigingsrisico inhoudt of dat om ethische redenen een specifieke verwijdering behoeft. Medisch afval moet verwerkt worden in daartoe vergunde installaties.
- 2 + 3. Tot op heden is er voor medisch afval (zowel het risicohoudend, als het niet-*risicohoudend* medisch afval) nog geen specifieke regelgeving van kracht die het beheer ervan regelt. Evenwel wordt er een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering betreffende het beheer van medisch afval voorbereid. Dit ontwerp-besluit is gebaseerd op de aanbevelingen die opgenomen zijn in het eindverslag van het Studiesyndicaat Ziekenhuisafval, Hospaver, van augustus 1993. De leden van dit studiesyndicaat waren de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest, de Vlaamse Milieuholding en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen. Er werd eveneens medewerking verleend door het Verbond der Verzorgingsinstellingen en de Vereniging der Openbare Verzorgingsinstellingen. Het ontwerp-besluit moet nadere regelen stellen met betrekking tot de indeling, de verpakking, de opslag, het vervoer en de verwerking van medisch afval. De bepalingen van het ontwerpbesluit worden reeds gehanteerd als aanbevelingen voor de producenten van medisch afval.
4. Uit studies uitgevoerd door het Studiesyndicaat

Hospaver blijkt dat de kostprijs voor de verpakking, ophaling en verwerking van het risicohoudend medisch afval kan worden geraamd op 40 tot 60 fr. per kg.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
 AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
 EN HUISVESTING

Vraag nr. 33
van 12 januari 1996
van mevrouw VEERLE HEERLEN

Tegemoetkomingen hypotheeklening – Bouwvolumevoorwaarde

Door het besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993, aangepast door het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1994 en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 1995, kunnen personen met een beperkt inkomen die een eigen woning willen verwerven in aanmerking komen voor een tegemoetkoming in de aflossing van de hypotheecaire lening voor een woning. Om deze tegemoetkoming te genieten moet men voldoen aan een aantal voorwaarden inzake inkomen en "eerste en enige woning". Het reële bovengronds volume van een woning mag daarbij niet groter zijn dan 475 m³, te verhogen met 50 m³ bij aanwezigheid van een bovengrondse garage. Jonge koppels die minder dan 10 jaar gehuwd zijn of minder dan 10 jaar samenwonen, mogen dit volume nog eens verhogen met 50 m³.

Bij veel architecten heerst er echter verwarring bij de interpretatie van deze laatste voorwaarde : meestal wordt een verhoging van 50 m³ ingecalculeerd bij het uittekenen van een woning in opdracht van een alleenstaande bouwheer. Architecten gaan ervan uit dat deze voorwaarde ook geldig is voor alleenstaanden, omdat ook zij nog geen 10 jaar gehuwd of samenwonend zijn. Bovendien is er een reële kans dat de alleenstaande bouw-aanvrager na voltooiing van de bouwwerken gaat huwen of samenwonen en het gezin met kinderen kan worden uitgebreid.

Is de minister op de hoogte van deze problematiek ?

Zijn er richtlijnen inzake de concrete toepassing van de voorwaarde "volumeverhoging voor minder dan 10 jaar gehuwde of samenwonende koppels" ? Zo ja, hoe luiden die ?

Bestaan er plannen om die voorwaarde uit te breiden tot alleenstaanden, bijvoorbeeld gekoppeld aan een leeftijdsgrens van 30 jaar ?

Antwoord

In verband met de volumetoeslag voor wie minder dan 10 jaar gehuwd is of samenwoont, wens ik erop te wijzen dat de tekst van het besluit niet mag worden geïnterpreteerd in die zin dat wie niet gehuwd is of samenwoont ook in aanmerking komt. Minder dan 10 jaar gehuwd zijn of samenwonen behelst dat men reeds

effectief is gehuwd of samenwonend. Wie niet gehuwd is of samenwonend kan geen aanspraak maken op dit volumesupplement.

In het besluit is bepaald dat het basisvolume van 475 m³ wordt verhoogd met 50 m³ indien de aanvrager op de datum waarop hij zijn akkoord met de bouwlening gegeven heeft minder dan 10 jaar wettelijk of feitelijk samenwoont.

Doordat deze referentiedatum steeds de aanvraagdatum voorafgaat, komt het voor dat de huwelijksdatum of de datum van het samenwonen viel tussen de referentiedatum en de aanvraagdatum. Bovendien bouwen sommige aanvragers ook met het oog op hun huwelijk of samenwoning, zodat ze pas in de nieuwe woning zullen samenwonen.

Om aan deze reële problematiek een oplossing te geven heb ik de administratie onmiddellijk na mijn aantreden als minister opdracht gegeven om de toeslag eveneens toe te kennen :

- a) wanneer de aanvrager gehuwd is of is gaan samenwonen in de periode tussen referentiedatum en aanvraagdatum ;
- b) wanneer de aanvrager zijn intentie tot huwen of samenwonen bij de aanvraag heeft kenbaar gemaakt en het huwelijk of het samenwonen binnen zes maanden na het betrekken van de nieuwbouw gebeurt.

In beide gevallen moet het bewijs worden geleverd van het huwelijk of de samenwoning vooraleer het dossier kan worden afgehandeld. Tevens moeten beide partners samen voldoen aan alle voorwaarden (inkomen – geen woning in eigendom of vruchtgebruik).

Het is mijn bedoeling deze regeling bij de eerstvolgende wijziging van de regelgeving ter zake ook te formaliseren. Het leek mij evenwel niet zinvol om enkel voor dit aspect een wijzigend besluit te laten opmaken.

II. VRAGEN VAN DE LEDEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. Art. 80, 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 17
van 7 december 1995
van de heer JOS GEYSELS

Ministeriële kabinetten – Normen, samenstelling en loonkosten

De samenstelling en de werking van de ministeriële kabinetten van de Vlaamse ministers wordt geregeld bij besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995. Het

aantal "stafleden" en "uitvoerende- en aanvullende personeelsleden" van het kabinet wordt bepaald in het besluit. Daar bovenop kunnen ook nog zogenaamde "experten" worden aangesteld. Het feitelijke aantal kabinetsleden per Vlaams minister blijft onduidelijk. Daarom volgende vragen.

A. Algemeen

1. Welke criteria en normen worden gehanteerd bij de samenstelling van een kabinet ?
2. Hoeveel kabinetsleden (per niveau) mag elke minister aanwerven ?
3. Hoeveel kabinetsmedewerkers (per niveau) mag elke minister aanwerven ?
4. Bestaat er een richtlijn inzake onverenigbaarheden tussen ambtenarenstatuut en kabinetslid of kabinetsmedewerker ?

B. Betreffende de samenstelling van elk kabinet afzonderlijk

1. Wat is het totaal aantal personeelsleden van het kabinet, verdeeld over de verschillende niveaus en uitgesplitst naar "vorige werkgevers" (departementen, andere openbare diensten, privé-sector) ?
2. Wat is het aantal personeelsleden op het kabinet dat aangeworven is in het kader van een bijzondere tewerkstelling ?
3. Zijn er andere personen gratis ter beschikking gesteld voor het kabinet, vanuit de privé-sector of de openbare sector ? Over hoeveel personen gaat het ?

C. Betreffende de kabinetsvergoeding

1. Hoeveel personeelsleden van het kabinet worden gedetacheerd vanuit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of van een parastatale die afhangt van de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaams Gewest en komen voor de loonkosten niet ten laste van de kabinetsbegroting ? Wat is het totaal bedrag van deze personeelskosten ?
2. Hoeveel personeelsleden van het kabinet worden gedetacheerd vanuit een andere openbare dienst, waarvoor weddeterugbetaling en werkgeversbijdrage ten laste vallen van de kabinetsbegroting ? Wat is het totaal bedrag van deze personeelskosten ?
3. Hoeveel personeelsleden van het kabinet ontvangen een als wedde geldende kabinetstoelage ? Wat is het totaalbedrag van deze personeelskosten ?
4. Hoeveel "derden", dit wil zeggen personen die meewerken met het kabinet op basis van studieovereenkomsten, vallen ten laste van de kabinetsbegroting ? Wat is het totaalbedrag van deze post ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
24	27.09.1995	D. Ramoudt	<i>11 juli – Erkenning</i>	302
3	26.10.1995	P. Huybrechts	<i>Bekendmaking duinenbesluit – Vande Lanotte</i>	303
6	13.11.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Domein Altembroek Voeren – Aankoop</i>	303
7	13.11.1995	J.-M. Bogaert	<i>Vakantiespreiding – Evaluatie en conclusies</i>	304
8	17.11.1995	W. Beysen	<i>Chili-missie – Promotie Vlaamse zeehavens</i>	305
○ 17	07.12.1995	J. Geysels	<i>Ministeriële kabinetten – Normen, samenstelling en loonkosten</i>	315
19	07.12.1995	M. Dillen	<i>Vlaamse exportprijs – Inhoud</i>	305
21	15.12.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Federale wetenschappelijke instellingen – Regionalisering</i>	306
22	08.01.1996	M. Vandenbussche	<i>Unesco-conferentie Parijs – Aanwezigheid Vlaamse regering</i>	247
26	08.01.1996	M. Dillen	<i>Comité XVIII – Functie en samenstelling</i>	306
27	12.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Onthaalbrochure anderstaligen Vlaams-Brabant – Stand van zaken</i>	307
28	12.01.1996	N. Maes	<i>Interministeriële conferentie Buitenlands Beleid – Werking</i>	308
29	12.01.1996	J. Malcorps	<i>Campingbesluit – Uitvoering</i>	308
30	18.01.1996	M. Vandenbussche	<i>Culturele akkoorden – Stand van zaken</i>	309
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
43	08.01.1996	W. Aers	<i>Herstructureringsplan Universiteit Gent – Vervroegde pensionering</i>	247
44	08.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Franstalige basisscholen faciliteitengemeenten – Pedagogische inspectie</i>	248
45	08.01.1996	H. Suykerbuyk	<i>Diploma landmeter – Centrale examencommissie</i>	248
46	08.01.1996	D. Ramoudt	<i>Leerlingenvervoer – Leerlingenaantal en budgettaire weerslag</i>	249
47	08.01.1996	S. Becq	<i>Leerlingenvervoer – Enveloppefinanciering en rationalisatie</i>	249
48	17.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Ambtenaren – Contractueel of statutair</i>	250
49	17.01.1996	L. Sannen	<i>Onderwijsinstellingen – Boetes en verplichte bijdragen</i>	251
50	17.01.1996	L. Sannen	<i>LORGO-verkiezingen – Opkomst, organisatie en reglementering</i>	252
51	18.01.1996	M. De Schamphelaere	<i>ARAB – Aangifteformulieren</i>	254
52	18.01.1996	M. De Schamphelaere	<i>ARAB – Reaffectatie leerkrachten en navorming</i>	254
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
42	08.01.1996	J. Malcorps	<i>Europees Ecologisch Netwerk – Implementatie</i>	255
45	12.01.1996	J. Malcorps	<i>Saneringsplan NV Claeys Zedelgem – Tijdschema</i>	312

46	12.01.1996	L. Quintelier	<i>Dender – Vervuiling</i>	312
47	12.01.1996	J. Malcorps	<i>Kleinschalige waterzuivering – Subsidiëring</i>	313
48	17.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Klein medisch afval – Rusthuizen</i>	314
49	17.01.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>IBF-subsidies – Uitbetaling</i>	256
50	18.01.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vooropleiding verpleegkunde – Vlamingen en migranten</i>	258
51	18.01.1996	V. Heeren	<i>Vogelbescherming – Regularisering uitheemse soorten</i>	258
52	18.01.1996	V. Heeren	<i>Vlarem – Papegaiachtigen</i>	259
53	18.01.1996	J. Maes	<i>Marinebasis Lombardsijde – Stand van zaken</i>	259
54	18.01.1996	F. Creyelman	<i>Vrijgestelde werklozen – Toewijzingscriteria</i>	260

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

18	15.01.1996	W. Vandenbossche	<i>Serviceflats Invest – Brussel</i>	261
----	------------	-------------------------	--	-----

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

9	25.10.1995	J. Malcorps	<i>Illegale campings – Regularisatie of sanering</i>	262
58	08.01.1996	G. Cardoen	<i>De Marke – Baggerwerken</i>	262
59	08.01.1996	J. Gabriëls	<i>Departement – Rechtsgedingen</i>	262
60	08.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Zeekanaal Brussel-Rupel – Sluis Hingene</i>	263
61	08.01.1996	A. Van Nieuwerkerke	<i>Vuurtorens Knokke-Heist – Beheer en restauratie</i>	265
62	08.01.1996	P. Desmet	<i>11 juli-singel Ingelmunster – Doortrekking</i>	265
63	08.01.1996	R. Van den Heuvel	<i>Verbinding expresweg-Antwerpsesteenweg Kontich – Gevolgen</i>	266
64	08.01.1996	L. Sannen	<i>Domein Vogelzang Leuven – Gewestplan</i>	266
68	08.01.1996	N. Maes	<i>Gemeentelijke boomhakreglementen – Ministeriële goedkeuring</i>	266
69	08.01.1996	J. De Roo	<i>N44 Knesselare-Aalter – Vanrails</i>	267
70	08.01.1996	M. Van Peel	<i>Antwerpse Leien – Heraanleg</i>	267
71	08.01.1996	J. Gabriëls	<i>Openbare Werken – Financieel manager</i>	268
72	08.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Zwerfvuilcampagne – Kosten en opbrengst</i>	269
73	08.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>N282 Lennik – Herstelling wegdek</i>	269
74	08.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Zaak Ravelse Bossen – Recuperatie Belgische schuld</i>	269
75	08.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>N8 Brussel-Ninove – Evaluatie veiligheidsingrepen</i>	270
76	08.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Dijkterrassen – Vergunningen en retributies</i>	270
77	12.01.1996	V. Heeren	<i>Stedebouw – Burgerlijke partijstelling</i>	270
78	12.01.1996	L. Quintelier	<i>N42 Geraardsbergen-Gent – Sluitstuk Herzele</i>	271
79	12.01.1996	J. Maes	<i>Verkeerssituatie Esen (Diksmuide) – Maatregelen</i>	272
80	12.01.1996	M. Cordeel	<i>Nieuwe Steenweg Elversele – Veiligheid</i>	272
81	15.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Verkeersdrukte – Plannen en voorstellen</i>	273
82	16.01.1996	H. Marsoul	<i>Verkeersveiligheid Boortmeerbeek – Geplande werken</i>	274
83	17.01.1996	J.-M. Bogaert	<i>Dorpskom Aartrijke – Vrachtwagens</i>	275
84	17.01.1996	M. Cordeel	<i>Havenuitbreiding Antwerpen – Toekomst Doel</i>	275
85	18.01.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Recreatieproject Sint-Amands – Inhoud</i>	276

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

24	08.01.1996	W. Aers	<i>BRTN Radio 1 – Filmfestivalverslaggeving</i>	276
27	08.01.1996	W. Aers	<i>BRTN Voor de dag – Vreemdelingenstemrecht</i>	277
28	08.01.1996	W. Aers	<i>BRTN Voor de dag – Objectief 479.917</i>	277
29	08.01.1996	W. Aers	<i>BRTN Voor de dag – Euthanasieverklaring Colla</i>	277
30	08.01.1996	W. Aers	<i>BRTN Het Vrije Westen – Vlaams Blok</i>	278
31	08.01.1996	W. Aers	<i>BRTN-berichtgeving – Zaak Claes</i>	278
32	12.01.1996	M. Cordeel	<i>Gronden Boelwerf – Bestemming</i>	279
33	18.01.1996	W. Aers	<i>BRTN-medewerkers – Medewerking aan partijbladen</i>	280

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

23	07.12.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bevlagging openbare gebouwen – Wemmel</i>	280
26	08.01.1996	H. De Loor	<i>Dagorde gemeenteraad – Bijkomende agendapunten via fax</i>	280
29	08.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Automarkten – Gemeentebeleid</i>	281
30	08.01.1996	Y. Avontroodt	<i>Huisvuilbelasting – Definitie "gezin"</i>	281
31	08.01.1996	V. Heeren	<i>Armoedeconferentie – Campingbewoners</i>	281
33	12.01.1996	V. Heeren	<i>Tegemoetkomingen hypotheeklening – Bouwvolumevoorwaarde</i>	314
34	12.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Pensioenlasten steden – Tegemoetkoming Financieringsfonds</i>	282
35	17.01.1996	J.-M. Bogaert	<i>Inzagerecht gemeenteraadsleden – Modaliteiten</i>	283

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

55	08.01.1996	D. Lootens-Stael	<i>Cultuurbeleid – Brussel</i>	284
58	08.01.1996	S. Platteau	<i>Extern cultuurbeleid – Niveau</i>	284
59	08.01.1996	L. Cannaearts	<i>Rusthuizen – Jaarrekeningen</i>	286
60	08.01.1996	Y. Avontroodt	<i>Rusthuizen – Verrekening huisvuilbelasting</i>	286
61	08.01.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rusthuizen – Palliatieve functie</i>	287
62	08.01.1996	M. Vandenbussche	<i>Museum voor Schone Kunsten Elsene – Gestolen Picasso</i>	288
63	08.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Centrum voor Jeugdletteratuur – Subsidies</i>	288
64	08.01.1996	V. Heeren	<i>Armoedeconferentie – Resultaten</i>	289
66	12.01.1996	H. Suykerbuyk	<i>Institut Néerlandais Parijs – Vlaams-Nederlandse samenwerking</i>	291
67	12.01.1996	N. Maes	<i>Decreet volksonwikkelingswerk – Inspectie en sancties</i>	292
68	15.01.1996	N. Maes	<i>Inspectie Volksonwikkeling – Criteria</i>	292
69	15.01.1996	J. Goos	<i>Rusthuizen – Schuldbekentenispraktijken</i>	293
70	15.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Integratie anderstaligen – Onderzoek</i>	293
71	17.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>KVS Brussel – Staat</i>	298
72	17.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>IBF-subsidies – Uitbetaling</i>	298
73	18.01.1996	M. Vandenbussche	<i>Culturele akkoorden – Financieel</i>	299
74	18.01.1996	M. Vandenbussche	<i>Culturele akkoorden – "Niet in uitvoering"</i>	301
75	18.01.1996	F. Creyelman	<i>Algemeen Nederlands Zangverbond – Subsiëring</i>	301

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid

9 08.01.1996 **M. Vandenbussche** *Gemengde ambtelijke commissie Brussel – Samenstelling* 302